Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2026. november 25.
(OR. en)

11693/26

Intézményközi referenciaszám:
2023/0227(COD)

AGRI 580
AGRILEG 185
SEMENCES 55
PHYTOSAN 69
CODEC 1419

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy:	A Tanács álláspontja első olvasatban a növényi szaporítóanyagok Unióban történő előállításáról és forgalmazásáról, az (EU) 2016/2031 és az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK tanácsi irányelv és a 2003/17/EK és a 2005/834/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a növényi szaporítóanyagokról szóló rendelet) szóló EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI RENDELET elfogadása céljából

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS

(EU) .../... RENDELETE

(...)

a növényi szaporítóanyagok Unióban történő előállításáról és forgalmazásáról, az (EU) 2016/2031 és az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK tanácsi irányelv és a 2003/17/EK és a 2005/834/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a növényi szaporítóanyagokról szóló rendelet)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[1],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[2],

rendes jogalkotási eljárás keretében[3],

---

1 HL C, C/2024/1583, 2024.3.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1583/oj.

2 HL C, C/2024/3674, 2024.6.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3674/oj.

3 Az Európai Parlament 2024. április 24-i álláspontja (HL C, C/2025/3767, 2025.9.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3767/oj), a Tanács …-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament …-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

mivel:

(1) A mezőgazdasági haszonnövények, a burgonya, a zöldségek, a szőlő és a gyümölcstermő növények növényi szaporítóanyagainak előállítására és forgalmazására vonatkozó szabályokat az 1960-as évek óta uniós szinten határozzák meg. A növényi szaporítóanyagoknak az Unió területén történő előállítását és forgalmazását a következő tanácsi irányelvek szabályozzák: 66/401/EGK[4], 66/402/EGK[5], 68/193/EGK[6], 2002/53/EK[7], 2002/54/EK[8], 2002/55/EK[9], 2002/56/EK[10], 2002/57/EK[11], 2008/72/EK[12] és 2008/90/EK[13] (a továbbiakban: a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek). Ezek az irányelvek alkotják a növényi szaporítóanyagok előállításának és forgalmazásának jogi keretét, ezért kiemelt jelentőséggel bírnak a növényi szaporítóanyagok uniós belső piacának létrehozása szempontjából.

---

4 A Tanács 66/401/EGK irányelve (1966. június 14.) a takarmánynövény-vetőmagok forgalmazásáról (HL L 125., 1966.7.11., 2298. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1966/401/oj).

5 A Tanács 66/402/EGK irányelve (1966. június 14.) a gabonavetőmagok forgalmazásáról (HL L 125., 1966.7.11., 2309. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1966/402/oj).

6 A Tanács 68/193/EGK irányelve (1968. április 9.) a vegetatív szőlő-szaporítóanyagok forgalmazásáról (HL L 93., 1968.4.17., 15. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1968/193/oj).

7 A Tanács 2002/53/EK irányelve (2002. június 13.) a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről (HL L 193., 2002.7.20., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/53/oj).

8 A Tanács 2002/54/EK irányelve (2002. június 13.) a répavetőmag forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 12. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/54/oj).

9 A Tanács 2002/55/EK irányelve (2002. június 13.) a zöldségvetőmagok forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 33. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/55/oj).

10 A Tanács 2002/56/EK irányelve (2002. június 13.) a vetőburgonya forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 60. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/56/oj).

11 A Tanács 2002/57/EK irányelve (2002. június 13.) az olaj- és rostnövények vetőmagjának forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 74. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/57/oj).

12 A Tanács 2008/72/EK irányelve (2008. július 15.) a vetőmagokon kívüli zöldségszaporító és -ültetési anyagok forgalmazásáról (HL L 205., 2008.8.1., 28. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/72/oj).

13 A Tanács 2008/90/EK irányelve (2008. szeptember 29.) a gyümölcstermő növények szaporítóanyagai, illetve a gyümölcstermesztésre szánt gyümölcstermő növények forgalmazásáról (HL L 267., 2008.10.8., 8. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/90/oj).

(2) A Bizottság által 2013-ban és 2023-ban végzett hatásvizsgálatok megerősítették, hogy az említett irányelvek jelentős pozitív hatást gyakoroltak a növényi szaporítóanyagok uniós piacon történő szabad mozgására, elérhetőségére és minőségére, és ezáltal megkönnyítették a növényi szaporítóanyagok Unión belüli kereskedelmét.

(3) A növényi szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozó szabályokat azonban hozzá kell igazítani a tudományos és szakmai ismereteknek a szántóföldi, kertészeti, gyümölcs- és szőlőtermelés, valamint a növénynemesítés területén bekövetkező fejlődéséhez. Ezenkívül a jogszabályi keret naprakésszé tétele a nemzetközi előírásokban bekövetkezett változások és a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek alkalmazása során szerzett tapasztalatok miatt is szükséges. A harmonizáltabb végrehajtás elősegítése érdekében az említett szabályokat pontosítani kell. Ezért a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelveket egyetlen, a növényi szaporítóanyagok Unión belüli előállításáról és forgalmazásáról szóló rendeletnek kell felváltania.

(4) A növényi szaporítóanyagok jelentik a növénytermesztés kiindulási anyagát az Unióban. Ezért kritikus fontosságúak az élelmiszer- és takarmánycélú nyersanyagok előállítása és a növényi források hatékony felhasználása szempontjából. Hozzájárulnak a környezetvédelemhez, valamint az élelmiszerlánc és az élelmiszer-ellátás minőségéhez az Unió egészében. E tekintetben úgy tűnik, hogy a növényi szaporítóanyagok rendelkezésre állása, kiváló minősége és sokfélesége rendkívül fontos „A »termelőtől a fogyasztóig« stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményben szorgalmazott fenntartható élelmiszerrendszerekre való átállás megvalósítása, valamint a mezőgazdaság, a kertészet, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás, az élelmiszer- és takarmánybiztonság, továbbá általában a gazdaság szempontjából.

(5) A fenntartható élelmiszerrendszerekre való ezen átállás megvalósítása érdekében tehát az uniós jogszabályoknak figyelembe kell venniük, hogy biztosítani kell a növényi szaporítóanyagok előállításának a változó mezőgazdasági és környezeti feltételekhez való alkalmazkodóképességét, szembe kell nézni az éghajlatváltozás kihívásaival, védeni kell, helyre kell állítani és elő kell mozdítani a termesztett haszonnövények genetikai sokféleségét, szavatolni kell az élelmezésbiztonságot, ösztönözni kell az innovációt, továbbá meg kell felelni a mezőgazdasági termelők és a fogyasztók részéről a növényi szaporítóanyagok minőségével és fenntarthatóságával kapcsolatban támasztott növekvő elvárásoknak.

(6) E rendelet hatálya csak bizonyos, nagy gazdasági és társadalmi jelentőséggel bíró nemzetségek és fajok növényi szaporítóanyagaira terjedhet ki. Ezt a jelentőséget annak felmérésével kell meghatározni, hogy a növényi szaporítóanyag, vagy az ilyen nemzetségbe és fajba tartozó haszonnövény jelentős termelési területet és értéket képvisel-e az Unióban, alapvető fontosságú-e az uniós élelmiszer- és takarmánytermelés biztonsága szempontjából, és hogy az ilyen nemzetségbe és fajba tartozó növényi szaporítóanyagot legalább két tagállamban forgalmazzák-e. Ez a termelési terület és érték több technikai szempontra is vonatkozhat. A körülményektől függően ezt olyan tényezők alapján lehetne kiszámítani, mint az Unió több különböző területén található termőterület teljes mérete, a növényi szaporítóanyagok meghatározott ágazatokhoz viszonyított forgalmi értéke, vagy az e nemzetségek és fajok iránt a mezőgazdasági termelők, a nem hivatásos felhasználók és az ipar által támasztott kereslet.

(7) Az említett nemzetségeket és fajokat a tervezett felhasználásuk szerint kell jegyzékbe venni és osztályozni, nevezetesen aszerint, hogy rendeltetésük a szántóföldi termelés, illetve a zöldség-, a gyümölcs-, a burgonya- vagy a szőlőtermesztés-e. Ez az osztályozás az arányos megközelítés biztosításához szükséges, mivel egyes fajok csak bizonyos felhasználások szempontjából fontosak.

(8) A növényi szaporítóanyagokat átfogó módon kell meghatározni, ami kiterjed az egész növények előállítására alkalmas és arra szánt, illetve a gyümölcsök, zöldségek vagy más haszonnövények előállítására alkalmas és arra szánt összes növényre, illetve növényi részre. E rendeletnek ezért ki kell terjednie azokra a vetőmagokra, valamint a növények valamennyi más megjelenési formájára bármely növekedési szakaszban, amelyek egész növények előállítására alkalmasak és amelyeket arra szántak. Ki kell terjednie továbbá az e rendelet hatálya alá nem tartozó nemzetségek vagy fajok, illetve hibridjeik alanyaira és más növényi részeire, amennyiben azokra olyan nemzetségek vagy fajok, illetve hibridjeik anyagával oltanak rá vagy fognak ráoltani, amelyek e rendelet hatálya alá tartoznak.

(9) E rendelet hatálya nem terjed ki az erdészeti szaporítóanyagokra, tekintettel azok sajátos jellemzőire és nagyon eltérő fogalmaira, valamint alkalmazandó terminológiájára. Ezért az erdészeti szaporítóanyagokra külön jogi aktus, nevezetesen az (EU) 2026/1392 európai parlamenti és tanácsi rendelet[14] vonatkozik.

(10) E rendelet hatálya nem terjed ki a dísznövény-szaporítóanyagokra, mivel a tagállamokkal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően megállapítást nyert, hogy a 98/56/EK tanácsi irányelv[15] továbbra is megfelelően kezeli az említett ágazat igényeit. A gyepalkotó fű termesztésére szánt vetőmagoknak azonban – még akkor is, ha azokat kizárólag díszítési célra szánják – e rendelet hatálya alá kell tartozniuk egyrészt a jelentős forgalmi értékük miatt, másrészt pedig az ágazat már bevett azon gyakorlata miatt, hogy annak fajtáit vizsgálati követelményeknek veti alá, valamint minősíti azok növényi szaporítóanyagait.

---

14 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2026/1392 rendelete (2026. május 20.) az erdészeti szaporítóanyagok előállításáról és forgalmazásáról, az (EU) 2016/2031 és az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint az 1999/105/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (az erdészeti szaporítóanyagokról szóló rendelet) (HL L, 2026/1392, 2026.6.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1392/oj).

15 A Tanács 98/56/EK irányelve (1998. július 20.) a dísznövények szaporítóanyagainak forgalmazásáról (HL L 226., 1998.8.13., 16. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/56/oj).

(11) E rendelet hatálya nem terjed ki sem a harmadik országokba való kivitelre szánt növényi szaporítóanyagokra, sem a kizárólag – hatósági vagy hatósági felügyelet mellett történő – ellenőrzésekre, mintavételekre vagy vizsgálatokra, nemesítésre és szelekcióra, kiállításokra, illetve kutatási vagy egyéb tudományos célokra felhasznált növényi szaporítóanyagokra. Ennek az az oka, hogy a növényi szaporítóanyagok e kategóriái nem igényelnek különleges harmonizált azonossági vagy minőségi előírásokat, és nem veszélyeztetik az Unióban forgalmazott egyéb növényi szaporítóanyagok azonosságát és minőségét.

(12) E rendelet hatálya nem terjed ki azokra a növényi szaporítóanyagokra, amelyeket a nem hivatásos felhasználók egymás között bármely módon – akár ingyenesen – átruháznak. Aránytalan lenne szabályokat megállapítani a növényi szaporítóanyagok ilyen felhasználására vonatkozóan, mivel az ilyen típusú átruházások általában igen csekély összeget tesznek ki, nem szolgálnak kereskedelmi célokat, és magántevékenységekre korlátozódnak.

(13) E rendelet hatálya nem terjed ki a feldolgozás – beleértve a tisztítást, fertőtlenítést, kezelést és csomagolást –, illetve szállítás vagy tárolás céljából szolgáltatási szerződések hatálya alá tartozó növényi szaporítóanyagokra, feltéve, hogy a növényi szaporítóanyag az előállító tulajdonában marad. Ennek az az oka, hogy az ilyen növényi szaporítóanyagokért a felelősséget továbbra is az adott növényi szaporítóanyag tulajdonosa viseli, aki garantálja az adott növényi szaporítóanyag azonossági, illetve minőségi követelményeit.

(14) E rendelet hatálya nem terjed ki azokra a növényi szaporítóanyagokra, amelyeket a növényi genetikai erőforrások megőrzése céljából génbankokra vagy génbankoktól ruháznak át az említett cél elérésének elősegítése végett. Az említett növényi szaporítóanyagok előállítása és forgalmazása ugyanis nem olyan széles körben történik, ami indokolná pontos azonossági és minőségi követelmények alkalmazását rájuk vonatkozóan.

(15) E rendelet hatálya nem terjed ki az ökológiai heterogén anyagokra, mivel azokat az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendelet[16] már szabályozza.

(16) Az e rendeletnek megfelelően előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagoknak meg kell felelniük az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet[17] vonatkozó követelményeinek. Az uniós vizsgálatköteles nemzárlati károsítókra vonatkozó egyedi követelményeket korábban mind a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek, mind az (EU) 2016/2031 rendelet szabályozták. Ezek a követelmények azonban immár teljes mértékben az említett rendelet hatálya alá tartoznak, és a nemkívánatos átfedések elkerülése érdekében azokat e rendeletben nem kell szabályozni.

---

16 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/848 rendelete (2018. május 30.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2018.6.14., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj).

17 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2031 rendelete (2016. október 26.) a növénykárosítókkal szembeni védekező intézkedésekről, a 228/2013/EU, a 652/2014/EU és az 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 69/464/EGK, a 74/647/EGK, a 93/85/EGK, a 98/57/EK, a 2000/29/EK, a 2006/91/EK és a 2007/33/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 317., 2016.11.23., 4. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj).

(17) Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion és Saint-Martin az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 355. cikkének (1) bekezdésében lévő felsorolásban olyan területekként szerepel, amelyekre vonatkoznak az említett szerződés rendelkezései. Ugyanakkor – sajátos földrajzi elhelyezkedésük és mezőgazdasági, ökológiai és éghajlati viszonyaik miatt – kívánatos, hogy az említett területek a növényi szaporítóanyagok forgalmazását a velük szomszédos harmadik országokkal és ne az Unió többi részével bonyolítsák le. E rendelet alkalmazásában ezért a harmadik országokra való hivatkozásokat akként kell értelmezni, hogy azok az említett területeket is magukban foglalják.

(18) Annak érdekében, hogy a felhasználók megalapozott döntéseket hozhassanak, a növényi szaporítóanyagokat csak akkor szabad előállítani és forgalmazni, ha azok a nemzeti fajtajegyzékbe regisztrált fajtákhoz tartoznak.

(19) Adott esetben azonban helyénvaló mentesíteni a gyümölcstermő növények és a szőlő alanyait a valamely fajtához tartozás követelménye alól, mivel bár jelentős értékűek, előfordulhat, hogy nem tartoznak bele a fajta fogalommeghatározásába. Az említett mentességet olyan más esetekre is alkalmazni kell, amelyekben az érintett növényi szaporítóanyag nem szükséges, hogy eleget tegyen a fajtaazonossági követelményeknek, vagy ha esetében ez nem lehetséges.

(20) A növényi szaporítóanyagok azonosságának és minőségének, valamint az átláthatóság biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy megalapozott döntéseket hozzanak, a növényi szaporítóanyagokat főszabályként előre meghatározott kategóriákban kell előállítani, illetve forgalmazni. Ezeknek a kategóriáknak tükrözniük kell a különböző generációs szakaszokat és minőségi szinteket, és a nemzetközileg elfogadott terminológia alapján az elnevezésük „prebázis”, „bázis”, „certifikált” és „standard” vetőmag, vetőmagtól eltérő növényi szaporítóanyagok esetében pedig „prebázis”, „bázis”, „certifikált” és „standard” szaporítóanyag kell, hogy legyen. Lehetővé kell azonban tenni, hogy anélkül is előállítsanak és forgalmazzanak növényi szaporítóanyagokat, hogy azok valamely kategóriába tartoznának, amennyiben az adott növényi szaporítóanyag nem szükséges, hogy beletartozzon az említett kategóriák valamelyikébe, vagy ha esetében ez nem lehetséges.

(21) A növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek, valamint a nemzetközi gyakorlat és előírások szerint bizonyos fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagokat, szőlőalanyokat és a szelektált klónok növényi szaporítóanyagait csak prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagokként vagy szaporítóanyagokként lehet előállítani és forgalmazni, mivel fontosak az élelmiszer- és takarmánybiztonság, valamint az ipari feldolgozás szempontjából, továbbá az azokat használó mezőgazdasági termelők érdekeinek védelme érdekében. Ezért bizonyos fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagokat, szőlőalanyokat és a szelektált klónok növényi szaporítóanyagait csak akkor szabad a prebázis, bázis vagy certifikált kategóriákban előállítani és forgalmazni, ha előállításuk és forgalmazásuk költségei arányosak a minőségi növényi szaporítóanyagok mezőgazdasági termelők számára történő biztosításának céljával, az élelmiszer- és takarmánybiztonsággal, vagy arányosak az ipari feldolgozás magas értékének biztosítására irányuló céllal. Ezeknek a költségeknek arányosaknak kell lenniük a növényi szaporítóanyagok azonosságára és minőségére vonatkozó legmagasabb szintű előírások teljesítésével is, a prebázis, bázis vagy certifikált növényi szaporítóanyagokra vonatkozó követelményekkel összhangban. Ezen fajok jegyzékét ezért össze kell állítani, valamint azt a jövőben szükség szerint módosítani kell.

(22) Az említett kategóriák bármelyikébe tartozó növényi szaporítóanyagokat az alkalmazandó nemzetközi előírásoknak megfelelően kell előállítani és forgalmazni a lehető legmagasabb szintű azonosítás és minőség biztosítása, valamint a tudományos és szakmai ismeretek terén bekövetkező legújabb fejleményekkel való összhang érdekében. Ezen előírások közé tartoznak a következők: az OECD fajtaminősítési vagy a nemzetközi kereskedelemben mozgó vetőmagok ellenőrzésére vonatkozó rendszere (a továbbiakban: OECD-vetőmagrendszerek), az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) vetőburgonya-szabványai, valamint a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezetnek a szelektált klónokra és a poliklonális anyagra vonatkozó szabályai.

(23) A prebázis, bázis és certifikált vetőmagok és szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozóan egyedi szabályokat kell megállapítani, és azoknak tükrözniük kell az említett nemzetközi előírásokat.

(24) A növényi szaporítóanyagoknak a prebázis, bázis vagy certifikált kategóriákra vonatkozó követelményeknek való megfelelését az illetékes hatóságok által végzett (a továbbiakban: hatósági minősítés) vagy a vállalkozó által hatósági felügyelet mellett végzett (a továbbiakban: hatósági felügyelet mellett végzett minősítés) ellenőrzésekkel, mintavétellel és vizsgálattal – ideértve adott esetben a fajtakitermesztési vizsgálatot is – kell megerősíteni, és azt hatósági címkével kell tanúsítani.

(25) Lehetővé kell tenni, hogy végrehajtási jogi aktusok útján az Unió területének bizonyos részein alkalmazandó, szigorúbb előállítási és forgalmazási követelményeket határozzanak meg, amennyiben a mezőgazdasági-éghajlati viszonyok, az ártalmas gyomok – például a vadzab – terjedésének kockázata, vagy bizonyos területek egyéb sajátos feltételei és szükségletei ezt szükségessé teszik. A vadzab terjedésének megelőzése érdekében egyes tagállamok szigorúbb követelményeket alkalmaznak. A Bizottság által elfogadott határozatokkal összhangban ezeket a követelményeket az Unión belül forgalmazott vetőmagokra és az importált vetőmagokra is alkalmazzák. Annak érdekében, hogy ne keletkezzen zavar az adott tagállamokban régóta alkalmazott termelési módszerekben, adott esetben lehetővé kell tenni az említett szigorúbb követelmények fenntartását.

(26) A növényi szaporítóanyagoknak a standard kategóriára vonatkozó követelményeknek való megfelelését a vállalkozónak meg kell erősítenie, és azok említett követelményeknek való megfelelését a vállalkozói címkével kell tanúsítani.

(27) Meg kell állapítani a klónok növényi szaporítóanyagainak *in vitro* előállítására és forgalmazására vonatkozó szabályokat is, mivel ezek egyre inkább alkalmazott gyakorlatnak számítanak az ágazatban.

(28) A fajtakitermesztési vizsgálatokat az illetékes hatóságnak kell elvégeznie az egyes vetőmagtételek fajtaazonosságának és fajtatisztaságának az ellenőrzése céljából, kivéve a gyümölcstermő növények és a szőlő vetőmagtételeit. Az alkalmazandó nemzetközi előírások és a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek alkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján egyedi szabályokat kell megállapítani ezekre a prebázis, bázis, certifikált és standard vetőmagokon végzett vizsgálatokra vonatkozóan.

(29) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy felhatalmazzák a vállalkozókat arra, hogy bizonyos fajokhoz és kategóriákba tartozó növényi szaporítóanyagok esetében hatósági felügyelet mellett bizonyos minősítési tevékenységeket végezzenek, például hatósági címkét nyomtassanak és helyezzenek el. Szabályokat kell megállapítani az illetékes hatóság által végzett hatósági felügyeletre, valamint az említett felhatalmazás visszavonására vagy módosítására vonatkozóan. Ezekre a szabályokra a teljes minősítési rendszer hatékony működésének biztosítása érdekében van szükség.

(30) Előfordulhat azonban, hogy egyes vállalkozók nem rendelkeznek a minősítési tevékenységek hatósági felügyelet mellett történő elvégzéséhez szükséges erőforrásokkal. Ezért elő kell írni, hogy a vállalkozók kérésére az illetékes hatóságok is elvégezhessék a minősítés bármely lépését.

(31) A növényi szaporítóanyagok tisztaságának és homogenitásának biztosítása érdekében a növényi szaporítóanyagokat külön tételekben kell tartani, és el kell különíteni egyéb, a növényi szaporítóanyagoktól eltérő anyagoktól, például az élelmiszernek vagy takarmánynak szánt gabonaféléktől.

(32) Tekintettel a növényi szaporítóanyagok jelentős sokféleségére, a vállalkozóknak a növényi szaporítóanyagokat egyedi növényeket, csomagokat, kötegeket vagy konténereket tartalmazó tételekként vagy bizonyos esetekben ömlesztett vetőmagként kell forgalmazniuk. Egy tételnek tartalmát tekintve homogénnek kell lennie, és a nyomonkövethetőség biztosítása érdekében egyedi tételazonosító számmal kell rendelkeznie. A növényi szaporítóanyagok csomagolására, csomagba rendezésére és lezárására vonatkozóan egységes szabályokat kell megállapítani.

(33) A növényi szaporítóanyagok címkézésére vonatkozó szabályokat kell elfogadni annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az adott vetőmagnak vagy szaporítóanyagnak a vonatkozó követelményeknek való megfelelés tanúsítása általi, kategóriánként vagy a növényi szaporítóanyagok egyéb típusaiként történő megfelelő azonosítását.

(34) A prebázis, bázis és certifikált vetőmagok és szaporítóanyagok esetében az illetékes hatóságnak hatósági címkét kell kiállítania, míg a standard vetőmagok vagy szaporítóanyagok, illetve az egyik kategóriába sem tartozó növényi szaporítóanyagok esetében vállalkozói címkét kell kiállítani. Erre azért van szükség, hogy különbséget lehessen tenni a minősítésköteles (hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés) növényi szaporítóanyagok és a vállalkozó felelőssége mellett előállított növényi szaporítóanyagok között. Az egyedi címke kibocsátásának célja, hogy megkönnyítse azon vállalkozók és fogyasztók megalapozott döntését, akik adott esetben különböző előírásoknak megfelelő növényi szaporítóanyagok közül kívánnak választani. Ez megkönnyítené továbbá az illetékes hatóságok munkáját, hogy a megfelelés ellenőrzésére irányuló hatósági ellenőrzéseket az egyes kategóriákra vonatkozó követelményekkel összhangban végezhessék el.

(35) Szabályokat kell megállapítani a hatósági címke és a vállalkozói címke tartalmára és jellemzőire vonatkozóan annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a növényi szaporítóanyagok minden egyes kategóriájára és egyéb típusaira, valamint e címkék azonosítására vonatkozó előállítási és forgalmazási követelmények egységes alkalmazását.

(36) Az érintett növényi szaporítóanyag megfelelő azonosításának és nyomonkövethetőségének, valamint a hatósági ellenőrzések eredményességének biztosítása érdekében minden hatósági címkén fel kell tüntetni annak saját sorszámát.

(37) Követelményeket kell megállapítani a növényi szaporítóanyagok újracsomagolására, újbóli lezárására és újracímkézésére vonatkozóan annak szavatolása érdekében, hogy a növényi szaporítóanyagok azonossága és minősége e műveletek során ne változzon, a nyomonkövethetőségük pedig a tételazonosító szám révén biztosított legyen.

(38) A vetőmagokat gyakran azonos fajba tartozó fajtakeverékekben vagy fajkeverékekben forgalmazzák. Az e rendelet hatálya alá tartozó nemzetségek vagy fajok vetőmagjainak keverékei csak az e rendelet hatálya alá tartozó más nemzetségek vagy fajok vetőmagjainak felhasználásával állíthatók elő és forgalmazhatók. Azonban – az 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[18] sérelme nélkül – lehetővé kell tenni az e rendelet hatálya alá tartozó vetőmagkeverékeknek az e rendelet hatálya alá nem tartozó nemzetséghez vagy fajhoz tartozó vetőmagok felhasználásával történő előállítását és forgalmazását.

[18] Az Európai Parlament és a Tanács 1143/2014/EU rendelete (2014. október 22.) az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről (HL L 317., 2014.11.4., 35. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1143/oj).

(39) A növényi genetikai erőforrások megőrzése és a természeti környezet – különösen a természetes vagy természetközeli élőhelyek – helyreállítása céljából kívánatos olyan vetőmagkeverékeket használni, amelyek nem valamely fajtához tartoznak, hanem az e rendelet hatálya alá tartozó nemzetségekhez és fajokhoz, valamint az e rendelet hatálya alá nem tartozó nemzetségek és fajok vad típusaihoz tartoznak (a továbbiakban: megőrzést biztosító keverékek), mivel e célokra az említett vad típusok a legalkalmasabbak. Ezeket a keverékeket csak az azokat alkotó vetőmagok származási régiójában szabad forgalmazni annak biztosítása érdekében, hogy csak az adott régióhoz legjobban alkalmazkodott fajok vad típusait használják. Annak biztosítása érdekében, hogy a megőrzést biztosító keverékként forgalmazott keverékek megfeleljenek e követelményeknek, egyedi szabályokat kell megállapítani a minőségük és nyomonkövethetőségük biztosítása céljából, és azokat csak az illetékes hatóság által erre a célra felhatalmazott vállalkozók állíthatják elő és forgalmazhatják.

(40) Bizonyos fajtatípusok fontosak a növényi genetikai erőforrások megőrzése és fenntartható használata szempontjából, amelyek döntő fontosságúak a haszonnövények genetikai sokfélesége szempontjából, továbbá elengedhetetlenek a környezeti változásokhoz való alkalmazkodáshoz. Ezek lehetnek hagyományosan termesztett fajták (a továbbiakban: megőrzendő fajták), vagy lehetnek olyan fajták, amelyek alkalmazkodtak a helyi mezőgazdasági-éghajlati viszonyokhoz és gazdálkodási rendszerekhez, és amelyeket dinamikus megőrzési tevékenységeknek vagy más, természetes vagy a mezőgazdasági termelők által irányított feltételek mellett alkalmazott nemesítési és szelekciós módszereknek az eredményeként a közelmúltban nemesítettek ki (a továbbiakban: helyileg alkalmazkodott fajták). Különösen az egyes reproduktív egységek közötti bizonyos fokú genetikai és fenotípusos sokféleség okozta csökkent egyöntetűséggel jellemezhetők. E fajták növényi szaporítóanyagainak előállítása és forgalmazása hozzájárul a növénygenetikai források élelmezési és mezőgazdasági felhasználásáról szóló nemzetközi egyezmény[19] azon célkitűzéseihez, hogy előmozdítsa az élelmezési és mezőgazdasági célú növényi genetikai erőforrások megőrzését és fenntartható használatát. Az említett egyezmény részes feleként az Unió elkötelezte magát e célkitűzések támogatása mellett.

[19] HL L 378., 2004.12.23., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2004/869/oj.

(41) Tekintettel a megőrzendő fajták és a helyileg alkalmazkodott fajták e sajátos jellemzőire, valamint az előállításra és forgalmazásra vonatkozóan megállapított követelményektől eltérve, lehetővé kell tenni az ilyen fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyagok kevésbé szigorú követelmények mellett történő előállítását és forgalmazását. Ez összhangban van az európai zöld megállapodás elveivel, különösen a biológiai sokféleség védelmének elvével. Helyénvaló tehát lehetővé tenni, hogy az ilyen növényi szaporítóanyagok az érintett fajok standard kategóriájára vonatkozó követelményeknek feleljenek meg. A megőrzendő fajtákhoz vagy a helyileg alkalmazkodott fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyagokat a „megőrzendő fajta” vagy a „helyileg alkalmazkodott fajta” szavakkal kell címkézni. Ezeket a fajtákat – a sajátos jellemzőiket figyelembe vevő, kiigazított eljárást követően – nyilvántartásba is kell venni annak érdekében, hogy lehetővé váljon az illetékes hatóságok általi ellenőrzésük, és garantálni lehessen egyrészt az ilyen fajták felhasználói számára annak lehetőségét, hogy megalapozott döntéseket hozzanak, másrészt pedig a hatósági ellenőrzések hatékonyságát.

(42) A növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek alkalmazása során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a növényi szaporítóanyagok nem hivatásos felhasználói – mint például az amatőr kertészek – gyakran szívesen használnak változatosabb, különböző igényeknek megfelelő növényi szaporítóanyagokat, és nem feltétlenül támasztanak ugyanolyan minőségi követelményeket, mint a vállalkozók. Ezért helyénvaló bizonyos szabályoktól eltérést biztosítani, ezáltal lehetővé téve azt, hogy a növényi szaporítóanyagokat nem hivatásos felhasználók számára anélkül forgalmazzák, hogy azoknak meg kellene felelniük a fajta nyilvántartásba vételre vonatkozó valamennyi követelménynek. Erre az eltérésre annak érdekében van szükség, hogy a fogyasztók számára – bizonyos minőségi minimumkövetelmények megőrzése mellett – a fajták szélesebb választékát lehessen kínálni. Ezek a minimumkövetelmények fontosak ahhoz, hogy eleget lehessen tenni számos nem hivatásos felhasználó azzal kapcsolatos elvárásainak, hogy a magánhasználatra is vonatkozzon bizonyos minőségi szint.

(43) Ez az eltérés azonban nem alkalmazandó a *Cannabis sativa* L., a *Papaver somniferum* L. és a *Solanum tuberosum* L. fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagokra, valamint a gyepalkotó fű termesztésére szánt növényi szaporítóanyagokra, tekintettel azok különleges kereskedelmi értékére, illetve a közérdekkel vagy a biztonsággal kapcsolatos jelentőségére. Ezért az illetékes hatóságok általi lehető leghatékonyabb ellenőrzéseknek és a fogyasztói érdekek védelmének a biztosítása érdekében továbbra is alkalmazni kell e rendelet azon követelményeit, amelyek az adott növényi szaporítóanyagok minőségére, azonosságára és az azokkal foglalkozó vállalkozókra vonatkoznak.

(44) Ezenkívül az átláthatóság és a jobb ellenőrzés érdekében szabályokat kell megállapítani a kizárólag nem hivatásos felhasználóknak szánt növényi szaporítóanyagok csomagolására és címkézésére vonatkozóan. Ugyanezen okból azoknak a vállalkozóknak, akik vagy amelyek ezt az eltérést nem hivatásos felhasználók számára történő előállítás és forgalmazás céljából alkalmazzák, a nem regisztrált fajtához tartozó növényi szaporítóanyagok esetében rendelkezniük kell a fajta saját dokumentáción alapuló leírásával. Ezen túlmenően évente értesíteniük kell az illetékes hatóságokat erről a tevékenységről, és kérésre tájékoztatniuk kell őket az előállított és forgalmazott mennyiségekről.

(45) Számos olyan nonprofit szervezet és hálózat működik az Unióban, amelyek célja a növényi genetikai erőforrások megőrzése. A tevékenységük megkönnyítése érdekében helyénvaló lehetővé tenni, hogy azok a növényi genetikai erőforrások megőrzésére szánt növényi szaporítóanyagok, amelyeket az említett szervezetek és hálózatok, illetve azok tagjai állítanak elő, vagy amelyeket e szervezetek és hálózatok, illetve azok tagjai nyereség nélkül forgalmaznak bármely természetes vagy jogi személy számára – beleértve a mezőgazdasági termelőket vagy a nem hivatásos felhasználókat is –, vagy fordítva, eltérjenek a megállapított előállítási és forgalmazási követelményektől, és ehelyett kevésbé szigorú szabályoknak feleljenek meg. Szabályokat kell megállapítani az ilyen növényi szaporítóanyagok címkézésére vonatkozóan. Az ezen eltérést alkalmazó szervezeteknek és hálózatoknak be kell jelenteniük tevékenységüket az illetékes hatóságok részére, és nyilvántartást kell vezetniük az általuk vagy részükre előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra vonatkozó releváns információkról. Erre az illetékes hatóságok általi hatékony ellenőrzések biztosítása érdekében van szükség, valamint annak lehetővé tétele céljából, hogy e növényi szaporítóanyagok felhasználói megalapozott döntéseket hozzanak.

(46) A megállapított követelményektől eltérve helyénvaló lehetővé tenni a mezőgazdasági termelők számára a növényi szaporítóanyagok cseréjét. Ezt az eltérést kis mennyiségekre és helyi szinten kell alkalmazni, és csak abban az esetben, ha az adott növényi szaporítóanyag nem olyan fajtához tartozik, amely a 2100/94/EK tanácsi rendelettel[20] vagy az előállítás helye szerinti tagállamok növényfajta-oltalmi jogokra vonatkozó nemzeti szabályaival összhangban növényfajta-oltalomban részesült. A tagállamok számára elő kell írni, hogy ezeket a kis mennyiségeket évenként és mezőgazdasági termelőnként, adott fajokra vonatkozóan meghatározzák annak biztosítása érdekében, hogy ezzel az eltéréssel ne lehessen a növényi szaporítóanyagok forgalmazását érintő módon visszaélni. A szándék nem a csere fogalmának általános értelmezésétől való eltérés, amely szerint a növényi szaporítóanyagok áruk vagy szolgáltatások fejében történő cseréjére monetáris ügyletek nélkül kerül sor, sem pedig az (EU) 2016/2031 rendelet szerint alkalmazandó követelményektől való eltérés. A közérdekhez és a biztonsághoz kapcsolódó okokból nem engedélyezhető a *Cannabis sativa* L., a *Papaver somniferum* L. és a *Solanum tuberosum* L. fajok, valamint a *Citrus* L. és a *Vitis* L. nemzetségek növényi szaporítóanyagainak ilyen cseréje.

(47) Attól az általános követelménytől eltérve, amely szerint csak a valamely kategóriába (prebázis, bázis, certifikált vagy standard) tartozó növényi szaporítóanyagok forgalmazhatók, lehetővé kell tenni a prebázis vetőmagot vagy szaporítóanyagot megelőző generációhoz tartozó növényi szaporítóanyagoknak a fenntartásért felelős vállalkozó által azon vállalkozó részére történő forgalmazását, aki vagy amely a prebázis vetőmagnak vagy szaporítóanyagnak az említett növényi szaporítóanyagok szaporítása céljából történő előállítását végzi. Ilyen forgalmazás esetén a kísérő címkén egyértelműen fel kell tüntetni, hogy a növényi szaporítóanyagot erre a célra szánják.

---

[20] A Tanács 2100/94/EK rendelete (1994. július 27.) a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról (HL L 227., 1994.9.1., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2100/oj).

(48) A növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek értelmében a megállapított követelményektől való eltérések megengedettek azon fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyagok forgalmazása esetében, amelyek fajtaregisztrációs vizsgálata folyamatban van (a továbbiakban: fajtaregisztráció alatt álló fajták). Ezek az eltérések hasznosak és szükségesek a vállalkozók és az illetékes hatóságok számára. Ezen túlmenően a mezőgazdasági termelők egyre változóbb időjárási viszonyokkal és új növényegészségügyi kockázatokkal szembesülnek. A mezőgazdasági termelőket érintő kockázatok csökkentése érdekében fontos az e kihívásokhoz alkalmazkodó új, jobb növényfajták gyors bevezetése. Ezen új fajták mezőgazdasági termelők körében történő elterjesztésének felgyorsítása érdekében bizonyos esetekben – korlátozások mellett – lehetővé kell tenni az ilyen növényi szaporítóanyagok korlátozott mértékű forgalmazását. A szántóföldi és burgonyafajták, a gyümölcs- és szőlőfajták, valamint a zöldségfajták esetében – a jellemzőik és a piaci dinamika alapján – egyedi követelményeket kell megállapítani.

(49) A növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek értelmében eltéréseket állapítanak meg bizonyos nemzetségek és fajok olyan vetőmagként történő forgalmazásra szánt vetőmagjaira vonatkozóan, amely nem felel meg a fajtajellemzőkre vonatkozó követelményeknek, és csak minőségi követelmények hatálya alá tartozik (a továbbiakban: kereskedelmi vetőmag). Ez annak tudható be, hogy bizonyos szántóföldi növényfajok – különösen egyes takarmánynövényfajok – sokrétű, a hagyományos élelmiszer- és takarmánytermelésen túlmutató szerepet töltenek be. E fajok fontos szerepet játszanak az olyan ökológiai funkciók ellátásában, mint például a beporzók vonzása, a nitrogénmegkötés elősegítése és a talajborítás biztosítása. Előfordulhat, hogy e célok teljesítéséhez nincs szükség megkülönböztethetőségre, egyöntetűségre és állandóságra, valamint a fenntartható gazdasági értékre vonatkozó követelményeknek való megfelelésre, de garantálni kell az ilyen vetőmagok kiváló minőségét. Ezért kívánatos, hogy e rendelet is lehetővé tegye a fajtaregisztrációra vonatkozó említett követelményektől való eltéréseket. Meg kell tartani a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvekben használt „kereskedelmi vetőmag” megnevezést. Azon fajoknál is engedélyezni kell ezt az eltérést, amelyek esetében kevés fajta került nemesítésre, hogy ezáltal elegendő idő álljon rendelkezésre a fajták nemesítésére. Ezenkívül kereskedelmi vetőmagra annak biztosításához is szükség lehet, hogy az e rendeletbe felvett új fajok vetőmagját már azt megelőzően forgalmazni lehessen, hogy rendelkezésre állnának regisztrált fajták.

(50) A növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek értelmében a megállapított követelményektől való eltérések megengedettek az alkalmazandó követelményeknek meg nem felelő, gyorsan forgalomba hozandó vetőmagok, a még nem véglegesen minősített vetőmagok, az ellátás átmeneti nehézségeinek kezelése érdekében ideiglenesen engedélyezendő növényi szaporítóanyagok, valamint az olyan növényi szaporítóanyagok esetében, amelyeket az alkalmazandó jogszabályokban található, a növényi szaporítóanyagoknak valamely regisztrált fajtához való tartozásával, továbbá bizonyos azonossági és minőségi követelményeknek való megfelelésével összefüggő egyes rendelkezések jobb alternatíváira irányuló ideiglenes kísérletek elvégzésére szánnak. Ezek az eltérések úgy bizonyultak hasznosnak és szükségesnek a vállalkozók és az illetékes hatóságok számára, hogy közben nem okoztak problémákat a növényi szaporítóanyagok belső piacán. Ezért ezeket az eltéréseket fenn kell tartani. Meg kell határozni az említett eltérésekre vonatkozó feltételeket annak biztosítása érdekében, hogy azokkal ne éljenek vissza, és azok ne befolyásolják hátrányosan a növényi szaporítóanyagok belső piacát.

(51) Annak érdekében, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen a területükön fennálló sajátos feltételek kezelésére, lehetővé kell tenni számukra, hogy szigorúbb követelményeket állapítsanak meg a növényi szaporítóanyagok saját területükön történő előállítására és forgalmazására vonatkozóan anélkül, hogy szigorúbb követelményeket írnának elő az Unió belső piaca tekintetében.

(52) Azokban az esetekben, amikor az e rendelet hatálya alá tartozó valamely nemzetség vagy faj előállítása valamely tagállamban nem bír jelentőséggel, és ahol annak termesztése az adott tagállam mezőgazdasági-éghajlati viszonyai miatt korlátozott, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy eltérjenek az előállítás tekintetében e rendeletben foglalt követelményektől, ha a vonatkozó minősítési és ellenőrzési tevékenységek aránytalan adminisztratív terhet jelentenének számukra. Nem engedélyezhető ezen eltérés alkalmazása, ha fennáll annak a kockázata, hogy az zavart okozna az Unió belső piacán.

(53) Az Unióban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagoknak a lehető legszigorúbb előírásoknak kell megfelelniük. Ezért a növényi szaporítóanyag harmadik országokból történő behozatala csak akkor engedélyezhető, ha az alkalmazandó azonossági és minőségi előírásai, valamint a minősítési rendszere értékelése nyomán megállapítást nyer, hogy az adott növényi szaporítóanyag megfelel az Unióban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra vonatkozó követelményekkel egyenértékű követelményeknek. Ennek az értékelésnek a harmadik ország által szolgáltatott információk és az ország vonatkozó jogszabályai alapos vizsgálatán kell alapulnia. Az értékelésnek továbbá a Bizottság által az adott harmadik ország tekintetében azt megelőzően végzett ellenőrzés kielégítő eredményén is alapulnia kell, hogy a Bizottság első alkalommal egyenértékűnek ismerte el az adott országot. Abban az esetben is ellenőrzést kell végezni – ha a Bizottság ezt szükségesnek tartja –, mielőtt valamely harmadik országot további fajok tekintetében is egyenértékűnek ismerne el.

(54) Az olyan harmadik országokból importált növényi szaporítóanyagok, amely országok azonossági és minőségi követelményeit és minősítési rendszereit a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek értelmében egyenértékűnek ismerték el, bizonyítottan megfelelnek az uniós minőségi és azonossági szabályoknak. Ezért e harmadik országok érintett nemzetségekre vagy fajokra vonatkozó követelményeit és rendszereit e rendelet szerint is az Unió követelményeivel és rendszereivel egyenértékűnek kell elismerni.

(55) Bevett gyakorlat, hogy a harmadik országokban előállított zöldségvetőmagot közvetlenül betakarítás után importálják az Unióba (a továbbiakban: nyers vetőmag) annak érdekében, hogy az az Unióban kerüljön feldolgozásra, és így az az Unión belüli forgalmazása előtt megfeleljen a standard vetőmagra vonatkozó követelményeknek. Mivel ez a gyakorlat anélkül biztosítja az Unióban forgalmazott zöldségvetőmag azonosságát és minőségét, hogy szükség lenne egyenértékűségének elismerésére, annak alkalmazását e rendelet értelmében célszerű továbbra is lehetővé tenni.

(56) Az importált növényi szaporítóanyagok megfelelő azonosítása és nyomonkövethetősége, valamint a felhasználók által hozott megalapozott döntések és a hatósági ellenőrzések lehetővé tétele érdekében szabályokat kell megállapítani a címkézésre és a tájékoztatásra vonatkozóan.

(57) A növényi szaporítóanyagok előállítása és forgalmazása átláthatóságának biztosítása céljából a vállalkozókra egyedi kötelezettségeknek kell vonatkozniuk az elszámoltathatóságuk, az eredményesebb hatósági ellenőrzések és e rendelet megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében, amennyiben növényi szaporítóanyagok előállításával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységeket végeznek. Ez magában foglalja a nyilvántartásba vételt, a nyilvántartás vezetését és az előállításról való értesítést. A vállalkozók adminisztratív terheinek csökkentése érdekében helyénvaló, hogy az adott vállalkozókat a tagállamok által az (EU) 2016/2031 rendelet alapján már létrehozott nyilvántartásban vegyék nyilvántartásba. Ez azért is arányos, mert a növényi szaporítóanyagokat előállító és forgalmazó vállalkozók túlnyomó többsége már eleve szerepel az említett rendelet szerinti vállalkozói nyilvántartásokban.

(58) E tekintetben, valamint annak érdekében, hogy valamennyi érintett vállalkozó számára egységes és hatékony nyilvántartási rendszert lehessen biztosítani, szabályokat kell megállapítani a kérelmek vállalkozók általi benyújtására, a nyilvántartás tartalmára és a releváns információk frissítésére vonatkozóan.

(59) A kizárólag megőrzendő fajták és a helyileg alkalmazkodott fajták növényi szaporítóanyagait előállító és forgalmazó vállalkozók, a növényi szaporítóanyagokat kizárólag közvetlenül nem hivatásos felhasználók részére forgalmazó vállalkozók, a növényi szaporítóanyagokat a növényi genetikai erőforrások megőrzése céljából forgalmazó szervezetek és hálózatok, illetve a növényi szaporítóanyagokat cserélő mezőgazdasági termelők adminisztratív terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében bizonyos kivételeket kell bevezetni a vállalkozók kötelezettségei alól.

(60) Az emberek, állatok vagy növények egészségét, a környezetet vagy más nemzetségek és fajok termesztését fenyegető kockázatok kezelése érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy arányos és időben korlátozott ideiglenes vészhelyzeti intézkedéseket fogadjanak el mindaddig, amíg a Bizottság el nem fogadja a megfelelő uniós szintű intézkedéseket.

(61) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a forgalmazott növényi szaporítóanyagok minőségének ellenőrzése elengedhetetlen annak megállapításához, hogy a piacon lévő növényi szaporítóanyagok megfelelnek-e az alkalmazandó követelményeknek. Ezért átfogó nyomonkövethetőségi rendszert kell létrehozni, amely lehetővé teszi a forgalomból történő kivonást, illetve a növényi szaporítóanyagok felhasználói vagy az illetékes hatóságok felé történő információszolgáltatást. Ezért a vállalkozók számára kötelezővé kell tenni a hivatásos felhasználók általi, illetve a részükre történő átadásra vonatkozó információk és nyilvántartások megőrzését.

(62) Fontos annak biztosítása, hogy főszabályként az e rendelet hatálya alá vont nemzetségekhez és fajokhoz tartozó valamennyi növényi szaporítóanyagra vonatkozzanak az adott szaporítóanyaghoz tartozó fajta regisztrációja, a fajtaleírása és az ezzel kapcsolatos szabályok.

(63) Valamennyi tagállamnak létre kell hoznia egy nemzeti fajtajegyzéket, amely tartalmazza legalább az összes regisztrált fajtát, azokat a fajtákat, amelyekre vonatkozóan fajtaregisztráció iránti kérelmet nyújtottak be, valamint a fajtajegyzékben már nem szereplő fajtákat annak érdekében, hogy a felhasználóik megalapozott döntéseket hozhassanak, a hatósági ellenőrzések pedig hatékonyabbak legyenek.

(64) A nemzeti fajtajegyzéknek két fajtatípust kell tartalmaznia: a hivatalos fajtaleírás alapján regisztrált fajták, amennyiben megfelelnek a megkülönböztethetőség, az egyöntetűség és az állandóság követelményének, a megőrzendő fajták és a helyileg alkalmazkodott fajták esetében pedig a hivatalosan elismert fajtaleírás alapján regisztrált fajták. A fajták e két típusának különválasztásához szükség van e két különböző fajtaleírás meglétére. Az elsőnek technikai vizsgálatokon, a másiknak pedig a fajta használata vagy nemesítése során szerzett gyakorlati tapasztalatokon és információkon kell alapulnia. Ez a megközelítés biztosíthatja a fajták jellemzőire és azonosságára vonatkozó szükséges információk rendelkezésre állását.

(65) Az illetékes hatóságoknak továbbá a regisztrált fajtákat be kell jelenteniük az uniós fajtajegyzékbe annak érdekében, hogy az Unióban forgalmazható valamennyi fajtáról áttekintést lehessen kapni. Az uniós fajtajegyzéknek egy – jelenleg uniós növényfajtaportálként (EU Plant Variety Portal) ismert – elektronikus felületen keresztül kell hozzáférhetőnek lennie. Annak érdekében, hogy a felhasználók átfogóbb tájékoztatást kapjanak, e portálnak más releváns adatbázisokból származó információkat is tartalmaznia kell.

(66) A szelektált klónok és a poliklonális anyagok bizonyos fajok esetében várhatóan növekvő jelentősége és felhasználása miatt, továbbá az átláthatóság és a hatékony hatósági ellenőrzések biztosítása céljából, továbbá annak érdekében, hogy a felhasználóik megalapozott döntéseket hozhassanak, a szelektált klónokat és a poliklonális anyagokat fel kell venni az illetékes hatóságok által létrehozott nemzeti jegyzékbe, amelyet az elektronikus felületen való közzététel céljából továbbítani kell a Bizottságnak.

(67) A gyomirtó szernek ellenálló fajták olyan fajták, amelyeket szándékosan ellenállóvá nemesítettek a gyomirtó szerekkel szemben annak érdekében, hogy e gyomirtó szerek használata mellett termesszék azokat. Ha ez a termesztés nem megfelelő körülmények között történik, az az említett gyomirtó szerekkel szemben ellenálló gyomnövények kialakulásához, a rezisztens gének környezetben való terjedéséhez vagy ahhoz vezethet, hogy növelni kell az alkalmazott gyomirtó szerek mennyiségét. Mivel e rendelet célja, hogy javítsa a mezőgazdasági termelés fenntarthatóságát, lehetővé kell tenni a fajtaregisztrációért felelős tagállami illetékes hatóságok és azon tagállam illetékes hatóságai számára, ahol e fajtákat termeszteni fogják, hogy az említett fajták területükön történő termesztésére vonatkozóan az említett nemkívánatos hatások elkerülését lehetővé tevő termesztési feltételeket írjanak elő.

(68) A mezőgazdasági termelés fenntarthatóságának javítása, valamint a gazdasági, környezeti és szélesebb körű társadalmi igények kielégítése érdekében technikai vizsgálat keretében értékelni kell a szőlő-, burgonya- és szántóföldinövény-nemzetségekhez vagy -fajokhoz tartozó új fajták fenntartható gazdasági értékét, a kizárólag gyepalkotó fű termesztésére használt fajták kivételével. Az új fajtáknak a termesztés és a felhasználás bizonyos szempontjai tekintetében javulást kell mutatniuk az ugyanazon nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó, ugyanazon nemzeti fajtajegyzékbe regisztrált más fajtákhoz képest. Az értékelendő szempontoknak a következőknek kell lenniük: terméshozam, beleértve a hozamstabilitást és az alacsony inputanyag-felhasználás mellett elért hozamot; a biotikus stresszekkel szembeni tolerancia vagy rezisztencia, beleértve a fonálférgek, gombák, baktériumok, vírusok, rovarok és egyéb károsítók által okozott növénybetegségeket; az abiotikus stresszel szembeni tolerancia vagy rezisztencia, beleértve az éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodást is; a természeti erőforrások, például a víz és a tápanyagok felhasználásának hatékonysága; a külső inputanyagok, például növényvédő szerek és műtrágyák iránti igény csökkentése; a betakarítás, a tárolás, a feldolgozás, a forgalmazás és a felhasználás fenntarthatóságát fokozó jellemzők; minőségi vagy tápértékbeli jellemzők; valamint a más fajokkal vagy fajtákkal együtt történő termesztés lehetősége. A fajtaregisztrációra vonatkozó döntés meghozatala, valamint a legkívánatosabb jellemzőkkel rendelkező fajták regisztrációjához szükséges rugalmasság biztosítása érdekében ezeket a szempontokat egy adott fajta egésze tekintetében kell figyelembe venni.

(69) Továbbá annak érdekében, hogy az (EU) 2018/848 rendelet 3. cikkének 19. pontjában meghatározott, ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták hatékonyabban igazodjanak az ökológiai termelés sajátos igényeihez, a fenntartható gazdaságiérték-vizsgálatukat ökológiai körülmények között kell elvégezni.

(70) A hatékonyság és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében azokat a fajtákat, amelyek a 2100/94/EK rendelet 62. cikke vagy valamely tagállam nemzeti joga alapján növényfajta-oltalmi jogban részesültek, e rendelet alkalmazásában megkülönböztethetőnek, egyöntetűnek és állandónak, valamint megfelelő megnevezéssel rendelkezőnek kell tekinteni, amennyiben a megkülönböztethetőség, egyöntetűség és állandóság vizsgálatát a Bizottság által a Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO) véleménye alapján felhatalmazott vizsgálóhivatal végezte.

(71) A fajta azonosításának lehetővé tétele érdekében valamennyi regisztrált fajtának megfelelő egyedi megnevezéssel kell rendelkeznie. Ez a megnevezés nem okozhat zavart a fajta azonosítását illetően, és semmilyen módon nem lehet sértő vagy megtévesztő. A megőrzendő fajták esetében lehetővé kell tenni a szinonimák használatát, ez ugyanis bevett gyakorlat az ilyen típusú fajták esetében. Ezeket a szinonimákat fel kell tüntetni a nemzeti fajtajegyzékben.

(72) A kérelmezők és az illetékes hatóságok számára a jogbiztonság, továbbá valamennyi kérelmező számára az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében pontosan meg kell határozni a fajtaregisztrációs eljárást. Ezért szabályokat kell megállapítani a következőkre vonatkozóan: a kérelmek benyújtása, tartalma, formai vizsgálata és a benyújtásuk időpontja, technikai vizsgálatok, a technikai vizsgálatokat végző vizsgálóhivatalok, titoktartás, vizsgálati jelentés és hivatalos fajtaleírás, a megőrzendő fajták és a helyileg alkalmazkodott fajták vizsgálata, a fajtamegnevezés vizsgálata, valamint egy fajta nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációjával kapcsolatos határozat.

(73) Szabályokat kell megállapítani a fajták technikai vizsgálatára vonatkozóan annak megállapítása érdekében, hogy azok megkülönböztethetők, egyöntetűek és állandóak-e. Tekintettel e vizsgálatnak a fajtanemesítési ágazat szempontjából betöltött jelentőségére, valamint arra, hogy annak eredményeként hivatalos fajtaleírás készül, e technikai vizsgálatot kizárólag az illetékes hatóság végezheti el. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos feltételek mellett figyelembe vegyék a megkülönböztethetőségről, egyöntetűségről és állandóságról, valamint a fenntartható gazdasági értékről szóló meglévő vizsgálati jelentéseket.

(74) Az adminisztratív terhek enyhítése, a vizsgálati létesítmények rendelkezésre állásának biztosítása és az illetékes hatóságok költségeinek csökkentése érdekében azonban lehetővé kell tenni az illetékes hatóság számára, hogy a technikai vizsgálat céljából együttműködjön természetes vagy jogi személyekkel.

(75) Az illetékes hatóságnak a jogbiztonság érdekében végleges határozatot kell hoznia a fajta regisztrációjáról. Ezt megelőzően le kell zárni a fajta vizsgálatát, továbbá vizsgálati jelentést és hivatalos fajtaleírást kell kiadni. Ezen túlmenően – a CPVO-val folytatott konzultációt követően – el kell fogadni egy, a fajta megnevezésére vonatkozó határozatot a CPVO erőforrásainak és szakértelmének lehető legjobb kihasználása, valamint a 2100/94/EK rendelet e területen történő alkalmazásával való összhang biztosítása érdekében.

(76) Hatékonysági szempontból, valamint az illetékes hatóságok és a kérelmezők adminisztratív terheinek csökkentése érdekében az illetékes hatóságoknak a nemzeti fajtajegyzékükbe regisztrálniuk kell minden, hivatalosan elfogadott vagy az e rendelet hatálybalépése előtt a tagállamuk által a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/55/EK és a 2008/90/EK irányelv, valamint a 2008/62/EK[21] és a 2009/145/EK[22] bizottsági irányelv alapján létrehozott katalógusokba, jegyzékekbe vagy nyilvántartásokba regisztrált fajtát. Mivel e fajták növényi szaporítóanyagait már forgalmazzák az Unióban, és azokat mezőgazdasági termelők és más vállalkozók használják, ezeket a fajtákat nem kell új fajtaregisztrációs eljárásnak alávetni.

(77) Ugyanezen okból a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/55/EK, a 2008/62/EK, a 2008/90/EK és a 2009/145/EK irányelv hatálya alá nem tartozó, de e rendelet hatálya alá tartozó fajokhoz tartozó fajtákat – e rendelettel összhangban – új fajtaregisztrációs eljárás alkalmazása nélkül kell regisztrálni, amennyiben ezeket a fajtákat a nemzeti szabályokkal összhangban már felvették valamely hivatalos nemzeti fajtajegyzékbe.

---

21 A Tanács 2008/62/EK irányelve (2008. június 20.) a helyi és a regionális feltételekhez természetes módon alkalmazkodott, és génerózió által veszélyeztetett mezőgazdasági honos fajok és fajták elfogadása, és ezen honos fajok és fajták vetőmagjának, valamint vetőburgonyájának forgalmazása esetében alkalmazható eltérésekről (HL L 162., 2008.6.21., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/62/oj).

22 A Bizottság 2009/145/EK irányelve (2009. november 26.) egy adott helyen és régióban hagyományosan termesztett és génerózió által veszélyeztetett honos zöldségfajok és fajták, illetve a kereskedelmi növénytermesztési szempontból tényleges értékkel nem rendelkező, csupán bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített zöldségek fajtáinak elismerése, és ezen honos fajok és fajták vetőmagjának forgalmazása esetében alkalmazható eltérésekről (HL L 312., 2009.11.27., 44. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/145/oj).

(78) Egy fajtaregisztráció időtartamának 10 évnek kell lennie, ösztönzendő ezáltal az innovációt a nemesítési ágazatban, továbbá a régi fajták piacról való kivonását és azok új fajtákkal való felváltását. Ennek az időszaknak azonban 30 évnek kell lennie a megőrzendő fajták és a helyileg alkalmazkodott fajták esetében, hogy a hosszú távú megőrzés célja mellett továbbra is biztosítani lehessen a relevanciát, valamint a gyümölcstermő növények és a szőlő nemzetségei vagy fajai esetében is, mivel e nemzetségek vagy fajok termőciklusának befejezéséhez hosszabb időre van szükség.

(79) Bármely, jogos érdekkel rendelkező természetes vagy jogi személy számára lehetővé kell tenni, hogy kérelmezze egy fajtaregisztráció időtartamának meghosszabbítását annak érdekében, hogy továbbra is forgalmazni lehessen bizonyos fajták növényi szaporítóanyagait, amennyiben megállapítást nyer, hogy erre szükség van, és azok továbbra is megfelelnek az alkalmazandó követelményeknek. Szabályokat kell továbbá megállapítani a fajtaregisztráció megszüntetésére vonatkozóan is, azokat az eseteket is beleértve, amikor nem nyújtottak be meghosszabbítás iránti kérelmet, amikor a bejelentő kérte a fajtaregisztráció megszüntetését (a továbbiakban: visszavonás), vagy pedig a fajtaregisztráció feltételei már nem teljesülnek.

(80) Szabályokat kell megállapítani a fajtáknak az elfogadott gyakorlatokkal összhangban történő fenntartására vonatkozóan. Erre a fajtaazonosság biztosítása érdekében van szükség a fajta regisztrációjának időtartama alatt, ami csak akkor biztosítható, ha az adott fajta fenntartását a kérelmező, illetve az Unióban vagy egy egyenértékűnek elismert harmadik országban található más természetes vagy jogi személyek végzik bizonyos követelményeknek megfelelően és az illetékes hatóságok általi hatósági ellenőrzés mellett.

(81) Szabályokat kell megállapítani a nemzeti fajtajegyzékek és az uniós fajtajegyzék tartalmára, valamint a regisztrált fajták vetőmagmintáinak vagy élő növényeinek (a továbbiakban: referenciaminta) megőrzésére vonatkozóan: a referenciaminta képezi a fajta élő leírását. Ez annak biztosításához fontos, hogy a fajtára vonatkozó szükséges információk hozzáférhetők legyenek, a fajta a regisztráció időtartama alatt azonosítható legyen, és a növényi szaporítóanyagok minősítése keretében végzett fajtakitermesztési vizsgálathoz rendelkezésre álljanak a referenciaminták.

(82) Elő kell írni a tagállamok számára, hogy rendszeresen nyújtsanak be meghatározott információkat a Bizottságnak, így különösen az előállított növényi szaporítóanyag mennyiségére és a vállalkozók számára vonatkozóan. Ezek az információk fontosak e rendelet hatásainak értékeléséhez, valamint az ahhoz szükséges jövőbeli módosítások azonosításához, hogy e rendelet hatékonyabban elérje céljait.

(83) A tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy az e rendeletben foglalt szabályoknak való meg nem felelés, illetve e szabályok megsértése esetén adott esetben korrekciós intézkedések megtételére kötelezzék a vállalkozókat, vagy szankciókat szabjanak ki velük szemben. Ezen intézkedések célja annak biztosítása, hogy az érintett növényi szaporítóanyagok megfeleljenek e rendelet alkalmazandó követelményeinek, valamint annak megakadályozása, hogy a vállalkozók csalárd gyakorlatok révén vagy a szabályok kijátszásával gazdasági előnyhöz jussanak.

(84) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy díjakat szedjenek be az e rendelettel kapcsolatban végzett tevékenységeikért. Ezeket a díjakat úgy kell megállapítani, hogy fedezzék az illetékes hatóságnál az adott tevékenység elvégzésével kapcsolatban felmerülő költségeket.

(85) A Bizottságnak e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követő öt éven belül jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára az e rendeletben foglalt, a nem hivatásos felhasználók részére forgalmazott növényi szaporítóanyagra, valamint a mezőgazdasági termelők közötti természetbeni csere keretében átadott növényi szaporítóanyagra vonatkozó rendelkezések alkalmazásáról. Ez annak megvizsgálása érdekében kívánatos, hogy az eltérések alkalmazása következtében előfordul-e az – és ha igen, milyen mértékben –, hogy a nem hivatásos felhasználóknak szánt vagy a mezőgazdasági termelők közötti természetbeni csere keretében átadott növényi szaporítóanyagok hivatásos felhasználók részére kerültek értékesítésére. A növényfajta-oltalmi jogsértések esetleges előfordulása gyakoriságának vizsgálata érdekében is kívánatos lenne.

(86) Annak érdekében, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó növényi szaporítóanyagok nemzetségeit és fajait tartalmazó jegyzéket hozzá lehessen igazítani az előállítás területe és értéke, az élelmiszer- és takarmánybiztonság, valamint a termesztést folytató tagállamok száma közül legalább két kritérium jelentőségével kapcsolatos fejleményekhez, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett jegyzék módosítása tekintetében.

(87) Annak érdekében, hogy ki lehessen igazítani az e rendelet hatálya alá tartozó növényi szaporítóanyagok azon nemzetségeinek és fajainak jegyzékét, amelyek csak prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagként vagy szaporítóanyagként állíthatók elő és forgalmazhatók, amennyiben magasabb szintű minőségi garanciákra van szükség, és a kapcsolódó minősítési tevékenységek költségei arányosak, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett jegyzék módosítása tekintetében.

(88) A növényi szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozó szabályoknak a tudományos és szakmai ismeretek fejlődéséhez, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírásokhoz való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a prebázis, bázis, certifikált és standard vetőmagok és szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozó egyes követelményeinek módosítása tekintetében.

(89) A prebázis, bázis, certifikált és standard vetőmagtételek nemzetségenkénti, fajonkénti vagy kategóriánkénti fajtakitermesztési vizsgálatára vonatkozó harmonizált megközelítés biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kockázatelemzések során alkalmazandó kritériumok, a mintavételi és vizsgálati eljárás, valamint a vizsgálati eredmények értékelése tekintetében.

(90) Annak megerősítése érdekében, hogy a vállalkozók megfelelnek azoknak a feltételeknek, amelyekkel a hatósági felügyelet mellett végzett minősítéssel kapcsolatos bizonyos tevékenységeket végezhetnek, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az illetékes hatóságok által meghozandó konkrét intézkedések tekintetében.

(91) A harmonizált megközelítés biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a prebázis, bázis és certifikált növényi szaporítóanyagokra vonatkozó hatósági címke, továbbá a standard növényi szaporítóanyagokra és bármely más típusú növényi szaporítóanyagra vonatkozó vállalkozói címke kiállításához szükséges adatok és technikai rendelkezések tekintetében.

(92) A megőrzést biztosító keverékek előállítására és forgalmazására vonatkozó harmonizált szabályok biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ilyen keverékekre vonatkozó, a származási régió megjelölését, egyes fajok felhasználását, a vállalkozók felhatalmazását, a közvetlen begyűjtés vagy szaporítás útján történő előállítást, az illetékes hatóság által végzett tevékenységeket, valamint a megőrzést biztosító keverékek céljára szánt vetőmagok előállításának és forgalmazásának feltételeit érintő további követelmények tekintetében.

(93) Annak érdekében, hogy a növényi szaporítóanyagok azon nemzetségeinek és fajainak jegyzékét, amelyek kereskedelmi vetőmagként állíthatók elő és forgalmazhatók, hozzá lehessen igazítani a vonatkozó nemesítési és gazdasági fejleményekhez, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett jegyzék módosítása tekintetében.

(94) Az e rendelet lehetséges továbbfejlesztéseinek vizsgálatára szolgáló ideiglenes kísérletekre vonatkozó harmonizált megközelítés biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e kísérleteknek, a kísérletek által érintett nemzetségeknek vagy fajoknak, a kísérletek nemzetségenkénti vagy fajonkénti feltételeinek és időtartamának, valamint a kísérletekben részt vevő tagállamokat terhelő kötelezettségeknek a megállapítása tekintetében.

(95) Azon helyzetek kezelése érdekében, amikor a vállalkozók bizonyos kategóriáinak nyilvántartásba vétele aránytalan adminisztratív terhet jelentene számukra, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a nyilvántartásba vételre nem kötelezett vállalkozók jegyzékének kibővítése tekintetében.

(96) A fajtajegyzékek tartalmának a szakmai ismeretek fejlődéséhez való hozzáigazítása és a fajtaregisztráció során szerzett tapasztalatok figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett tartalomra vonatkozó követelmények módosítása tekintetében.

(97) A szelektált klónok és a poliklonális anyagok regisztrációjára vonatkozó technikai követelményeknek a tudományos és szakmai ismeretek fejlődéséhez, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírásokhoz való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett követelmények módosítása tekintetében.

(98) E rendelet fenntartható gazdasági értékvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseinek a tudományos és szakmai ismeretek fejlődéséhez, valamint a fenntartható mezőgazdaságra vonatkozó új uniós szakpolitikákhoz vagy szabályokhoz való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a vizsgált jellemzők értékelésére, valamint e vizsgálat eredményeinek kiértékelésére és az eredményekről való jelentéstételre vonatkozó minimumkövetelmények megállapítása tekintetében.

(99) A fajtamegnevezések megfelelőségére vonatkozó konkrét kritériumok meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a fajtamegnevezéseknek a védjegyekhez való viszonya, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó földrajzi jelzésekhez vagy az eredetmegjelölésekhez való viszonya, a korábbi jogok jogosultjainak a megnevezés megfelelőségével szembeni akadályok felszámolására irányuló írásbeli hozzájárulása, a megnevezések kód formájában való használata, a közeli rokonságban álló fajok fogalmának meghatározása, valamint annak meghatározása tekintetében, hogy valamely megnevezés megtévesztő, sértő vagy összetéveszthető-e.

(100) Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban[23] megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

[23] HL L 123., 2016.5.12., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(101) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[24] megfelelően kell gyakorolni.

(102) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, továbbá a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások fejlődésének figyelembevétele érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a prebázis, bázis, certifikált és standard vetőmagtételek nemzetségenkénti, fajonkénti vagy kategóriánkénti fajtakitermesztési vizsgálatára vonatkozó szabályok megállapítása tekintetében.

(103) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint a vállalkozók teljesítményének, továbbá az általuk előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagok azonosságának és minőségének javítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy az egyes nemzetségek vagy fajok tekintetében meghatározza a vállalkozóknak az illetékes hatóságok általi hatósági felügyelete céljából végzendő értékelésekre, képzésekre, vizsgákra, ellenőrzésekre, mintavételekre és vizsgálatokra vonatkozó követelményeket.

---

[24] Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(104) A növényi szaporítóanyagok tételeinek kezelése és címkézése tekintetében e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a növényi szaporítóanyagok valamennyi fajára vagy egyes fajaira vonatkozó olyan egyedi követelmények megállapítása tekintetében, amelyek kiterjednek a tételek maximális méretére, azonosítására, a minták méretére és a tételek vizsgálatára, a tételeknek a növényi szaporítóanyag-tételek származására tekintettel történő összevonására vagy felosztására, e műveletek nyilvántartására, valamint a tételek összevonását vagy felosztását követő címkézésre, összhangban az alkalmazandó nemzetközi előírásokkal.

(105) A csomagokban, kötegekben vagy konténerekben, illetve egyedi növényként megjelenő növényi szaporítóanyagok vonatkozásában e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a meghatározott fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagok csomagjainak, kötegeinek és konténereinek lezárására, méretére és formájára, továbbá az ömlesztett vetőmag fémzárolás vagy csomagolás nélküli forgalmazásának feltételeire és a vezetendő nyilvántartásokra vonatkozó egyedi követelmények megállapítása tekintetében.

(106) Különösen a címkék olvashatósága, felismerhetősége és biztonságossága tekintetében e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a hatósági címkékre, a vállalkozói címkékre, az egyes eltérések keretében használt címkékre, valamint a növényi szaporítóanyagok egyes meghatározott típusaihoz használt címkékre vonatkozó egyedi rendelkezések elfogadása, továbbá a növényi szaporítóanyagok egyes kategóriáihoz vagy típusaihoz tartozó címkék tartalmának, méretének, színének és megjelenésének, importált növényi szaporítóanyagok esetében pedig e címkék nyelvének meghatározása tekintetében.

(107) A vetőmagkeverékek vonatkozásában e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a tudományos és szakmai ismeretek fejlődését és a vonatkozó szabályok alkalmazása során szerzett gyakorlati tapasztalatokat, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a keverőberendezésekre és a keverési eljárásra, a fémzárolásra, a csomagolásra és a címkézésre, a címke tartalmára, méretére, színére és megjelenésére, valamint a keverékek felhasználási céljára és megnevezésére vonatkozó egyedi rendelkezések elfogadása tekintetében.

(108) A megőrzést biztosító keverékek csomagolására és fémzárolására vonatkozó egyedi követelmények tekintetében e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni arra vonatkozóan, hogy megállapítsa az említett követelményeket.

(109) A gyümölcstermő növények és a zöldségnövények növényi szaporítóanyagainak kiskereskedelmi forgalmazása tekintetében e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint annak érdekében, hogy a növényi szaporítóanyagok forgalmazása a lehető leggyakorlatiasabb és az egyes fajok sajátosságaihoz a lehető legjobban igazodó legyen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a nem hivatásos felhasználók részére forgalmazott egyedi növények, valamint növényi szaporítóanyagot tartalmazó kis kiszerelések méretére, formájára, lezárására és kezelésére vonatkozó szabályok elfogadása tekintetében.

(110) A fajtaregisztráció alatt álló fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyagok vizsgálatok vagy kísérletek elvégzése, illetve új fajták késedelem nélküli forgalmazása céljából történő előállítását és forgalmazását lehetővé tevő eltérés tekintetében e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a növényi szaporítóanyagok azon korlátozott mennyiségeinek adott esetben történő meghatározása tekintetében, amelyekre az említett eltérés alkalmazandó.

(111) A növényi szaporítóanyagokkal való ellátás terén jelentkező átmeneti nehézségek kezelése tekintetében e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a tekintetben, hogy legfeljebb 12 hónapos időtartamra engedélyezze a kevésbé szigorú követelmények hatálya alá tartozó prebázis, bázis, certifikált vagy standard kategóriájú vetőmagok vagy szaporítóanyagok forgalmazását, vagy engedélyezze a valamely fajtához tartozás követelményétől való eltérést, továbbá hogy az említett engedélyt hatályon kívül helyezze vagy módosítsa.

(112) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint annak érdekében, hogy a tagállamok bizonyos rugalmassággal rendelkezhessenek a szigorúbb nemzeti intézkedések – többek között szigorúbb minőségi előírások – elfogadása terén, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak engedélyezése tekintetében, hogy a tagállamok a növényi szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozó ilyen követelményeket fogadjanak el, feltéve, hogy az említett intézkedések megfelelnek az adott tagállamban fennálló piaci keresletnek, sajátos előállítási körülményeknek vagy agroklimatikus viszonyoknak. Az említett szigorúbb intézkedések nem írhatják elő és nem eredményezhetik a más tagállamokból származó vagy más tagállamokba szánt termékek mozgásának semmilyen tilalmát vagy korlátozását.

(113) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint annak érdekében, hogy a tagállamok bizonyos rugalmassággal rendelkezhessenek azon fajok tekintetében, amelyek termesztése a területükön jelentéktelen, és amelyek előállításának minősítése és ellenőrzése aránytalan adminisztratív terhet jelentene, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak ideiglenes engedélyezése tekintetében, hogy az ilyen fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagokat az adott tagállamban az e rendelet szerinti előállítási és forgalmazási szabályok alkalmazása nélkül állítsák elő és forgalmazzák.

(114) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében és a hirtelen felmerülő kockázatokra való gyors reagálásnak a biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni vészhelyzeti intézkedések meghozatala tekintetében, amennyiben új vagy további tudományos ismereteken alapuló részletes indokok alapján úgy tekinthető, hogy a növényi szaporítóanyagok előállítása vagy forgalmazása súlyos kockázatot jelent az emberek, az állatok vagy a növények egészségére, a környezetre vagy más nemzetségek és fajok termesztésére, továbbá az említett kockázatot más uniós szabályok alapján nem értékelték, és az érintett tagállam által hozott intézkedésekkel nem lehet kielégítően kezelni. A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak érdekében, hogy kellően indokolt rendkívül sürgős esetekben, az emberi egészséget fenyegető súlyos kockázat kezelése céljából azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el.

(115) A növényi szaporítóanyagok behozatala vonatkozásában e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országok követelményei megfeleljenek az uniós követelményeknek, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak elismerése tekintetében, hogy a valamely harmadik országban vagy annak egyes területein előállított, meghatározott nemzetségekhez, fajokhoz vagy kategóriákhoz tartozó növényi szaporítóanyagok megfelelnek az Unióban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra alkalmazandó követelményekkel egyenértékű követelményeknek, és ennek alapján behozhatók az Unióba. Ha valamely harmadik ország első alkalommal kérelmezi az egyenértékűség elismerését, a Bizottságnak auditot kell végeznie. A harmadik országokból származó növényi szaporítóanyagok egyenértékűségét a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek szerinti különböző eljárások keretében, valamint az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott jogi aktusokkal, nevezetesen a 2003/17/EK tanácsi határozattal[25] és a 2005/834/EK tanácsi határozattal[26] ismerték el. Az új jogi keretre való átállás során a jogi egyértelműség biztosítása érdekében ezeket az egyenértékűségre vonatkozó határozatokat hatályon kívül kell helyezni, és az egyenértékűségnek az említett határozatokban és végrehajtási rendeletekben foglalt elismeréseit egyetlen végrehajtási jogi aktusba kell foglalni. Annak érdekében, hogy e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától biztosított legyen a folytonosság és az egységes feltételek érvényesülése az érintett harmadik országokból behozott növényi szaporítóanyagok egyenértékűségének elismerése terén, a Bizottságnak auditok elvégzése nélkül fel kell vennie egy végrehajtási jogi aktusba azokat az országokat, amelyek tekintetében az említett jogi aktusok alapján már elismerték az egyenértékűséget.

---

[25] A Tanács 2003/17/EK határozata (2002. december 16.) a harmadik országokban a vetőmagtermesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések és a harmadik országokban termesztett vetőmagok egyenértékűségéről (HL L 8., 2003.1.14., 10. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2003/17(1)/oj).

[26] A Tanács 2005/834/EK határozata (2005. november 8.) a fajtafenntartó tevékenységek harmadik országokban végzett ellenőrzéseinek egyenértékűségéről és a 2003/17/EK határozat módosításáról (HL L 312., 2005.11.29., 51. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2005/834/oj).

(116) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az Unió következetesen járjon el a harmadik országok követelményeinek egyenértékűként való elismerése során, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak meghatározása tekintetében, hogy a harmadik országoknak milyen adatokat és információkat kell e célból rendelkezésre bocsátaniuk.

(117) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint annak érdekében, hogy a regisztrált fajták megfelelő fenntartása harmadik országokban is biztosítva legyen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak elismerése tekintetében, hogy a valamely harmadik országban végzett fajtafenntartási ellenőrzések ugyanolyan garanciákat nyújtanak, mint az Unióban alkalmazandó garanciák.

(118) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében– figyelembe véve a CPVO által megállapított előírásokat, az új növényfajták oltalmára létesült nemzetközi unió (UPOV) alkalmazandó iránymutatásait vagy más releváns nemzeti előírásokat – a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a fajták megkülönböztethetőségére, egyöntetűségére és állandóságára vonatkozó, nemzetségenként vagy fajonként meghatározott egyedi követelmények – így például az ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajtákra vonatkozó kiigazított egyöntetűségi követelmények – megállapítása, valamint azoknak a jellemzőknek és információknak a meghatározása tekintetében, amelyekre a hivatalosan elismert fajtaleírásnak a megőrzendő fajták vagy a helyileg alkalmazkodott fajták esetében ki kell terjednie.

(119) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, valamint a megkülönböztethetőségre, az egyöntetűségre és az állandóságra vonatkozó vizsgálatok hitelességének és magas színvonalának biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a tekintetben, hogy felhatalmazza a vizsgálóhivatalokat arra, hogy az érintett nemzetségek vagy fajok vonatkozásában elvégezzék valamely fajta technikai vizsgálatát. Az említett vizsgálatok hitelességének és magas színvonalának biztosítása érdekében ezt a felhatalmazást a CPVO arra vonatkozó véleménye alapján kell elfogadni, hogy a vizsgálóhivatal alkalmas-e ilyen vizsgálatok elvégzésére.

(120) Hasonlóképpen, a fajták Unión belüli regisztrációs lehetőségeinek bővítése érdekében lehetővé kell tenni harmadik országbeli vizsgálóhivatalok igénybevételét, amennyiben az érintett nemzetségek vagy fajok tekintetében az Unióban egyetlen vizsgálóhivatalt sem hatalmaztak fel. Ezért, valamint e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a harmadik országbeli vizsgálóhivatalok felhatalmazása tekintetében. Az említett vizsgálatok hitelességének és magas színvonalának biztosítása érdekében ezt a felhatalmazást a CPVO arra vonatkozó véleménye alapján kell elfogadni, hogy a vizsgálóhivatal alkalmas-e ilyen vizsgálatok elvégzésére.

(121) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak meghatározása tekintetében, hogy az illetékes hatóságok milyen módon működhetnek együtt természetes vagy jogi személyekkel a megkülönböztethetőség, az egyöntetűség és az állandóság, valamint a fenntartható gazdasági érték technikai vizsgálata céljából.

(122) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a regisztrált fajták referenciamintájának méretét meghatározó egyedi szabályok elfogadása, valamint e minta felváltására és e minta más illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátására vonatkozó szabályok megállapítása tekintetében.

(123) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a növényi szaporítóanyagok előállítási és forgalmazási rendszerének működésére vonatkozó tagállami jelentéstétel technikai formátumainak meghatározása tekintetében.

(124) Annak érdekében, hogy a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvekről az új szabályokra való átállás ne okozzon fennakadást a növényi szaporítóanyagok előállításában és forgalmazásában, különleges intézkedéseket kell elfogadni. Ezért továbbra is lehetővé kell tenni az e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt előállított vagy forgalmazott növényi szaporítóanyagok forgalmazását, hogy a meglévő készleteket fel lehessen használni, és el lehessen kerülni a pazarlást. Emellett a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek alapján regisztrált fajtákat az új fajtaregisztrációs eljárás alkalmazása nélkül e rendeletnek megfelelően kell regisztrálni. Továbbá az e rendelet hatálya alá tartozó, de a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek hatálya alá nem tartozó nemzetségek vagy fajok azon fajtáit, amelyeket e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt a nemzeti szabályok alapján regisztráltak valamely nemzeti fajtajegyzékbe, az e rendeletben meghatározott szabályok alkalmazása nélkül kell regisztrálni a megfelelő nemzeti fajtajegyzékekbe. A jogbiztonság érdekében az ilyen fajtaregisztrációt e rendelet alkalmazásának kezdőnapjáig kell elvégezni. Ugyanezen okokból, meghatározott feltételek mellett, a vállalkozókat nyilvántartásba vétel iránti kérelem benyújtása nélkül kell nyilvántartásba venni, ha a növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelvek alapján már nyilvántartásba vették őket.

(125) A növényi szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló irányelveket hatályon kívül kell helyezni, mivel e rendelet felváltja azokat. Következésképpen az (EU) 2016/2031 rendeletet módosítani kell annak érdekében, hogy el lehessen hagyni belőle az említett irányelvekre való hivatkozásokat, és biztosítani lehessen, hogy az uniós vizsgálatköteles nemzárlati károsítókat kizárólag az említett rendelet szabályozza, valamint hogy annak hatálya a növényi szaporítóanyagok valamennyi típusára kiterjedjen.

(126) Az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendeletet[27] módosítani kell annak érdekében, hogy annak hatálya kiterjedjen a növényi szaporítóanyagok e rendelet szerinti előállítására és forgalmazására. Ez azért fontos, hogy a növénytermesztés és az élelmiszerlánc egésze tekintetében biztosítani lehessen a hatósági ellenőrzések és más hatósági tevékenységek egységes megközelítését, mivel az (EU) 2017/625 rendelet az (EU) 2016/2031 és az (EU) 2018/848 rendelet hatálya alá tartozó területekre is alkalmazandó.

(127) E tekintetben a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy szabályokat állapítson meg a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos hatósági ellenőrzésekre és az illetékes hatóságok által meghozott intézkedésekre vonatkozóan, különösen a növényi szaporítóanyagok Unióba történő behozatalára és Unión belüli forgalmazására vonatkozó uniós szabályoknak való megfelelés ellenőrzése céljából a növényi szaporítóanyagokra, valamint a vállalkozóknak a növényi szaporítóanyagok előállítása során végzett tevékenységeire vonatkozóan, továbbá, hogy szabályokat állapítson meg az illetékes hatóságok által az említett hatósági ellenőrzések elvégzését követően hozott intézkedésekre vonatkozóan.

---

[27] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

(128) Az (EU) 2017/625 rendelet azonban nem alkalmazandó teljes egészében az e rendelet szerinti fajtaregisztrációval kapcsolatos tevékenységekre. Ezen túlmenően e rendeletben eltéréseket kell megállapítani az említett rendelet egyes cikkeitől. Ezeknek az eltéréseknek különösen az (EU) 2017/625 rendelet azon rendelkezéseire kell kiterjedniük, amelyek olyan új adminisztratív terheket rónak az illetékes hatóságokra, amelyek aránytalanok lennének e rendelet céljainak eléréséhez képest.

(129) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodással összhangban az Európai Parlament és a Tanács úgy véli, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a fenntartható gazdasági értékre vonatkozó követelmények további nemzetségekre vagy fajokra történő esetleges kiterjesztésének mérlegelése előtt elegendő tapasztalat gyűljön össze e rendelet alkalmazásáról, az ilyen kiterjesztést értékelő jelentést csak e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított 10 év elteltével kell benyújtani. Ez a rendelet nem érinti a Bizottságnak az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 17. cikkének (2) bekezdése szerinti kezdeményezési jogát.

(130) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a növényi szaporítóanyagok előállításával és forgalmazásával kapcsolatos harmonizált megközelítés alkalmazását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél a hatásai, összetettsége és nemzetközi jellege miatt jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket. Erre tekintettel e rendelet szükség esetén eltéréseket vagy egyedi követelményeket vezet be a növényi szaporítóanyagok és a vállalkozók bizonyos típusaira vonatkozóan.

(131) Ezt a rendeletet a hatálybalépését követő 48 hónap elteltével kell alkalmazni annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a vállalkozók alkalmazkodni tudjanak e rendelet rendelkezéseihez, valamint hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok elfogadásához,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet
Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet szabályokat állapít meg a növényi szaporítóanyag forgalmazás céljából történő előállítására és Unión belüli forgalmazására vonatkozóan, és különösen meghatározza a növényi szaporítóanyag szántóföldön és egyéb helyszíneken történő előállítására, kategóriáira, azonosságára és minőségére, minősítésére, címkézésére, csomagolására, behozatalára, a vállalkozókra, valamint a fajtaregisztrációra vonatkozó követelményeket.

2. cikk

Hatály és célok

(1) Ez a rendelet az I. mellékletben felsorolt nemzetségekhez és fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagra – az említett mellékletben feltüntetett felhasználások tekintetében –, valamint az említett nemzetségek és fajok hibridjeire alkalmazandó.

Ez a rendelet alkalmazandó továbbá az I. mellékletben fel nem sorolt nemzetségekhez vagy fajokhoz, illetve azok hibridjeihez tartozó alanyokra és más növényi részekre is, ha az I. mellékletben felsorolt nemzetségekhez vagy fajokhoz, illetve azok hibridjeihez tartozó anyagot oltottak vagy kell oltani rájuk.

(2) A növényi szaporítóanyag előállítására vonatkozó, e rendeletben foglalt követelményeket csak a növényi szaporítóanyag Unión belüli forgalmazása céljából történő előállításra kell alkalmazni.

(3) E rendelet céljai a következők:

a) a növényi szaporítóanyag minőségének és sokféleségének, továbbá valamennyi felhasználó – köztük a vállalkozók és a mezőgazdasági termelők – számára való rendelkezésre állásának biztosítása;

b) a vállalkozók közötti méltányos versenyfeltételek biztosítása az Unió egészében, továbbá a belső piac működésének biztosítása a növényi szaporítóanyagok terén;

c) a növényi szaporítóanyag-ágazat tekintetében az innováció és a versenyképesség támogatása az Unióban;

d) hozzájárulás a növényi genetikai erőforrások és a mezőgazdasági biodiverzitás megőrzéséhez, ideértve a dinamikus megőrzést is, valamint azok fenntartható használatához;

e) hozzájárulás a jelenlegi, valamint az előre jelzett jövőbeli éghajlati és egyéb környezeti állapotokhoz igazodó fenntartható mezőgazdasági termeléshez;

f) hozzájárulás az élelmiszer- és takarmánybiztonsághoz, valamint az élelmiszer- és takarmány-önrendelkezéshez.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően az I. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy azt hozzáigazítsa a tudományos és szakmai ismeretek fejlődéséhez, valamint a nemzetségek és fajok előállítására és forgalmazására vonatkozó gazdasági adatok változásaihoz, mégpedig úgy, hogy egy vagy többféle felhasználásra szánt nemzetségeket és fajokat vesz fel vagy töröl.

Az első albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal valamely, egy vagy többféle felhasználásra szánt nemzetség vagy faj felvehető az I. mellékletben szereplő jegyzékbe, ha az megfelel a tervezett felhasználásukra vonatkozó alábbi kritériumok közül legalább kettőnek:

a) az Unióban jelentős az adott nemzetséghez vagy fajhoz tartozó növényi szaporítóanyag előállítási területe vagy a vonatkozó haszonnövény-kultúra termesztési területe, valamint a forgalmazott növényi szaporítóanyag vagy a vonatkozó haszonnövény-kultúra értéke;

b) az említett mellékletben nem szereplő egyéb nemzetségekhez és fajokhoz képest jelentős szerepet tölt be az uniós élelmiszer- és takarmánytermelés biztonsága szempontjából; és

c) az említett nemzetség vagy faj növényi szaporítóanyagát legalább két tagállamban forgalmazzák.

Az első albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén valamely, egy vagy többféle felhasználásra szánt nemzetség vagy faj törölhető az I. mellékletben szereplő jegyzékből, ha az már nem felel meg legalább kettőnek a második albekezdésben meghatározott kritériumok közül.

Az e bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meg kell határozni azokat a kritériumokat, amelyek alapján az érintett nemzetségek és fajok, valamint felhasználások vonatkozásában meghatározható, hogy jelentős-e az előállítási terület vagy a forgalmazási érték, illetve jelentős-e az élelmiszer- és takarmánytermelés biztonsága szempontjából betöltött szerep.

(5) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre:

a) az I. mellékletben felsorolt nemzetségekhez és fajokhoz tartozó, a 98/56/EK irányelv szerinti dísznövény-szaporítóanyag, a gyepalkotó fűféleként való felhasználásra szánt vetőmag kivételével;

b) az (EU) 2026/1392 rendelet hatálya alá tartozó erdészeti szaporítóanyagok;

c) a kizárólag harmadik országokba történő kivitelre szánt növényi szaporítóanyag, feltéve, hogy azt ekként azonosítják;

d) a nem hivatásos felhasználók által egymás között, akár ingyenesen, akár ellenérték fejében értékesített vagy bármely más módon átadott növényi szaporítóanyag;

e) kizárólag hatósági vagy hatósági felügyelet mellett végzett ellenőrzésre, mintavételre vagy vizsgálatra, továbbá nemesítésre és szelekcióra, kiállításokra, illetve kutatási vagy egyéb tudományos célokra használt növényi szaporítóanyag, feltéve, hogy azt ekként azonosítják;

f) feldolgozásra – ezen belül többek között tisztításra, fertőtlenítésre, kezelésre és csomagolásra –, illetve szállításra vagy tárolásra irányuló szolgáltatási szerződések tárgyát képező növényi szaporítóanyag, feltéve, hogy az említett szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató nem szerez tulajdonjogot az adott növényi szaporítóanyag felett, és biztosított e növényi szaporítóanyag nyomonkövethetősége;

g) a növényi genetikai erőforrások megőrzése érdekében génbankokba vagy génbankokból átadott növényi szaporítóanyag;

h) az (EU) 2018/848 rendelettel összhangban előállított ökológiai heterogén anyag.

(6) E rendelet alkalmazásában a harmadik országokra való hivatkozásokat harmadik országokra és – Madeira, az Azori-szigetek és a Kanári-szigetek kivételével – az EUMSZ 355. cikkének (1) bekezdésében említett területekre való hivatkozásként kell értelmezni.

E rendelet alkalmazásában az Unió területére való hivatkozásokat – az EUMSZ 355. cikkének (1) bekezdésében említett területek nélkül, de Madeirát, az Azori-szigeteket és a Kanári-szigeteket beleértve – az Unió területére való hivatkozásként kell értelmezni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „növényi szaporítóanyag”: az (EU) 2016/2031 rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott, ültetésre szánt olyan növények – többek között vetőmag –, amelyek alkalmasak a következőkre, és amelyeket a következőkre szánnak:

a) egész növények vagy növényrészek előállítása; vagy

b) gyümölcsök, zöldségek, illetve egyéb termények termesztése;

2. „vetőmag”: botanikai értelemben vett vetőmag;

3. „forgalmazás”: vállalkozók által végzett alábbi tevékenységek:

   a) Unión belüli értékesítés, értékesítés céljából történő készleten tartás, ingyenes átadás vagy értékesítésre való felkínálás – beleértve az online értékesítésre való felkínálást is –, vagy bármely más átadás vagy terjesztés; vagy

   b) az Unióba történő behozatal;

4. „vállalkozó”: az illetékes hatóság kivételével a köz- vagy magánjog hatálya alá tartozó, az Unióban a növényi szaporítóanyaggal kapcsolatos alábbi tevékenységek közül egyet vagy többet hivatásszerűen végző és azokért jogi felelősséggel tartozó bármely természetes vagy jogi személy:

   a) forgalmazás céljából történő előállítás;

   b) forgalmazás;

   c) fajtafenntartás;

   d) szántóföldi ellenőrzés, mintavétel, laboratóriumi vizsgálat, tárolás, feldolgozás, csomagolás, lezárás vagy címkézés;

5. „nem hivatásos felhasználó”: növényi szaporítóanyagot szakmai tevékenységein kívül eső célokra megszerző, átadó és felhasználó bármely természetes vagy jogi személy;

6. „illetékes hatóság”: valamely tagállam központi vagy regionális hatósága, vagy adott esetben egy harmadik ország megfelelő hatósága, amelynek feladata a növényi szaporítóanyag előállításával és forgalmazásával kapcsolatos hatósági ellenőrzések, nyilvántartásba vétel, minősítés és egyéb hatósági tevékenységek megszervezése, vagy bármely más hatóság, amelyre az uniós joggal összhangban e feladatköröket átruházták;

7. a növényi szaporítóanyag „kategóriája”: a növényi szaporítóanyag olyan csoportja vagy különálló egysége, amely prebázis, bázis, certifikált vagy standard vetőmagnak vagy szaporítóanyagnak minősül, valamint meghatározott azonossági és minőségi követelményeknek való megfelelése alapján azonosítható;

8. „prebázis vetőmag”: a bázis vetőmag generációját megelőző generációkhoz tartozó vetőmag, amelyet prebázis, bázis vagy certifikált vetőmag további generációinak előállítására szánnak, és amelyről hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés útján megállapítást nyert, hogy megfelel a II. mellékletben meghatározott vonatkozó feltételeknek;

9. „bázis vetőmag”: prebázis vetőmagból vagy bázis vetőmag korábbi generációiból előállított vetőmag, amelyet bázis vetőmag vagy certifikált vetőmag további generációinak előállítására szánnak, és amelyről hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés útján megállapítást nyert, hogy megfelel a II. mellékletben meghatározott vonatkozó feltételeknek;

10. „certifikált vetőmag”: prebázis vagy bázis vetőmagból, illetve certifikált vetőmag korábbi generációiból előállított vetőmag, amelyet certifikált vetőmag további generációinak előállítására vagy termesztésre szánnak, és amelyről hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés útján megállapítást nyert, hogy megfelel a II. mellékletben meghatározott vonatkozó feltételeknek;

11. „standard vetőmag”: a prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagtól eltérő olyan vetőmag, amely megfelel a III. mellékletben meghatározott vonatkozó feltételeknek;

12. „prebázis szaporítóanyag”: a vetőmagtól eltérő, a bázis szaporítóanyag generációját megelőző generációkhoz tartozó növényi szaporítóanyag, amelyet prebázis, bázis vagy certifikált szaporítóanyag további generációinak előállítására szánnak, és amelyről hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés útján megállapítást nyert, hogy megfelel a II. mellékletben meghatározott vonatkozó feltételeknek;

13. „bázis szaporítóanyag”: a vetőmagtól eltérő, prebázis szaporítóanyagból vagy a bázis szaporítóanyag korábbi generációiból előállított növényi szaporítóanyag, amelyet bázis szaporítóanyag vagy certifikált szaporítóanyag további generációinak előállítására szánnak, és amelyről hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés útján megállapítást nyert, hogy megfelel a II. mellékletben meghatározott vonatkozó feltételeknek;

14. „certifikált szaporítóanyag”: a vetőmagtól eltérő olyan növényi szaporítóanyag, amelyet prebázis vagy bázis szaporítóanyagból, certifikált szaporítóanyag korábbi generációiból, prebázis vagy bázis vetőmagból, illetve certifikált vetőmag korábbi generációiból állítottak elő, és amelyet certifikált szaporítóanyag további generációinak előállítására vagy termesztésre szánnak, és amelyről hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés útján megállapítást nyert, hogy megfelel a II. mellékletben meghatározott vonatkozó feltételeknek;

15. „standard szaporítóanyag”: a vetőmagtól, valamint a prebázis, bázis vagy certifikált szaporítóanyagtól eltérő olyan növényi szaporítóanyag, amely megfelel a III. mellékletben meghatározott vonatkozó feltételeknek;

16. „vetőburgonya”: termesztett, gumóképző *Solanum tuberosum* L. ültetésre használt gumói – beleértve a minigumókat is –, valamint mikroszaporításból származó szaporítóanyaga;

17. „valódi burgonyavetőmag”: a *Solanum tuberosum* L. vetőmagja;

18. „anyanövény”: növényi szaporítóanyag előállítására szánt azonosított növény;

19. „klón”: olyan egyedi növényi utód, amelyet eredetileg egyetlen másik növényből, vegetatív szaporítás útján nyertek, és amely azzal genetikailag azonos marad;

20. „szelektált klón”: olyan klón, amely egyetlen növény vegetatív utóda, megfelel egy adott fajta leírásának, és amelyet fenotípusos jellemzői és növényegészségügyi állapota alapján választottak ki;

21. „poliklonális anyag”: ugyanazon fajta különböző genotípusaiból származó, csoportként szelektált két vagy több egyedi növényi utód csoportja – a szelektált klónok keverékeinek kivételével –, amelynek egyedi tagjai egymással összehasonlítva fajtán belüli sokféleséget mutatnak;

22. „hatósági minősítés”: az illetékes hatóság arra vonatkozó hivatalos tanúsítása, hogy a prebázis, bázis vagy certifikált vetőmag vagy szaporítóanyag megfelel e rendelet alkalmazandó követelményeinek, amennyiben ez a hatóság végzett el valamennyi releváns ellenőrzést, mintavételt és vizsgálatot, adott esetben többek között fajtakitermesztési vizsgálatot is;

23. „hatósági felügyelet mellett végzett minősítés”: a felhatalmazott vállalkozó általi arra vonatkozó tanúsítás, hogy a prebázis, bázis vagy certifikált vetőmag vagy szaporítóanyag megfelel e rendelet alkalmazandó követelményeinek, amennyiben a vonatkozó ellenőrzések, mintavételek, vizsgálatok, illetve a címke nyomtatása és felhelyezése közül legalább egyet e vállalkozó végzett el, az illetékes hatóság hatósági felügyelete mellett;

24. „fajta”: a 2100/94/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott fajta;

25. „hivatalos fajtaleírás”: egy fajta leírása, amelyet az illetékes hatóság az adott fajta megkülönböztethetőségének, egyöntetűségének és állandóságának vizsgálata alapján állapított meg, és amely magában foglalja az adott fajta releváns jellemzőit, és amely lehetővé teszi az adott fajta azonosítását;

26. „hivatalosan elismert fajtaleírás”: valamely megőrzendő fajtának vagy helyileg alkalmazkodott fajtának az illetékes hatóság által elismert írásbeli leírása;

27. „fajtafenntartás”: a fajtatisztaság és a fajtaazonosság biztosítása érdekében végzett tevékenységek, amelyek célja különösen annak biztosítása, hogy a fajta releváns jellemzőinek kifejeződése ismételt szaporítást követően, illetve meghatározott szaporítási ciklus esetén minden ilyen ciklus végén változatlan maradjon;

28. „referenciaminta”: valamely fajta növényi szaporítóanyagából vett, az adott fajtát reprezentáló minta, amelyet az illetékes hatóság referenciaként használ a fajtaazonosság, a fajtatisztaság és a fajtafenntartás e rendelet alkalmazásában történő ellenőrzése során;

29. „fajtaidegen növények”: olyan növények, amelyek valamely releváns jellemző kifejeződése tekintetében nyilvánvalóan eltérnek attól a fajtától, amelyhez e rendelet értelmében tartozniuk kellene, figyelembe véve az adott fajta szaporításának sajátosságait;

30. „minőséget hátrányosan befolyásoló károsító”: olyan károsító, amely:

a) nem minősül az (EU) 2016/2031 rendelet értelmében vett uniós zárlati károsítónak, védett zónás zárlati károsítónak vagy uniós vizsgálatköteles nemzárlati károsítónak, sem pedig az említett rendelet 30. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott intézkedések hatálya alá tartozó károsítónak;

b) a növényi szaporítóanyag előállítása során vagy a betakarítást követően fordul elő; és

c) jelenléte elfogadhatatlanul hátrányos hatást gyakorol a növényi szaporítóanyag minőségére, és az említett növényi szaporítóanyag Unión belüli felhasználása szempontjából elfogadhatatlan gazdasági hatással jár;

31. „minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól gyakorlatilag mentes”: a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítók adott növényi szaporítóanyagban való jelenlétének mértéke kellően alacsony ahhoz, hogy biztosítsa a növényi szaporítóanyag elfogadható minőségét és felhasználhatóságát;

32. „tétel”: a növényi szaporítóanyag olyan meghatározott mennyisége, amely összetételének homogenitása alapján azonosítható;

33. „megőrzendő fajta”: olyan fajta:

a) amelyet az Unió valamely meghatározott régiójában (a továbbiakban: származási régió) hagyományosan termesztenek;

b) amely alkalmazkodott az említett régió helyi agroklimatikus viszonyaihoz és gazdálkodási rendszereihez; és

c) amely az egyes szaporodási egységek közötti bizonyos mértékű genetikai vagy fenotípusos sokféleség miatt kisebb fokú egyöntetűséggel jellemezhető;

34. „helyileg alkalmazkodott fajta”: olyan fajta:

a) amelyet természetes vagy mezőgazdasági termelők által kezelt körülmények között alkalmazott dinamikus megőrzési tevékenységek vagy egyéb nemesítési és szelekciós módszerek eredményeként az Unió valamely régiójában (a továbbiakban: származási régió) a közelmúltban nemesítettek;

b) amely alkalmazkodott az említett régió helyi agroklimatikus viszonyaihoz és gazdálkodási rendszereihez; és

c) amely a vegetatív úton szaporított fajtáktól eltérő fajták esetében az egyes szaporodási egységek közötti bizonyos mértékű genetikai vagy fenotípusos sokféleség miatt kisebb fokú egyöntetűséggel jellemezhető;

35. „mezőgazdasági termelő”: a növénytermesztés területén – többek között a mezőgazdaságban és a kertészetben – hivatásszerű tevékenységet végző bármely természetes vagy jogi személy;

36. „nyers vetőmag”: az I. mellékletben említett zöldségnövények harmadik országban előállított olyan feldolgozatlan vetőmagja, amelyet az e rendelet szerinti feldolgozás és forgalmazás céljából hoztak be az Unióba;

37. „génbank”: olyan szervezet, amelynek célja a növényi genetikai erőforrások megőrzése annak érdekében, hogy az említett erőforrások kutatás, nemesítés és szelekció, oktatás, képzés, valamint közvetlen felhasználás céljára folyamatosan nyilvánosan hozzáférhetők legyenek, és amelyet az érintett illetékes hatóság ekként ismer el;

38. „géntechnológiával módosított szervezet”: a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[28] 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, géntechnológiával módosított szervezet, az említett irányelv I.B. mellékletében felsorolt géntechnológiai módosítási technikák alkalmazásával előállított szervezetek kivételével;

[28] Az Európai Parlament és a Tanács 2001/18/EK irányelve (2001. március 12.) a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 106., 2001.4.17., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/18/oj).

39. „NGT-növény”: az (EU) 2026/1388 európai parlamenti és tanácsi rendelet[29] 3. cikkének 9. pontjában meghatározott NGT-növény.

4. cikk

Az (EU) 2016/2031 rendeletnek való megfelelés

Ez a rendelet az (EU) 2016/2031 rendelet sérelme nélkül alkalmazandó.

Az e rendelettel összhangban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagnak meg kell felelnie az (EU) 2016/2031 rendelet uniós zárlati károsítókra, védett zónás zárlati károsítókra és uniós vizsgálatköteles nemzárlati károsítókra vonatkozó releváns rendelkezéseiben megállapított vagy előírt szabályoknak, valamint az említett rendelet 30. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott intézkedéseknek.

[29] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2026/1388 rendelete (2026. június 17.) az egyes új génkezelési technikák útján nyert növényekről és a belőlük származó termékekről, valamint az (EU) 2017/625 rendelet módosításáról (HL L, 2026/1388, 2026.6.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1388/oj).

II. fejezet

A fajtákra, a növényiszaporítóanyag-kategóriákra, a címkézésre, az engedélyekre, a kezelésre, a behozatalra és az eltérésekre vonatkozó követelmények

1. SZAKASZ

A NÖVÉNYI SZAPORÍTÓANYAG ELŐÁLLÍTÁSÁRA ÉS FORGALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

5. cikk

Regisztrált fajtához tartozó növényi szaporítóanyag

(1) Kizárólag a 49. cikkben említett nemzeti fajtajegyzékbe regisztrált fajtához tartozó növényi szaporítóanyag állítható elő és forgalmazhatók az Unióban.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a növényi szaporítóanyag az alábbi esetekben előállítható és forgalmazható az Unióban, függetlenül attól, hogy a 49. cikkel összhangban regisztrált fajtához tartozik-e:

a) a gyümölcstermő növények és a szőlő olyan alanya, amely egyetlen fajtához sem tartozik, és amelyet azon nemzetség vagy faj megjelölésével állítanak elő és forgalmaznak, amelyhez tartozik; forgalmazás esetén az említett megjelölést megfelelő címkézés keretében feltüntetik;

b) azt a 24. cikkel összhangban nem hivatásos felhasználók számára szánják;

c) azt a növényi genetikai erőforrások megőrzésével foglalkozó szervezetek és hálózatok állítják elő vagy forgalmazzák a 25. cikkel összhangban;

d) azt a 26. cikkel összhangban mezőgazdasági termelők között természetbeni csere keretében adják át;

e) végső hibrid fajták előállítására szánt hibrid fajta szülői komponense;

f) a 28. cikknek megfelelően olyan fajtához tartozik, amelynek fajtaregisztrációja iránt kérelmet nyújtottak be;

g) a növényi szaporítóanyaggal való ellátás terén a 30. cikkben említett átmeneti nehézségek állnak fenn.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a növényi szaporítóanyag következő típusai csak akkor állíthatók elő és forgalmazhatók, ha nem regisztrált fajtához tartoznak:

a) megőrzést biztosító keverékek a 22. cikkel összhangban;

b) kereskedelmi vetőmag a 29. cikkel összhangban.

6. cikk

Egyes kategóriákba tartozó növényi szaporítóanyag

(1) Az Unióban csak az alábbi kategóriák valamelyikébe tartozó növényi szaporítóanyag állítható elő és forgalmazható:

a) prebázis vetőmag vagy szaporítóanyag;

b) bázis vetőmag vagy szaporítóanyag;

c) certifikált vetőmag vagy szaporítóanyag;

d) standard vetőmag vagy szaporítóanyag.

Amennyiben e rendelet a növényi szaporítóanyag azonossága és minősége tekintetében alacsonyabb vagy magasabb kategóriákra hivatkozik, a kategóriák rangsora az a)–d) pont sorrendjét követi: az a) pont szerinti kategória a legmagasabb, a d) pont szerinti pedig a legalacsonyabb.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a növényi szaporítóanyag az alábbi esetekben állítható elő és forgalmazható, függetlenül attól, hogy az említett bekezdés a)–d) pontjában felsorolt kategóriák valamelyikébe tartozik-e:

a) a 22. cikkel összhangban előállított, megőrzést biztosító keverék;

b) azt a 24. cikkel összhangban nem hivatásos felhasználók számára szánják;

c) azt a növényi genetikai erőforrások megőrzésével foglalkozó szervezetek és hálózatok állítják elő vagy forgalmazzák a 25. cikkel összhangban;

d) azt a 26. cikkel összhangban mezőgazdasági termelők közötti természetbeni csere keretében adják át;

e) a 27. cikkel összhangban a prebázis vetőmagot vagy szaporítóanyagot megelőző generációhoz tartozik;

f) a 29. cikkel összhangban kereskedelmi vetőmag.

7. cikk

Kizárólag prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagként vagy szaporítóanyagként előállítható és forgalmazható növényi szaporítóanyag

(1) Az I. melléklet 2. oszlopában feltüntetett nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó és a tervezett felhasználásra szánt növényi szaporítóanyag csak prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagként vagy szaporítóanyagként állítható elő és forgalmazható.

(2) A szelektált klónok növényi szaporítóanyaga csak gyümölcstermő növények és a szőlő prebázis, bázis vagy certifikált szaporítóanyagaként állítható elő és forgalmazható.

(3) A szőlőalanyok csak prebázis, bázis vagy certifikált szaporítóanyagként állíthatók elő és forgalmazhatók.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet 2. oszlopának módosítása céljából.

Az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok akkor vesznek fel valamely, egy vagy többféle felhasználásra szánt nemzetséget vagy fajt az I. melléklet 2. oszlopába, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) az adott nemzetséghez vagy fajhoz tartozó növényi szaporítóanyag minősége tekintetében magasabb szintű garanciákra van szükség; és

b) az adott nemzetséghez vagy fajhoz tartozó növényi szaporítóanyagnak prebázis, bázis és certifikált vetőmagként vagy szaporítóanyagként történő előállításához és forgalmazásához szükséges minősítési tevékenységek költségei arányosak.

Az első albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok törölnek valamely, egy vagy többféle felhasználásra szánt nemzetséget vagy fajt az I. melléklet 2. oszlopából, ha annak felvétele már nem arányos.

(5) A (4) bekezdés második albekezdésének b) pontjában és harmadik albekezdésében említett arányossági feltétel a következő elemek együttes átfogó értékelésén alapul:

a) az érintett nemzetség vagy faj jelentősége az uniós élelmiszer- és takarmánybiztonság vagy az ipari feldolgozás magas értékének biztosítása szempontjából;

b) az adott nemzetség vagy faj Unión belüli előállításának mennyisége;

c) az adott nemzetség vagy faj iránti kereslet a vállalkozók, valamint az élelmiszer- és takarmányipar szereplői részéről;

d) a prebázis, bázis és certifikált vetőmag vagy szaporítóanyag előállítási költségei az ugyanazon nemzetséghez vagy fajhoz tartozó standard vetőmag vagy szaporítóanyag, vagy egyéb típusú növényi szaporítóanyagok előállítási költségéhez képest; és

e) a prebázis, bázis és certifikált vetőmag vagy szaporítóanyag – az adott növényi szaporítóanyag azonosságára és minőségére vonatkozó legmagasabb szintű előírásokat alkalmazó – előállításából és forgalmazásából származó gazdasági, növényegészségügyi vagy környezeti előnyök, az ugyanazon nemzetséghez vagy fajhoz tartozó standard vetőmagra vagy szaporítóanyagra, vagy egyéb típusú növényi szaporítóanyagra vonatkozó helyzethez képest.

2. SZAKASZ

A PREBÁZIS, BÁZIS, CERTIFIKÁLT ÉS STANDARD VETŐMAG ÉS SZAPORÍTÓANYAG ELŐÁLLÍTÁSÁRA ÉS FORGALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

8. cikk

A prebázis, bázis és certifikált vetőmag és szaporítóanyag előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

(1) Prebázis, bázis és certifikált vetőmag csak akkor állítható elő és forgalmazható az Unióban, ha:

a) a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól gyakorlatilag mentes;

b) annak forgalmazása hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés elvégzését követően történik; és

c) azt a II. melléklet A. vagy B. részében meghatározott követelményekkel összhangban állítják elő és forgalmazzák, és az említett követelményeknek való megfelelését a 17. cikk (1) bekezdésében említett hatósági címke tanúsítja.

(2) Prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyag csak akkor állítható elő és forgalmazható az Unióban, ha:

a) a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól gyakorlatilag mentes;

b) annak forgalmazása hatósági minősítés vagy hatósági felügyelet mellett végzett minősítés elvégzését követően történik; és

c) azt a II. melléklet C., D. vagy E. részében meghatározott követelményekkel összhangban állítják elő és forgalmazzák, és az említett követelményeknek való megfelelését a 17. cikk (1) bekezdésében említett hatósági címke tanúsítja.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. melléklet módosítására vonatkozóan, annak érdekében, hogy az említett mellékletet az alábbi tevékenységek közül egyre vagy többre vonatkozó követelmények megállapítása révén hozzáigazítsa a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások fejlődéséhez:

a) a prebázis, bázis és certifikált vetőmag előállítása céljából végzett vetés és ültetés, valamint szántóföldi termesztés;

b) a prebázis, bázis és certifikált vetőmag betakarítása és a betakarítást követő műveletek;

c) a prebázis, bázis és certifikált vetőmag forgalmazása;

d) a prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyag előállítása céljából végzett vetés és ültetés, valamint szántóföldi termesztés;

e) a prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyag betakarítása és a betakarítást követő műveletek;

f) a prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyag forgalmazása;

g) a szelektált klónok és a poliklonális anyagok prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagának előállítása;

h) a szelektált klónok és a poliklonális anyagok prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagának forgalmazása;

i) a prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyag *in vitro* szaporítással történő előállítása;

j) az *in vitro* szaporítással előállított prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyag forgalmazása.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a II. mellékletben említett előállítási és forgalmazási követelményeket a növényi szaporítóanyag egyes nemzetségei, fajai vagy kategóriái, valamint adott esetben az érintett kategória egyes fokozatai, osztályai, generációi vagy egyéb alcsoportjai tekintetében, az anyanövényeket is beleértve. Ezek a követelmények valamennyi nemzetségre vagy fajra, illetve egyes nemzetségekre vagy fajokra vonatkozhatnak, és az alábbiak közül egyre vagy többre vonatkoznak:

a) az érintett nemzetségek, fajok vagy növényi szaporítóanyag-típusok egy vagy több tervezett felhasználására vonatkozó egyedi szabályok;

b) a növényi szaporítóanyag előállítási módszerei, beleértve az ivaros és az ivartalan szaporítást, valamint az *in vitro* szaporítást;

c) a vetésre vagy ültetésre vonatkozó feltételek;

d) a korábbi szántóföldi művelés és az elkülönítési távolságok;

e) szántóföldi termesztés, beleértve a szabadföldi és az ellenőrzött környezetben történő termesztést is;

f) fajtatisztaság, fajtaazonosság és más fajok előfordulási szintje a szántóföldön;

g) a betakarítás és a betakarítást követő műveletek;

h) csírázóképesség, tisztaság, más fajok aránya, nedvességtartalom, életképesség, valamint talaj vagy idegen anyag jelenléte;

i) a növényi szaporítóanyag minősítési módszerei, beleértve a szántóföldi ellenőrzésre, a mintavételre és a vizsgálatra vonatkozó követelményeket, valamint adott esetben a biokémiai és biomolekuláris technikák vagy más technikai módszerek alkalmazását, adott esetben a vonatkozó nemzetközi előírások alapján, valamint azok jóváhagyását és használatát, továbbá az Unióban jóváhagyott módszerek jegyzékbe vételét;

j) az I. mellékletben felsorolt nemzetségektől vagy fajoktól eltérő nemzetségek vagy fajok alanyaira és más növényi részeire, valamint e nemzetségek vagy fajok hibridjeire vonatkozó feltételek, ha rájuk az I. mellékletben felsorolt nemzetséghez vagy fajhoz, illetve azok hibridjeihez tartozó szaporítóanyagot oltanak;

k) a gyümölcstermő növények, a burgonya vagy a szőlő vetőmagjának előállítására vonatkozó feltételek;

l) a gyümölcstermő növények növényi szaporítóanyagának előállítására, a szőlő növényi szaporítóanyagának előállítására vagy a vetőburgonya vetőmagból történő előállítására vonatkozó feltételek;

m) a szelektált klónok növényi szaporítóanyagának és a poliklonális anyagok növényi szaporítóanyagának előállítására és forgalmazására vonatkozó feltételek.

Az említett végrehajtási jogi aktusokban szigorúbb, az Unió területének egyes részein alkalmazandó előállítási és forgalmazási követelmények állapíthatók meg, ha az agroklimatikus viszonyok, az ártalmas gyomok terjedésének kockázata vagy egyes területek egyéb sajátos feltételei és szükségletei ezt szükségessé teszik. Ezeknek a követelményeknek az érintett növényi szaporítóanyag kategóriájára tekintettel arányosaknak kell lenniük.

Az első albekezdésben felsorolt követelményekre vonatkozó első végrehajtási jogi aktusokat legkésőbb ... [*48 hónappal e rendelet hatálybalépését követően*]-ig kell elfogadni. Az említett végrehajtási jogi aktusok módosíthatók annak érdekében, hogy azokat hozzá lehessen igazítani a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások terén bekövetkező fejleményekhez.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

A standard vetőmag és szaporítóanyag előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

(1) Standard vetőmag csak akkor állítható elő és forgalmazható az Unióban, ha:

a) a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól gyakorlatilag mentes;

b) előállítása és forgalmazása a vállalkozó felelőssége mellett történik; és

c) azt a III. melléklet A. vagy B. részében meghatározott követelményekkel összhangban állítják elő és forgalmazzák, és az említett követelményeknek való megfelelését a 18. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozói címke tanúsítja.

(2) Standard szaporítóanyag csak akkor állítható elő és forgalmazható az Unióban, ha:

a) a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól gyakorlatilag mentes;

b) előállítása és forgalmazása a vállalkozó felelőssége mellett történik; és

c) azt a III. melléklet C., D. vagy E. részében meghatározott követelményekkel összhangban állítják elő és forgalmazzák, és az említett követelményeknek való megfelelését a 18. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozói címke tanúsítja.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően a III. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy az említett mellékletet az alábbi tevékenységek közül egyre vagy többre vonatkozó követelmények megállapítása révén hozzáigazítsa a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások fejlődéséhez:

a) a standard vetőmag előállítása céljából végzett vetés és ültetés, valamint szántóföldi termesztés;

b) a standard vetőmag betakarítása és a betakarítást követő műveletek;

c) a standard vetőmag forgalmazása;

d) a standard szaporítóanyag előállítása céljából végzett vetés és ültetés, valamint szántóföldi termesztés;

e) a standard szaporítóanyag betakarítása és a betakarítást követő műveletek;

f) a standard szaporítóanyag forgalmazása;

g) a poliklonális anyag növényi szaporítóanyagának előállítása és forgalmazása;

h) a standard szaporítóanyag *in vitro* szaporítással történő előállítása;

i) az *in vitro* szaporítással előállított standard szaporítóanyag forgalmazása.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben – az anyanövényeket is beleértve – meghatározza a standard növényi szaporítóanyagok bizonyos nemzetségeire vagy fajaira vonatkozóan a III. mellékletben említett előállítási és forgalmazási követelményeket. Ezek a követelmények az alábbiak közül egyre vagy többre vonatkoznak, továbbá vonatkozhatnak valamennyi nemzetségre vagy fajra, vagy egyes nemzetségekre vagy fajokra:

a) az érintett nemzetségek, fajok vagy növényi szaporítóanyag-típusok egy vagy többféle tervezett felhasználására vonatkozó egyedi szabályok;

b) a növényi szaporítóanyag előállítási módszerei, beleértve az ivaros és az ivartalan szaporítást, valamint az *in vitro* szaporítást;

c) a vetésre vagy ültetésre vonatkozó feltételek;

d) a korábbi szántóföldi művelés és az elkülönítési távolságok;

e) szántóföldi termesztés, beleértve a szabadföldi és az ellenőrzött környezetben történő termesztést is;

f) fajtatisztaság, fajtaazonosság és más fajok aránya a szántóföldön;

g) a betakarítás és a betakarítást követő műveletek;

h) csírázóképesség, tisztaság, más fajok aránya, nedvességtartalom, életképesség, valamint talaj vagy idegen anyag jelenléte;

i) biokémiai és biomolekuláris technikák vagy más technikai módszerek alkalmazása, adott esetben a vonatkozó nemzetközi előírások alapján, valamint azok jóváhagyása és használata, továbbá az Unióban jóváhagyott módszerek jegyzékbe vétele;

j) az I. mellékletben felsorolt nemzetségektől vagy fajoktól eltérő nemzetségek vagy fajok alanyaira és más növényi részeire, valamint e nemzetségek vagy fajok hibridjeire vonatkozó feltételek, ha rájuk az I. mellékletben felsorolt nemzetséghez vagy fajhoz, illetve azok hibridjeihez tartozó szaporítóanyagot oltanak;

k) a gyümölcstermő növények, a burgonya vagy a szőlő vetőmagjának előállítására vonatkozó feltételek;

l) a gyümölcstermő növények növényi szaporítóanyagának előállítására, a szőlő növényi szaporítóanyagának előállítására vagy a vetőburgonya vetőmagból történő előállítására vonatkozó feltételek;

m) a megőrzendő fajták és a helyileg alkalmazkodott fajták növényi szaporítóanyaga előállításának és forgalmazásának feltételei;

n) a poliklonális anyag növényi szaporítóanyaga előállításának és forgalmazásának feltételei.

Az említett végrehajtási jogi aktusokban szigorúbb, az Unió területének egyes részein alkalmazandó előállítási és forgalmazási követelmények állapíthatók meg, ha az agroklimatikus viszonyok, az ártalmas gyomok terjedésének kockázata vagy egyes területek egyéb sajátos feltételei és szükségletei ezt szükségessé teszik. Ezeknek a követelményeknek az érintett növényi szaporítóanyag kategóriájára tekintettel arányosaknak kell lenniük.

Az e bekezdés első albekezdésében felsorolt követelményekre vonatkozó eredeti végrehajtási jogi aktusokat legkésőbb ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 48 hónappal követően]-ig kell elfogadni. Az említett végrehajtási jogi aktusok módosíthatók annak érdekében, hogy azokat hozzá lehessen igazítani a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások terén bekövetkező fejleményekhez.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. SZAKASZ

A VETŐMAGOK FAJTAKITERMESZTÉSI VIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

10. cikk

A prebázis, bázis és certifikált vetőmag fajtakitermesztési vizsgálata

(1) Az illetékes hatóság fajtakitermesztési vizsgálatokat végez annak ellenőrzése érdekében, hogy a prebázis, bázis és certifikált vetőmagtételek – a szőlő és a gyümölcstermő növények vetőmagtételei kivételével – megfelelnek-e a fajtaazonosságukra és fajtatisztaságukra vonatkozó követelményeknek.

Ezeknek a vizsgálatoknak a referenciamintával bevetett kontrollparcella és a vizsgálandó tételből vett vetőmagmintával bevetett parcella szemrevételezéses összehasonlításából kell állniuk. A vizsgálandó mintákat az alábbiak valamelyikéből kell venni:

a) új generáció vagy kategória előállítására szánt prebázis, bázis és certifikált vetőmagtételekből; vagy

b) a további szaporításra már nem szánt generációhoz tartozó vetőmagtételekből.

A vizsgálandó mintákat e tételek minősítése vagy forgalmazása során kell venni.

Az említett minták vizsgálatát legkésőbb a mintavételt követő vegetációs időszakban el kell végezni.

(2) A prebázis és bázis vetőmag valamennyi tételén fajtakitermesztési vizsgálatot kell végezni. Certifikált vetőmag esetében a vizsgálandó tételek arányát az adott vetőmag alkalmazandó követelményeknek való esetleges meg nem felelésére vonatkozó kockázatelemzés alapján kell meghatározni.

(3) Az (1) bekezdésben említett vizsgált vetőmagtételből az illetékes hatóság vagy az illetékes hatóság által engedélyezett, hatósági felügyelet mellett eljáró mintavevő vesz mintát. Az említett mintavétel elvégezhető az illetékes hatóság által hivatalosan jóváhagyott automatikus mintavételi eszközzel. Ha a forgalmazás során mintavételre kerül sor, azt az illetékes hatóságnak kell végeznie.

(4) A fajtaazonosság és a fajtatisztaság ellenőrzésére a 8. cikk (4) bekezdésének i) pontjával összhangban elismert biokémiai és biomolekuláris technikák vagy más technikai módszerek alkalmazhatók.

(5) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett vizsgálat eredményei azt mutatják, hogy a 8. cikk követelményei nem teljesültek, az illetékes hatóságnak:

a) elő kell írnia az érintett vetőmagtétel forgalomból való kivonását, vagy meg kell tiltania annak további szaporítását és forgalmazását;

b) elő kell írnia, hogy az érintett vetőmagtételt az alkalmazandó követelményeknek való megfelelés érdekében kezeljék; vagy

c) egyéb megfelelő korrekciós intézkedést kell hoznia.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a prebázis, bázis és certifikált vetőmagtételek nemzetségenként vagy fajonként végzett fajtakitermesztési vizsgálatára vonatkozó szabályok megállapítása révén történő kiegészítése céljából. E szabályokat hozzá kell igazítani a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások fejlődéséhez, és azokat nemzetségenként, fajonként vagy kategóriánként lehet megállapítani. E szabályok a következőkre vonatkozhatnak:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett kockázatelemzés elvégzésének kritériumai;

b) a mintavételi és vizsgálati eljárás, beleértve a megfelelő technológiákat is;

c) a vizsgálatok eredményeinek értékelése.

11. cikk

A standard vetőmag fajtakitermesztési vizsgálata

(1) Az illetékes hatóság fajtakitermesztési vizsgálatokat végez annak ellenőrzése érdekében, hogy a standard vetőmagtételek – a szőlő és gyümölcstermő növények vetőmagtételei kivételével – megfelelnek-e a fajtaazonosságukra és fajtatisztaságukra vonatkozó követelményeknek.

Ezeknek a vizsgálatoknak a referenciamintával bevetett kontrollparcella és a vizsgálandó tételből vett vetőmagmintával bevetett parcella szemrevételezéses összehasonlításából kell állniuk. A vizsgálandó mintákat a tétel forgalmazása során kell venni.

(2) A fajtakitermesztési vizsgálatokat a standard vetőmagtételeken olyan arányban kell elvégezni, amelyet az adott vetőmag alkalmazandó követelményeknek való esetleges meg nem felelésére vonatkozó kockázatelemzés alapján határoznak meg.

(3) A vizsgálandó mintát az illetékes hatóság veszi. Az említett mintavétel elvégezhető az illetékes hatóság által hivatalosan jóváhagyott automatikus mintavételi eszközzel.

(4) A fajtaazonosság és a fajtatisztaság ellenőrzésére a 9. cikk (4) bekezdésének i) pontjával összhangban elismert biokémiai és biomolekuláris technikák vagy más technikai módszerek alkalmazhatók.

(5) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett vizsgálat eredményei azt mutatják, hogy a 9. cikk követelményei nem teljesültek, az illetékes hatóságnak:

a) elő kell írnia az érintett vetőmagtétel forgalomból való kivonását, vagy – ha megvalósítható – meg kell tiltania annak további szaporítását és forgalmazását;

b) elő kell írnia, hogy az érintett vetőmagtételt az alkalmazandó követelményeknek való megfelelés érdekében kezeljék; vagy

c) egyéb megfelelő korrekciós intézkedést kell hoznia.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a standard vetőmagtételek nemzetségenként vagy fajonként végzett fajtakitermesztési vizsgálatára vonatkozó szabályok megállapítása révén történő kiegészítése céljából. E szabályokat hozzá kell igazítani a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások fejlődéséhez, és azokat nemzetségenként vagy fajonként lehet megállapítani. E szabályok a következőkre vonatkozhatnak:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett kockázatelemzés elvégzésének kritériumai;

b) a mintavételi és vizsgálati eljárás, beleértve a megfelelő technológiákat is;

c) a vizsgálatok eredményeinek értékelése.

4. SZAKASZ

A VÁLLALKOZÓK FELHATALMAZÁSA ÉS AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÁLTAL VÉGZETT HATÓSÁGI FELÜGYELET

12. cikk

A vállalkozók felhatalmazása hatósági felügyelet melletti minősítés végzésére

(1) A tagállamok lehetővé tehetik a vállalkozók számára, hogy végrehajtsanak bizonyos, a hatósági felügyelet mellett végzett minősítéshez szükséges tevékenységeket.

Ilyen esetben az illetékes hatóság – kérelem alapján – felhatalmazhatja valamely vállalkozót, hogy végrehajtsa a növényi szaporítóanyagok minősítéséhez szükséges valamennyi tevékenységet vagy bizonyos ilyen tevékenységeket – a 10. cikkben említett fajtakitermesztési vizsgálat kivételével –, valamint hogy a 17. cikk (1) bekezdésében említettek szerint hatósági címkét nyomtasson ki és helyezzen el az adott növényi szaporítóanyagon.

(2) Az (1) bekezdésben említett felhatalmazás megadásához a vállalkozónak meg kell felelnie a felhatalmazás tárgyát képező tevékenységek szempontjából releváns valamennyi következő feltételnek:

a) rendelkeznie kell az ahhoz szükséges ismeretekkel, hogy meg tudjon felelni a 8. cikkben említett követelményeknek;

b) képesítéssel kell rendelkeznie a II. mellékletben említett ellenőrzések elvégzésére, vagy az ilyen ellenőrzések elvégzésére képesítéssel rendelkező személyzetet kell alkalmaznia;

c) képesített személyzetet kell alkalmaznia a II. mellékletben említett mintavételezés elvégzésére, vagy szerződést kell kötnie más olyan vállalkozókkal, akik vagy amelyek az ilyen mintavételezés elvégzésére képesített személyzetet alkalmaznak;

d) szakképzett személyzetet kell alkalmaznia a II. mellékletben említett vizsgálatok elvégzéséhez, és rendelkeznie kell az e vizsgálatok elvégzéséhez szükséges berendezéssel, vagy pedig olyan laboratóriumokat kell igénybe vennie, amelyek megfelelnek a Nemzetközi Vetőmagvizsgálati Szövetség (ISTA) szabályainak vagy más alkalmazandó nemzetközi előírásoknak, és amelyek az ilyen vizsgálatok elvégzésére képesítéssel rendelkező személyzetet alkalmaznak;

e) feltérképezte az előállítási folyamat azon kritikus pontjait, amelyek befolyásolhatják a növényi szaporítóanyag minőségét és azonosságát, és képesnek kell lennie azok nyomon követésére, valamint nyilván kell tartania a nyomon követés eredményeit;

f) rendelkeznie kell olyan rendszerekkel, amelyekkel biztosítható a tételek 15. cikk szerinti azonosítására vonatkozó követelmények teljesítése;

g) rendelkeznie kell olyan rendszerekkel, amelyekkel biztosítható a 47. cikkben meghatározott nyomonkövethetőségi követelmények betartása.

(3) E cikk (2) bekezdését a 8. cikk (4) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott releváns szabályokkal, és az ilyen szabályok hiányában az alkalmazandó nemzetközi előírásokkal, illetve ilyen előírások hiányában a nemzeti szabályokkal összhangban kell alkalmazni.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben meghatározza azokat az egyedi intézkedéseket, amelyeket az illetékes hatóságnak meg kell tennie annak megerősítése céljából, hogy e cikk (2) bekezdése teljesült.

13. cikk

A vállalkozó felhatalmazásának visszavonása vagy módosítása

(1) Amennyiben egy felhatalmazott vállalkozó már nem felel meg a 12. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek, vagy ha az említett vállalkozó által előállított vagy forgalmazott növényi szaporítóanyagokról ismételten megállapítást nyer, hogy nem felelnek meg e rendeletnek, az illetékes hatóságnak fel kell kérnie a vállalkozót, hogy meghatározott időn belül hozzon korrekciós intézkedéseket.

(2) Ha a vállalkozó a meghatározott határidőn belül nem hozza meg az (1) bekezdésben említett korrekciós intézkedést, az illetékes hatóságnak haladéktalanul vissza kell vonnia vagy módosítania kell a felhatalmazást. Amennyiben megállapítást nyer, hogy a felhatalmazás megadására csalást követően került sor, az illetékes hatóságnak megfelelő szankciókat kell kiszabnia a vállalkozóra.

14. cikk

Az illetékes hatóság által gyakorolt hatósági felügyelet

(1) A hatósági felügyelet mellett végzett minősítés céljából az illetékes hatóságnak rendszeresen értékeléseket kell végeznie annak biztosítása érdekében, hogy a vállalkozó megfeleljen a 12. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az értékelések gyakoriságát annak potenciális kockázata alapján kell meghatározni, hogy a vállalkozó nem felel meg e rendelet vonatkozó követelményeinek. Ezeket az értékeléseket legalább ötévente egyszer el kell végezni.

(2) Az illetékes hatóságnak képzést és vizsgákat kell szerveznie a vállalkozó e rendeletben előírt szántóföldi ellenőrzéseket, mintavételezést és vizsgálatot végző személyzete részére.

(3) A hatósági felügyelet mellett végzett minősítés céljából az illetékes hatóságnak hatósági ellenőrzést, mintavételezést és vizsgálatot kell végeznie a termesztés helyén a haszonnövények egy része, valamint a tételek tekintetében annak megerősítése céljából, hogy a növényi szaporítóanyag megfelel a 8. cikkben meghatározott követelményeknek.

Az említett részt annak potenciális kockázata értékelése alapján kell meghatározni, hogy az érintett vállalkozó növényi szaporítóanyagai nem felelnek meg az első albekezdésben említett követelményeknek.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a vállalkozó (1) bekezdésben említett értékelésére, a személyzet (2) bekezdésben említett képzésére és vizsgáztatására, valamint a bizonyos nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó haszonnövények egy részének (3) bekezdésben említett ellenőrzésére, mintavételezésére és vizsgálatára vonatkozó követelményeket.

Ezek a követelmények a következőkre vonatkozhatnak:

a) az (1) bekezdésben említett kockázati kritériumok, valamint a haszonnövényeknek és a növényi szaporítóanyagok tételeinek azon minimális hányada, amelyet a (3) bekezdésben említettek szerint szántóföldi ellenőrzéseknek, mintavételezésnek és vizsgálatnak kell alávetni;

b) a minőségbiztosítási rendszereknek a vállalkozó által az illetékes hatóság jóváhagyásától függően történő használata, valamint az illetékes hatóság azon lehetősége, hogy e minőségbiztosítási rendszerek használatának eredményeként csökkentse az e cikkben említett ellenőrzéseket, mintavételezéseket és vizsgálatokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. SZAKASZ

A KEZELÉSRE ÉS A CÍMKÉZÉSRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

15. cikk

Tételek

(1) A növényi szaporítóanyagokat tételekben kell előállítani és forgalmazni. A tételeknek a nyomonkövethetőséget biztosító egyedi tételazonosító számmal azonosíthatóknak kell lenniük.

(2) A növényi szaporítóanyagok tételei csak abban az esetben vonhatók össze egy új tételbe a 20. cikkel összhangban, ha ugyanahhoz a fajtához tartoznak.

Amennyiben különböző kategóriákból álló tételek kerülnek összevonásra, az új tételnek a legalacsonyabb kategóriába tartozó összetevő kategóriájába kell tartoznia.

(3) A növényi szaporítóanyagok tételei a 20. cikkel összhangban szétválaszthatók két vagy több tételbe.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben a növényi szaporítóanyagok valamennyi fajára vagy egyes fajaira vonatkozóan egyedi követelményeket határoz meg a következőket illetően: a tételek maximális mérete, az azonosításuk, a minták mérete és a tételek vizsgálata, a tételeknek a növényiszaporítóanyag-tételek eredetéhez viszonyított összevonása vagy szétválasztása, e műveletek nyilvántartása, valamint az összevonást vagy szétválasztást követő címkézés. E követelményeknek figyelembe kell venniük az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

16. cikk

Csomagok, kötegek és konténerek

(1) A növényi szaporítóanyagokat egyedi növényként, illetve címkével ellátott csomagokban, kötegekben vagy konténerekben kell forgalmazni. A csomagokat, kötegeket vagy konténereket le kell zárni. A vetőmagtól és a vetőburgonyától eltérő növényi szaporítóanyagok azonban lezárás nélkül is forgalmazhatók, amennyiben a lezárás nem kivitelezhető.

(2) Az (1) bekezdésben említett csomagokat, kötegeket és konténereket úgy kell lezárni, hogy azokat ne lehessen kinyitni a lezárás megrongálása vagy a csomag, köteg, illetve konténer felnyitására utaló nyomok hátrahagyása nélkül. A lezárás hatékonyságát vagy a 17. és a 18. cikkben előírt címkéknek a zárszerkezetbe való beépítésével, vagy plomba felerősítésével kell biztosítani. A csomagok és a konténerek mentesülnek e követelmény alól, ha a plomba vagy a zárszerkezet nem újrahasználható.

(3) A prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagok és szaporítóanyagok csomagjait, kötegeit és konténereit az illetékes hatóságnak vagy – hatósági felügyelet mellett – a vállalkozónak le kell zárnia.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve a vállalkozók a certifikált vetőmagokat mezőgazdasági termelők részére ömlesztve közvetlenül is forgalmazhatják.

Szükség van arra, hogy az illetékes hatóság erre a célra felhatalmazza a vállalkozót. A vállalkozónak nyilvántartást kell vezetnie az ilyen tevékenységekről és arról a tételről, amelyből az ilyen vetőmag érkezett. Ezt a nyilvántartást kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Amennyiben a vetőmagot közvetlenül a mezőgazdasági termelő gépébe vagy pótkocsijába rakodják be, a vállalkozónak a fajt és a fajtát, a mennyiséget, az átadás dátumát, a tételazonosító számot és az alkalmazott szállítóeszközt feltüntető dokumentumok kiállításával és megőrzésével gondoskodnia kell a vetőmag nyomonkövethetőségéről.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a következők meghatározására:

a) a meghatározott nemzetségekhez és fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagok esetében a csomagok, kötegek és konténerek lezárására, méretére és formájára vonatkozó egyedi követelmények, beleértve azokat a műszaki és biológiai okokat, amelyek fennállása esetén a lezárás vagy a csomagolás nem kivitelezhetőnek tekinthető; és

b) a vetőmag ömlesztve történő forgalmazására vonatkozó feltételek és a vezetendő nyilvántartások.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

17. cikk

A prebázis, bázis és certifikált vetőmagok és szaporítóanyagok hatósági címkéje

(1) A prebázis, bázis és certifikált vetőmagokat és szaporítóanyagokat az illetékes hatóság által kiállított hatósági címkével kell azonosítani, amely címke tanúsítja az e rendeletnek való megfelelést és megerősíti, hogy az adott vetőmagok és szaporítóanyagok teljesítik a 8. cikkben meghatározott követelményeket (a továbbiakban: hatósági címke).

(2) A hatósági címkét az illetékes hatóságnak kell kiállítania, és azt az illetékes hatóság által kiadott egyedi sorszámmal kell ellátni.

A hatósági címke nyomtatását a következők végezhetik:

a) az illetékes hatóság; vagy

b) hatósági felügyelet mellett a vállalkozó, amennyiben a vállalkozó a 12. cikkel összhangban felhatalmazással rendelkezik ilyen nyomtatás végzésére.

(3) A hatósági címkét – hatósági felügyelet mellett – a vállalkozónak kell az egyedi növény, köteg, csomag vagy konténer külsején elhelyeznie, illetve letörölhetetlenül a csomagra vagy a konténerre nyomtatnia.

(4) A hatósági címkén szereplő információk egy része az (5) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban – azon felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától kezdve – digitális formában is megadható.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azáltal történő kiegészítése céljából, hogy szabályokat állapít meg a következőkre vonatkozóan:

a) a vállalkozók és az illetékes hatóságok által a hatósági címkék kiállítása céljából végzett minősítési tevékenységekre vonatkozó digitális nyilvántartás és adatgyűjtés;

b) központi platform létrehozása, amely összekapcsolja a tagállamokat és a Bizottságot, és elősegíti az a) pontban említett adatok kezelését, az azokhoz való hozzáférést és azok felhasználását;

c) a növényi szaporítóanyag adott típusára vonatkozóan – digitális vagy adott esetben fizikai formában – rendelkezésre bocsátható adatok; és

d) a hatósági címke digitális formában történő kiállítására vonatkozó technikai rendelkezések.

(6) E cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérve, és feltéve, hogy teljesülnek a 40. cikkben meghatározott követelmények, a 38. cikk alapján harmadik országokból behozott prebázis, bázis és certifikált vetőmagok és szaporítóanyagok az Unióban a releváns OECD-vetőmagrendszerek címkéjével (a továbbiakban: OECD-címke) forgalmazhatók, illetve olyan fajok vetőmagjai esetében, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre OECD-vetőmagrendszer, vagy a vetőmagtól eltérő növényi szaporítóanyagok esetében a harmadik ország illetékes hatósága által kiállított hatósági címkével.

18. cikk

A standard vetőmagok és szaporítóanyagok vállalkozói címkéje

(1) A standard vetőmagot és szaporítóanyagot vállalkozói címkével kell azonosítani, amely tanúsítja, hogy az megfelel a 9. cikkben meghatározott előállítási és forgalmazási követelményeknek (a továbbiakban: vállalkozói címke).

(2) A vállalkozói címkét a vállalkozónak kell kiállítania, kinyomtatnia és az egyedi növény, köteg, csomag vagy konténer külsején elhelyeznie, illetve letörölhetetlenül a csomagra vagy a konténerre nyomtatnia.

(3) A vállalkozói címkén szereplő információk egy része a (4) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban – azon felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától kezdve – digitális formában is megadható.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azáltal történő kiegészítése céljából, hogy szabályokat állapít meg a következőkre vonatkozóan:

a) a vállalkozók által a vállalkozói címkék kiállítása céljából végzett tevékenységekre vonatkozó digitális nyilvántartás és adatgyűjtés;

b) a növényi szaporítóanyag adott típusára vonatkozóan – digitális vagy fizikai formában – rendelkezésre bocsátható adatok; és

c) a vállalkozói címkék digitális formában történő kiállítására vonatkozó technikai rendelkezések.

19. cikk

A hatósági címke és a vállalkozói címke tartalma és jellemzői

(1) A hatósági címkén és a vállalkozói címkén az uniós intézmények hivatalos nyelveinek legalább egyikén fel kell tüntetni az információkat.

(2) A hatósági címkének és a vállalkozói címkének olvashatónak és letörölhetetlennek kell lennie, elég erős anyagból kell készülnie ahhoz, hogy a rendeltetésszerű használat során ne károsodjon, nem lehet módosítható vagy újrahasználható, továbbá korábban még nem használtnak és jól láthatónak kell lennie.

(3) Öntapadós címkék abban az esetben használhatók, ha nem áll fenn annak a veszélye, hogy azokat újból felhasználják.

(4) A (6) bekezdés alapján meghatározandó elemeken túlmenően a hatósági címke és a vállalkozói címke tartalmazhat az e rendeletben meghatározottaktól eltérő előállítási és forgalmazási követelményekkel kapcsolatos, alkalmazandó uniós szabályokra vonatkozó további információkat is.

Ezeket az információkat a címkén megfelelő helyen és olvasható módon kell feltüntetni, a hatósági címke vagy a vállalkozói címke (6) bekezdés szerinti tartalmához használt betűméretet meg nem haladó betűkkel.

(5) Az illetékes hatóság engedélyezheti a vállalkozók számára, hogy a hatósági címke perifériáján a (4) és a (6) bekezdésben említetteken kívül további információkat is feltüntessenek, feltéve, hogy azok nem reklámanyagok. Ezeket a további információkat a hatósági címke teljes területének legfeljebb 20 %-át kitevő területen kell elhelyezni, a „Nem hatósági információ” cím alatt. Ezen információkat a hatósági címke (6) bekezdés szerinti tartalmához használt betűméretet meg nem haladó betűkkel kell feltüntetni.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a növényi szaporítóanyagok egyes kategóriáira vagy típusaira vonatkozóan a hatósági címke és a vállalkozói címke tartalmát, méretét, színét és megjelenését, a fizikai és a digitális formátum tekintetében is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

20. cikk

A növényi szaporítóanyagok újracsomagolása, újbóli lezárása és újracímkézése

(1) Amennyiben növényi szaporítóanyagok teljes tételei vagy a tételeik részei a 15. cikk (2) és (3) bekezdése szerint összevonásra vagy szétválasztásra kerülnek, azokat e cikkel összhangban újra kell csomagolni, újból le kell zárni és újra kell címkézni.

Szükség esetén e cikkel összhangban a növényi szaporítóanyagok egyetlen teljes tétele is újracsomagolható, újból lezárható és újracímkézhető.

(2) Amennyiben növényi szaporítóanyagok teljes tételei vagy a tételeik részei összevonásra vagy szétválasztásra kerülnek, a 15. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően az új tétel vagy tételek számára új hatósági címkéket vagy új vállalkozói címkéket kell kiállítani, és az új tételnek vagy tételeknek új tételazonosító számokat kell adni.

Az új címkén fel kell tüntetni az eredeti tételazonosító számot vagy számokat is.

Ha egy csomagot, köteget vagy konténert újból lezárnak, az újbóli lezárás dátumát fel kell tüntetni az új hatósági címkén vagy az új vállalkozói címkén.

(3) Azon vállalkozónak, aki vagy amely újracsomagolja, újból lezárja és újracímkézi a növényi szaporítóanyagok egy teljes tételét vagy annak egy részét, mindent meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy az említett műveletek során megmaradjon a növényi szaporítóanyag fajtaazonossága és fajtatisztasága, illetve a tétel homogenitása, és ne forduljon elő szennyeződés.

(4) A prebázis, bázis és certifikált vetőmagok és szaporítóanyagok újracsomagolását, újbóli lezárását és újracímkézését az illetékes hatóságnak vagy – az illetékes hatóság hatósági felügyelete mellett – a vállalkozónak kell elvégeznie.

(5) A 47. cikk szerinti nyomonkövethetőségi követelményeken túlmenően a vállalkozóknak ezt követően hat évig meg kell őrizniük a növényi szaporítóanyagok tételeinek általuk végzett újracsomagolására, újbóli lezárására vagy újracímkézésére vonatkozó nyilvántartást. Az e nyilvántartásban szereplő információknak tartalmazniuk kell a következőket:

a) az eredeti tétel azonosítószáma;

b) az újracsomagolt vagy újracímkézett tétel azonosítószáma;

c) az eredeti tétel növényi szaporítóanyagainak tömege vagy egységei;

d) az újracsomagolt vagy újracímkézett tétel növényi szaporítóanyagainak tömege vagy egységei;

e) a tétel legutóbbi újbóli lezárásának dátuma.

Ezeket a nyilvántartásokat kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

(6) Az eredeti tételről el kell távolítani az eredeti zárszerkezeteket és címkéket. Amennyiben az eltávolítás nem lehetséges, az eredeti zárszerkezeten vagy címkén fel kell tüntetni, hogy már nem érvényes.

Amennyiben egy vállalkozó úgy dönt, hogy nyilvántartást vezet az eltávolított címkék tartalmáról, ezek a nyilvántartások elektronikus formában is megőrizhetők, feltéve, hogy tartalmazzák az e tevékenység nyomonkövethetőségének biztosításához szükséges címkeinformációkat.

6. SZAKASZ

A VETŐMAGKEVERÉKEKRE VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

21. cikk

Vetőmagkeverékek

(1) Az I. mellékletben felsorolt két vagy több nemzetséghez vagy fajhoz, valamint e nemzetségeknek vagy fajoknak a 6. cikk (1) bekezdésében említett kategóriák bármelyikébe tartozó, különböző fajtáihoz tartozó vetőmagok, amelyek a keverést megelőzően adott esetben megfeleltek a 8. vagy 9. cikkben meghatározott követelményeknek, az említett nemzetségekhez, fajokhoz vagy fajtákhoz tartozó vetőmagok keverékeként (a továbbiakban: keverék) forgalmazhatók az Unióban.

(2) A keverékek tartalmazhatnak a 29. cikk hatálya alá tartozó kereskedelmi vetőmagot is, vagy állhatnak ilyen vetőmagból.

(3) Amennyiben a keverék kizárólag prebázis, bázis és certifikált vetőmagból áll, azt hatósági címkének kell kísérnie. Minden más esetben vállalkozói címkének kell azt kísérnie.

Az első albekezdéstől eltérve a kizárólag prebázis, bázis és certifikált vetőmagból álló keverék vállalkozói címkével kísért kis kiszerelésben is forgalmazható.

(4) Amennyiben egy keverék prebázis, bázis és certifikált vetőmagot tartalmaz, a vállalkozónak be kell nyújtania az illetékes hatóság részére a keverék összetevőinek jegyzékét és azok arányát, hogy ellenőrizni lehessen, hogy az említett összetevők a keverék részét képezhetik-e.

Ettől eltérő esetben ezeket az információkat az illetékes hatóság kérésére kell benyújtani.

(5) Keverékeket csak olyan vállalkozók állíthatnak elő, akiknek vagy amelyeknek az illetékes hatóság felhatalmazást adott erre a célra. Ilyen felhatalmazás csak olyan vállalkozóknak adható, akik vagy amelyek:

a) olyan megfelelő keverőberendezést telepítettek és olyan megfelelő eljárásokat vezettek be, amelyek biztosítják, hogy a kész keverék egyöntetű legyen, és hogy a keveréket alkotó fajták megadott aránya valamennyi konténerben biztosítható legyen;

b) rendelkeznek egy olyan személlyel, aki közvetlenül felel a keverési és csomagolási műveletekért; és

c) nyilvántartást vezetnek a keverékekről.

(6) Az (1) bekezdésben említett vetőmagok keverését és csomagolását az illetékes hatóság felügyelete mellett kell végezni.

(7) Az (1) bekezdésben említett vetőmagok összekeverését oly módon kell végezni, amely biztosítja, hogy ne álljon fenn annak kockázata, hogy a keverék tartalmazzon nem a keverékhez szánt vetőmagot, és hogy az így kapott keverék a lehető leghomogénebb legyen.

(8) Az (1) bekezdéstől eltérve a keverékek tartalmazhatnak az I. mellékletben nem felsorolt nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó vetőmagot. Ez az eltérés nem érinti az 1143/2014/EU rendeletet és a (4), (5) és (7) bekezdésben meghatározott követelményeket.

Ezeket a keverékeket vállalkozói címkének kell kísérnie, amelyen fel kell tüntetni az ajánlott felhasználást.

(9) A Bizottság a tudományos és szakmai ismeretek fejlődése, valamint az e cikk alkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a következőkre vonatkozó szabályokat:

a) a keverőberendezés és a keverési eljárás;

b) fémzárolás, csomagolás – beleértve a kis kiszerelések maximális méretét – és címkézés;

c) a keverékek hatósági címkéjének és vállalkozói címkéjének tartalma, mérete, színe és megjelenése;

d) a vetőmag maximális tömege egyetlen konténerben azokban az esetekben, amikor a keverék jelentősen eltérő méretű vetőmagokat tartalmaz;

e) a (8) bekezdésben említett keverékek esetében a lehetséges felhasználások; és

f) a keverékek megnevezése.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

22. cikk

Megőrzést biztosító keverékek

(1) Az 1143/2014/EU rendelet sérelme nélkül a tagállamok dönthetnek úgy, hogy területükön vagy területük egyes részein engedélyezik az I. mellékletben felsorolt nemzetségeket vagy fajokat, valamint az említett mellékletben fel nem sorolt nemzetségeket vagy fajokat tartalmazó keverék céljára szánt vagy abban használt vetőmagok előállítását és forgalmazását, amennyiben a keverék hozzájárul a genetikai erőforrások megőrzéséhez vagy a természeti környezet helyreállításához, és természetes módon kapcsolódik egy bizonyos régióhoz (a továbbiakban: származási régió).

Az ilyen keverékekre „megőrzést biztosító keverékekként” kell hivatkozni.

A 7–14., a 16. és a 21. cikk nem alkalmazandó a megőrzést biztosító keverékekre.

(2) Megőrzést biztosító keverékeket csak olyan vállalkozók állíthatnak elő és forgalmazhatnak, akiknek vagy amelyeknek az illetékes hatóság felhatalmazást adott erre a célra.

(3) A megőrzést biztosító keverékek csak a származási régiójukban forgalmazhatók, és azokat vállalkozói címkének kell kísérnie, amelyen fel kell tüntetni a „Megőrzést biztosító keverék” szavakat és az adott régió nevét.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben meghatározza a következőkre vonatkozó követelményeket:

a) a származási régió megnevezése;

b) bizonyos fajoknak a megőrzést biztosító keverékekben történő használata;

c) a vállalkozók felhatalmazása;

d) megőrzést biztosító keverékek előállítása meghatározott származási régióhoz tartozó természetes helyről történő közvetlen begyűjtéssel;

e) megőrzést biztosító keverékek szaporítás útján történő előállítása;

f) az illetékes hatóság által végzett ellenőrzés, mintavétel, vizsgálat és egyéb tevékenységek; és

g) a megőrzést biztosító keverékek céljára szánt vetőmagok előállításának és forgalmazásának feltételei.

E követelményeknek a megőrzést biztosító keverékekre vonatkozó uniós szabályok alkalmazása során szerzett tapasztalatokon, valamint a szakmai és tudományos ismeretek terén bekövetkezett releváns fejlődéseken kell alapulniuk. Lehetővé kell tenni, hogy ezek a követelmények kizárólag bizonyos nemzetségekre vagy fajokra vonatkozzanak.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a megőrzést biztosító keverékek csomagolására, lezárására, valamint az e keverékeket kísérő vállalkozói címke tartalmára, méretére, színére és megjelenésére vonatkozó egyedi követelmények meghatározása céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A vállalkozóknak minden egyes termelési idényre vonatkozóan értesíteniük kell az illetékes hatóságokat az általuk előállított és forgalmazott, megőrzést biztosító keverékek mennyiségéről.

A tagállamok kérésre értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot a területükön előállított és forgalmazott, megőrzést biztosító keverékek mennyiségéről, és adott esetben a növényi genetikai erőforrásokért felelős illetékes hatóságok vagy az e célra elismert szervezetek nevéről.

7. SZAKASZ

ELTÉRÉSEK AZ 5–22. CIKK KÖVETELMÉNYEITŐL

23. cikk

A megőrzendő és a helyileg alkalmazkodott fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyagok

(1) A 49. cikkben említett nemzeti fajtajegyzékbe regisztrált megőrzendő fajtákhoz vagy helyileg alkalmazkodott fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyag csak abban az esetben állítható elő és forgalmazható az Unióban standard vetőmagként vagy szaporítóanyagként, ha megfelel a 9. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek.

A 7. és a 11. cikk nem alkalmazandó az ilyen növényi szaporítóanyagokra.

(2) A megőrzendő fajtákhoz vagy helyileg alkalmazkodott fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyagot kizárólag az adott fajta származási régiójában lehet fenntartani, kivéve abban az esetben, ha olyan fajtához tartozik, amelyet korábban hivatalos fajtaleírással regisztráltak nemzeti fajtajegyzékbe, és a releváns származási régió nem került meghatározásra.

(3) Az (1) bekezdésben említett növényi szaporítóanyagot vállalkozói címkének kell kísérnie „Megőrzendő fajta” vagy adott esetben „Helyileg alkalmazkodott fajta” szavakkal.

(4) A megőrzendő fajta vagy helyi viszonyokhoz alkalmazkodó fajta növényi szaporítóanyagát előállító vagy forgalmazó vállalkozónak évente értesítenie kell az illetékes hatóságot az említett tevékenységről, és nyilvántartást kell vezetnie az elmúlt hat évben az érintett nemzetségek vagy fajok és fajták tekintetében előállított mennyiségekről.

A vállalkozóknak az e nyilvántartásokban szereplő adatokat – az illetékes hatóság kérésére és annak utasításaival összhangban – az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

24. cikk

Nem hivatásos felhasználók számára előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagok

(1) A kizárólag nem hivatásos felhasználók általi felhasználásra szánt növényi szaporítóanyag – a *Cannabis sativa* L., a *Papaver somniferum* L., a *Solanum tuberosum* L. fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyag és a gyepalkotó fű termesztésére szánt növényi szaporítóanyag kivételével – előállítására és forgalmazására abban az esetben kerülhet sor, ha:

a) el van látva vállalkozói címkével, amelyen szerepel a növényi szaporítóanyag megnevezése és a „Nem hivatásos felhasználók számára szánt növényi szaporítóanyag” szavak;

b) a nem a 49. cikkben említett nemzeti fajtajegyzékbe regisztrált fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyag esetében:

i. a megnevezése megfelel a 60. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt követelményeknek;

ii. az adott növényi szaporítóanyag leírását a vállalkozó által őrzött saját dokumentáció alapján nyilvánosan hozzáférhetővé tették, és ez a dokumentáció kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére áll;

c) gyakorlatilag mentes a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól és minden olyan hibától, amely ronthatja növényi szaporítóanyagként a minőségét, továbbá:

i. vetőmag esetében rendelkezik az érintett nemzetségek vagy fajok standard kategóriájára alkalmazandó minimális csírázóképességgel; és

ii. a vetőmagtól eltérő növényi szaporítóanyag esetében megfelelő életképességgel és mérettel rendelkezik; és

d) azt kis mennyiségekben, egyedi növényként, vagy kis csomagokban, kötegekben vagy konténerekben forgalmazzák.

A 7–11. és a 16–20. cikk nem alkalmazandó az ilyen növényi szaporítóanyagokra.

(2) Annak a vállalkozónak, aki vagy amely az (1) bekezdésnek megfelelően kizárólag nem hivatásos felhasználók általi felhasználásra szánt növényi szaporítóanyagokat állít elő és forgalmaz, évente értesítenie kell az illetékes hatóságot az említett tevékenységről, és nyilvántartást kell vezetnie az elmúlt hat évben az érintett nemzetségek vagy fajok tekintetében előállított mennyiségekről.

A vállalkozóknak az e nyilvántartásokban szereplő adatokat – az illetékes hatóság kérésére és annak utasításaival összhangban – az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben szabályokat határoz meg a az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett egyedi növények és kis kiszerelések méretére, formájára, lezárására és kezelésére, valamint a nem hivatásos felhasználók számára előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagok vállalkozói címkéjének méretére, megjelenésére, színére és tartalmára vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

Szervezetek és hálózatok által növényi genetikai erőforrások megőrzése céljából előállított vagy forgalmazott növényi szaporítóanyagok

(1) A növényi genetikai erőforrások megőrzésére szánt növényi szaporítóanyagokat:

a) előállíthatják nonprofit szervezetek és hálózatok, valamint a tagjaik közé tartozó természetes személyek; vagy

b) forgalmazhatják – nyereség nélkül – ilyen nonprofit szervezetek és hálózatok, valamint a tagjaik közé tartozó természetes személyek bármely természetes vagy jogi személy számára, és fordítva.

Az első albekezdésben említett nonprofit szervezetek és hálózatok kifejezett céljának a növényi genetikai erőforrások megőrzésének kell lennie.

A 7–22. cikk nem alkalmazandó az ilyen növényi szaporítóanyagokra.

(2) Az (1) bekezdésben említett növényi szaporítóanyagoknak:

a) rendelkezniük kell egy olyan címkével, amely megkülönböztethető az e rendeletben említett bármely más címkétől, és amely tartalmazza a következőket:

i. a „Növényi genetikai erőforrások megőrzésére szánt növényi szaporítóanyag” szavak;

ii. az érintett nemzetségek vagy fajok neve;

iii. az érintett szervezet vagy hálózat neve;

iv. az érintett szervezet vagy hálózat által a növényi szaporítóanyagok forgalmazása tekintetében megfelelőnek ítélt bármely egyéb információ;

b) amennyiben nem a 49. cikkben említett nemzeti fajtajegyzékbe regisztrált fajtákhoz tartoznak, szerepelniük kell az érintett szervezet vagy hálózat által vezetett nyilvántartásban, az adott növényi szaporítóanyagokra vonatkozó megfelelő információkkal együtt; és

c) gyakorlatilag mentesnek kell lenniük a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól és minden olyan hibától, amely ronthatja növényi szaporítóanyagként a minőségüket.

(3) Az (1) bekezdésben említett szervezeteknek és hálózatoknak a lehető leghamarabb értesíteniük kell az illetékes hatóságot az e cikk szerinti valamennyi tevékenységről és azok bármely változásáról, az érintett nemzetségek vagy fajok megjelölésével.

26. cikk

Növényi szaporítóanyag mezőgazdasági termelők közötti természetbeni cseréje

(1) A mezőgazdasági termelők – a *Cannabis sativa* L., a *Papaver somniferum* L. és a *Solanum tuberosum* L. fajok, valamint a *Citrus* L. és a *Vitis* L. nemzetségekhez tartozó növényi szaporítóanyagok kivételével – növényi szaporítóanyagokat cserélhetnek, amennyiben:

a) előállításuk az adott mezőgazdasági termelő saját telephelyén történik;

b) az adott mezőgazdasági termelő saját növényeiből származnak; és

c) vetőmagok esetében nem tartoznak a mezőgazdasági termelő és egy vállalkozó között létrejött, vetőmag-szaporításra vonatkozó szolgáltatási szerződés hatálya alá.

A 7–22. cikk nem alkalmazandó az ilyen növényi szaporítóanyagokra.

(2) Az (1) bekezdésben említett növényi szaporítóanyagok(nak):

a) nem tartozhatnak olyan fajtához, amely a 2100/94/EK rendelettel vagy az előállítás helye szerinti tagállam növényfajta-oltalmi jogokra vonatkozó nemzeti szabályaival összhangban növényfajta-oltalomban részesült;

b) az illetékes hatóságok által az egyes nemzetségekre vagy fajokra vonatkozóan évente és mezőgazdasági termelőnként meghatározott kis mennyiségekre kell korlátozódniuk;

c) cseréjére az érintett illetékes hatóságok által meghatározott helyi szinten kerülhet sor, kereskedelmi közvetítők vagy nyilvános értékesítési ajánlat igénybevétele nélkül; és

d) gyakorlatilag menteseknek kell lenniük a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól és minden olyan hibától, amely ronthatja növényi szaporítóanyagként a minőségüket.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot a (2) bekezdés b) pontja szerinti kis mennyiségeknek az általuk adott fogalommeghatározásáról, valamint e fogalommeghatározások bármely későbbi változásáról.

27. cikk

A prebázis kategóriát megelőző generációhoz tartozó növényi szaporítóanyagok

(1) A prebázis vetőmagot vagy szaporítóanyagot megelőző generációhoz tartozó növényi szaporítóanyag előállítható és forgalmazható prebázis vetőmag vagy szaporítóanyag előállítása érdekében történő szaporítás céljából, amennyiben:

a) annak forgalmazására közvetlenül a fajta nemesítőjétől vagy a fajtafenntartótól kerül sor a prebázis vetőmag vagy szaporítóanyag előállítását végző vállalkozó részére, és ezt követően az adott növényi szaporítóanyagot nem forgalmazzák tovább; és

b) azt vállalkozói címke kíséri, amelyen szerepel a fajta megnevezése és a „Prebázis vetőmagot megelőző generációhoz tartozó vetőmag” vagy a „Prebázis szaporítóanyagot megelőző generációhoz tartozó szaporítóanyag” szavak.

A 7–22. cikk nem alkalmazandó az ilyen növényi szaporítóanyagokra.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a prebázis vagy prebázis kategóriát megelőző generációhoz tartozó növényi szaporítóanyagokat kísérő vállalkozói címke méretére, megjelenésére, színére és tartalmára vonatkozó szabályok megállapítása céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

28. cikk

Fajtaregisztráció alatt álló fajtákhoz tartozó növényi szaporítóanyagok

(1) Az illetékes hatóság felhatalmazhatja a vállalkozókat arra, hogy olyan fajtához tartozó prebázis, bázis, certifikált vagy standard vetőmagot vagy szaporítóanyagot állítsanak elő és forgalmazzanak, amelyek fajtaregisztrációs vizsgálata folyamatban van (a továbbiakban: fajtaregisztráció alatt álló fajta), mégpedig azzal a céllal, hogy a fajta regisztrációját követően elegendő készlet álljon rendelkezésre a továbbszaporításra, feltéve hogy:

a) a növényi szaporítóanyag olyan fajtához tartozik, amely tekintetében az illetékes hatóság a 64. cikkel összhangban megerősítette a fajtaregisztráció iránti kérelem benyújtását;

b) a növényi szaporítóanyag adott esetben megfelel a prebázis, bázis, certifikált vagy standard vetőmag vagy szaporítóanyag kategóriáira vonatkozóan a 8. vagy a 9. cikkben meghatározott követelményeknek;

c) a növényi szaporítóanyagot a felhatalmazott vállalkozó és a szaporítást végző vállalkozók között forgalmazzák, és ezt követően az adott növényi szaporítóanyagot nem forgalmazzák tovább;

d) nem áll fenn annak a kockázata, hogy az említett felhatalmazás a forgalmazott növényi szaporítóanyag elégtelen azonosításához vagy minőségéhez vezetne; és

e) a növényi szaporítóanyagon fel van tüntetve a nemesítői jelzés vagy a 60. cikk értelmében megfelelőnek tekintett megnevezés.

A fajtaregisztráció iránti kérelem visszavonása vagy a 72. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerinti határozat elfogadása esetén a felhatalmazás automatikusan hatályát veszti.

Ilyen felhatalmazást csak annak a tagállamnak az illetékes hatósága adhat, ahol a regisztráció iránti kérelmet benyújtották.

A 10. és a 11. cikk nem alkalmazandó az e bekezdés alapján előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra.

(2) Az illetékes hatóság felhatalmazhatja a vállalkozókat arra, hogy szántóföldi növények és burgonya fajtaregisztráció alatt álló fajtáihoz tartozó standard vetőmagokat vagy szaporítóanyagokat állítsanak elő és forgalmazzanak azzal a céllal, hogy vizsgálatokat vagy kísérleteket lehessen végezni az adott fajta termesztésére vagy felhasználására vonatkozó információk gyűjtése céljából, feltéve hogy:

a) a növényi szaporítóanyag olyan fajtához tartozik, amely tekintetében az illetékes hatóság a 64. cikkel összhangban megerősítette a fajtaregisztráció iránti kérelem benyújtását;

b) a növényi szaporítóanyag megfelel a standard vetőmagra vagy szaporítóanyagra vonatkozóan a 9. cikkben meghatározott alkalmazandó követelményeknek;

c) a növényi szaporítóanyagot kizárólag vállalkozók használják kifejezetten erre a célra kijelölt természetes vagy jogi személyek telephelyein;

d) a növényi szaporítóanyagot a vizsgálatokat és kísérleteket végző, felhatalmazott vállalkozók kizárólag a c) pontban említett személyek részére forgalmazzák, és ezt követően az adott növényi szaporítóanyagot nem forgalmazzák tovább;

e) nem áll fenn annak a kockázata, hogy az említett felhatalmazás a forgalmazott növényi szaporítóanyag elégtelen azonosításához vagy minőségéhez vezetne; és

f) a növényi szaporítóanyagon fel van tüntetve a nemesítői jelzés vagy a 60. cikk értelmében megfelelőnek tekintett megnevezés.

A fajtaregisztráció iránti kérelem visszavonása vagy a 72. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerinti határozat elfogadása esetén a felhatalmazás automatikusan hatályát veszti.

Ilyen felhatalmazást csak annak a tagállamnak az illetékes hatósága adhat, ahol a fajtaregisztráció iránti kérelmet benyújtották.

Ilyen felhatalmazás az e cikk (12) bekezdésének a) pontjában említett végrehajtási jogi aktusokban – illetve ilyen végrehajtási jogi aktusok hiányában az illetékes hatóság által – nemzetségenként vagy fajonként meghatározott korlátozott mennyiségekre adható.

A 7. és a 11. cikk nem alkalmazandó az e bekezdés alapján előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra.

(3) A vállalkozók új fajták késedelem nélküli forgalomba hozatala céljából előállíthatják és forgalmazhatják a gyümölcstermő növények és a szőlő – kivéve a szőlőalanyok – fajtaregisztráció alatt álló fajtáihoz tartozó standard vetőmagokat vagy szaporítóanyagokat, feltéve hogy:

a) a növényi szaporítóanyag olyan fajtához tartozik, amely tekintetében az illetékes hatóság a 64. cikkel összhangban megerősítette a fajtaregisztráció iránti kérelem benyújtását;

b) a növényi szaporítóanyag megfelel a standard vetőmagra vagy szaporítóanyagra vonatkozóan a 9. cikkben meghatározott követelményeknek;

c) nem áll fenn annak a kockázata, hogy a forgalmazás a forgalmazott növényi szaporítóanyag elégtelen azonosításához vagy minőségéhez vezetne; és

d) a növényi szaporítóanyagon fel van tüntetve a nemesítői jelzés vagy a 60. cikk értelmében megfelelőnek tekintett megnevezés.

Az említett előállítást és forgalmazást be kell szüntetni a fajtaregisztráció iránti kérelem visszavonása vagy a 72. cikk (2) bekezdése szerinti, a fajtaregisztráció elutasításáról szóló határozat elfogadása esetén.

Ha a fajta nem kerül regisztrációra, a vállalkozónak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket az érintett növényi szaporítóanyag forgalomból való kivonására.

(4) Az illetékes hatóság felhatalmazhatja a vállalkozókat arra, hogy új fajták késedelem nélküli forgalomba hozatala céljából zöldségnövények fajtaregisztráció alatt álló fajtáihoz tartozó standard vetőmagokat vagy szaporítóanyagokat állítsanak elő és forgalmazzanak, feltéve hogy:

a) a növényi szaporítóanyag olyan fajtához tartozik, amely tekintetében az illetékes hatóság a 64. cikkel összhangban megerősítette a fajtaregisztráció iránti kérelem benyújtását;

b) a növényi szaporítóanyag megfelel a standard vetőmagra vagy szaporítóanyagra vonatkozóan a 9. cikkben meghatározott követelményeknek;

c) nem áll fenn annak a kockázata, hogy az említett felhatalmazás a forgalmazott növényi szaporítóanyag elégtelen azonosításához vagy minőségéhez vezetne; és

d) a növényi szaporítóanyagon fel van tüntetve a nemesítő jelzése vagy a 60. cikk értelmében megfelelőnek tekintett megnevezés.

A fajtaregisztráció iránti kérelem visszavonása vagy a 72. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerinti határozat elfogadása esetén a felhatalmazás automatikusan hatályát veszti.

Ha a fajta nem kerül regisztrációra, a vállalkozónak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a növényi szaporítóanyag forgalomból való kivonására.

Ilyen felhatalmazást csak annak a tagállamnak az illetékes hatósága adhat, ahol a fajtaregisztráció iránti kérelmet benyújtották.

Ilyen felhatalmazás az e cikk (12) bekezdésének a) pontjában említett végrehajtási jogi aktusokban – illetve ilyen végrehajtási jogi aktusok hiányában az illetékes hatóság által – nemzetségenként vagy fajonként meghatározott korlátozott mennyiségekre adható.

A 11. cikk nem alkalmazandó az e bekezdés alapján előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra.

(5) Az e cikk (1), (2) és (4) bekezdésében említett felhatalmazás megszerzése érdekében a vállalkozónak kérelmet kell benyújtania az illetékes hatósághoz, amely kérelem információkat tartalmaz a következőkre vonatkozóan:

a) faj;

b) a nemesítői jelzés, vagy ha az illetékes hatóság a 71. cikk értelmében kedvező határozatot hozott, a fajtamegnevezés;

c) az e cikk (1) és (4) bekezdése szerinti felhatalmazás esetében azok a helyszínek, ahol növényi szaporítóanyagok előállítására fog sor kerülni;

d) az e cikk (2) bekezdése szerinti felhatalmazás esetében azok a helyszínek, ahol vizsgálatokra és kísérletekre fog sor kerülni; és

e) az előállítani tervezett vetőmag és szaporítóanyag mennyisége.

(6) Azok a tagállamok, amelyek illetékes hatóságai az e cikk (1), (2) és (4) bekezdésében említett felhatalmazást megadták, erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot az 50. cikk (3) bekezdésében említett elektronikus felületen keresztül.

(7) Az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett növényi szaporítóanyagok fajtaazonosságára és fajtatisztaságára vonatkozó feltételeknek való megfelelés ellenőrzésének a kérelmező által benyújtott fajtaleíráson vagy – amennyiben rendelkezésre áll – a fajta megkülönböztethetőségére, egyöntetűségére és állandóságára vonatkozó, a 65. cikkben előírt hatósági vizsgálat eredményei alapján összeállított ideiglenes fajtaleíráson kell alapulnia.

(8) Az (1) bekezdésben említett prebázis, bázis és certifikált vetőmagot vagy szaporítóanyagot hatósági címkének, az (1) bekezdésben említett standard vetőmagot vagy szaporítóanyagot pedig vállalkozói címkének kell kísérnie, mindkét esetben a következő szavakkal: „Fajtaregisztráció alatt álló fajta – szaporításra szánt készlet”.

(9) A (2) bekezdésben említett vetőmagot vagy szaporítóanyagot vállalkozói címkének kell kísérnie a következő szavakkal: „Fajtaregisztráció alatt álló fajta – vizsgálatok és kísérletek”.

(10) A (3) és a (4) bekezdésben említett növényi szaporítóanyagot vállalkozói címkének kell kísérnie a következő szavakkal: „Fajtaregisztráció alatt álló fajta”.

(11) Az ezen eltérést alkalmazó vállalkozónak nyilvántartást kell vezetnie az adott fajtákból az elmúlt hat évben előállított növényi szaporítóanyagok mennyiségére vonatkozóan.

A vállalkozóknak az említett nyilvántartásokból származó adatokat – az illetékes hatóság kérésére és annak utasításaival összhangban – az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben:

a) meghatározza a (2) és a (4) bekezdésben említett korlátozott mennyiségeket;

b) megállapítja a (8) bekezdésben említett hatósági címke és vállalkozói címke méretére, megjelenésére, színére és tartalmára vonatkozó szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

29. cikk

A kereskedelmi vetőmagok előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

(1) Az I. melléklet 3. oszlopában szereplő nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó vetőmagok akkor állíthatók elő és forgalmazhatók kereskedelmi vetőmagként, ha megfelelnek a III. mellékletben meghatározott követelményeknek, a fajtajellemzőkre vonatkozó követelmények kivételével.

A 7–11. cikk nem alkalmazandó a kereskedelmi vetőmag előállítására és forgalmazására.

(2) A kereskedelmi vetőmagoknak gyakorlatilag mentesnek kell lenniük a minőséget hátrányosan befolyásoló károsítóktól, és azokat a vállalkozó felelőssége mellett kell előállítani és forgalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben említett vetőmagokat vállalkozói címkének kell kísérnie a következő szavakkal: „Kereskedelmi vetőmag”.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet módosítása céljából, annak 3. oszlopát nemzetségekkel vagy fajokkal egészítve ki, vagy abból nemzetségeket vagy fajokat törölve.

Ezekben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban figyelembe kell venni az érintett nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagok előállításával és forgalmazásával kapcsolatban a nemesítés és a gazdaság területén jelentkező fejleményeket.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a kereskedelmi vetőmagokat kísérő vállalkozói címke méretére, megjelenésére, színére és tartalmára vonatkozó szabályok megállapítása céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

30. cikk

Engedélyezés átmeneti ellátási nehézségek esetén

(1) A prebázis, bázis, certifikált vagy standard vetőmagokkal vagy szaporítóanyagokkal való ellátás terén kedvezőtlen éghajlati viszonyok vagy egyéb előre nem látható körülmények miatt az Unióban esetlegesen bekövetkező átmeneti nehézségek kiküszöbölése érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben legfeljebb 12 hónapos időtartamra engedélyezi egy vagy több tagállam részére, hogy lehetővé tegyék a következő két feltétel egyikének vagy mindkét feltételnek megfelelő prebázis, bázis, certifikált vagy standard vetőmagok vagy szaporítóanyagok kategóriáinak a forgalmazását:

a) olyan fajtához tartoznak, amely nem szerepel a 49. cikkben említett nemzeti fajtajegyzékben;

b) a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 9. cikk (1) és (2) bekezdésében említetteknél kevésbé szigorú követelményeknek felelnek meg.

Ezekben a végrehajtási jogi aktusokban meghatározhatók a nemzetségenként vagy fajonként előállítható és forgalmazható maximális mennyiségek, valamint azok a területek, ahol az említett növényi szaporítóanyagok előállíthatók és forgalmazhatók.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett növényi szaporítóanyagokat olyan hatósági címkének vagy vállalkozói címkének kell kísérnie, amelyen fel van tüntetve, hogy az érintett növényi szaporítóanyag nem regisztrált fajtához tartozik, vagy hogy az a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 9. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltaknál kevésbé szigorú követelményeknek felel meg. Amennyiben a kevésbé szigorú minőségi követelmények alacsonyabb csírázóképességre vonatkoznak, a hatósági címkén vagy vállalkozói címkén fel kell tüntetni az érintett vetőmagtétel csírázóképességét.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben törli az e cikk (1) bekezdése alapján megadott engedélyt vagy módosítja annak feltételeit, amennyiben megállapítja, hogy az engedély az érintett növényi szaporítóanyagokkal való ellátás terén bekövetkezett átmeneti nehézségek kiküszöbölésére irányuló célkitűzés szempontjából már nem szükséges vagy azzal nem arányos.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság általi engedélyezés (1) bekezdésben említett követelményétől eltérve a prebázis és bázis vetőmagok esetében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy legfeljebb 12 hónapos időtartamra és a szóban forgó ellátási nehézségek enyhítéséhez szükséges, nemzetségenként vagy fajonként meghatározott korlátozott mennyiségben engedélyezik az 50 %-osnál nem alacsonyabb csírázóképességű prebázis és bázis vetőmagok forgalmazását. Az érintett tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen döntésekről, feltüntetve a nemzetséget vagy fajt és a megengedett csírázóképességet.

Az ilyen vetőmagokat csak az előállítás helye szerinti tagállam területén működő vállalkozók között és kizárólag szaporítási célból lehet forgalmazni. A hatósági címkén fel kell tüntetni a következő szavakat is: „Alacsonyabb, [csírázóképesség] %-os csírázóképességű vetőmag – Kizárólag [tagállam neve] területén forgalmazható”.

(5) A Bizottság általi engedélyezés e cikk (1) bekezdésében említett követelményétől eltérve a certifikált vetőmagok esetében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy legfeljebb 12 hónapos időtartamra és a szóban forgó ellátási nehézségek enyhítéséhez szükséges, nemzetségenként vagy fajonként meghatározott korlátozott mennyiségben engedélyezik az olyan certifikált vetőmagok forgalmazását, amelyek csírázóképessége a 8. cikk (4) bekezdésének h) pontja alapján meghatározottaktól legfeljebb 15 százalékponttal marad el. Az érintett tagállam az ilyen döntésekről haladéktalanul értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot, feltüntetve a nemzetséget, illetve a fajt, valamint az engedélyezett csírázóképességet.

Az ilyen vetőmagokat csak az előállítás helye szerinti tagállam területén lehet forgalmazni. A hatósági címkén fel kell tüntetni a következő szavakat is: „Alacsonyabb, [csírázóképesség] %-os csírázóképességű vetőmag – Kizárólag [tagállam neve] területén forgalmazható”.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja az (1)–(5) bekezdésben említett hatósági címke és vállalkozói címke méretére, megjelenésére, színére és tartalmára vonatkozó szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

31. cikk

A csírázást illetően elvégzett ideiglenes elemzések alapján minősített vetőmagok forgalmazása sürgős ellátási szükséglet esetén

(1) A vetőmagok gyors forgalomba hozatala céljából az illetékes hatóságok az adott minta vételezésétől számított legfeljebb három hónapos időtartamra ideiglenesen felhatalmazhatják a vállalkozókat prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagok forgalmazására, amennyiben az említett vetőmagokról megállapítást nyert, hogy a csírázásra vonatkozó követelmények kivételével a 8. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek megfelelnek. Az ilyen felhatalmazás céljából a csírázásra vonatkozó követelmények teljesülését ideiglenes analitikai jelentés alapján kell igazolni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazás azzal a feltétellel adható meg, hogy a vállalkozó:

a) egyrészt rendelkezik az annak megfelelő garantálásához szükséges eljárásokkal, hogy a forgalmazott vetőmagok a csírázásra vonatkozó követelmények kivételével a 8. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek megfelelnek, másrészt azonosította az említett eljárások kritikus pontjait; valamint

b) rendelkezik olyan eljárásokkal, amelyekkel biztosítható a 47. cikkben meghatározott nyomonkövethetőségi követelmények betartása.

(3) A vállalkozónak meg kell őriznie a vetőmagok első átvevőinek nevét és címét, valamint az (1) bekezdésben említett ideiglenes analitikai jelentést, és azt kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania.

(4) Az (1) bekezdésben említett vetőmagokat a következő szöveget feltüntető hatósági címkével kell ellátni: „A csírázásra vonatkozó elemzés nem zárult le”.

32. cikk

Végleges minősítéssel nem rendelkező növényi szaporítóanyagok forgalmazása

(1) Az a növényi szaporítóanyag, amelyet az Unióban állítottak elő, és amely esetében megerősítették a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott előállítási követelményeknek való megfelelést, de amelyet még nem minősítettek véglegesen prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagnak vagy szaporítóanyagnak a 8. cikk alapján, az említett kategóriák bármelyikére való hivatkozással forgalmazható, feltéve hogy:

a) a betakarítást megelőzően az illetékes hatóság vagy hatósági felügyelet mellett a vállalkozó szántóföldi ellenőrzést végzett;

b) folyamatban van a növényi szaporítóanyagnak az illetékes hatóság – vagy hatósági felügyelet mellett a vállalkozó – általi minősítése; és

c) a növényi szaporítóanyagot a következő szöveget feltüntető hatósági címke kíséri: „Végleges minősítéssel nem rendelkező vetőmag/szaporítóanyag”.

(2) Az (1) bekezdésben említett növényi szaporítóanyagot kizárólag az adott növényi szaporítóanyagot előállító vállalkozó forgalmazhatja azon vállalkozó részére, amely a növényi szaporítóanyag végleges minősítését elvégezteti. Ez utóbbi vállalkozó az adott növényi szaporítóanyagot annak végleges minősítése előtt nem adhatja át más személynek.

(3) Ha a növényi szaporítóanyag betakarításának helye szerinti illetékes hatóság (a továbbiakban: az előállítás helye szerinti illetékes hatóság) és a növényi szaporítóanyag 8. cikk szerint elvégzendő minősítésének helye szerinti illetékes hatóság (a továbbiakban: a minősítés helye szerinti illetékes hatóság) nem ugyanaz a hatóság, az előállítás helye szerinti illetékes hatóságnak a minősítés helye szerinti illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania az adott növényi szaporítóanyag előállítására és forgalmazására vonatkozó releváns információkat.

(4) A harmadik országokban betakarított, de a 8. cikk alapján prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagnak vagy szaporítóanyagnak még nem minősített növényi szaporítóanyag e kategóriák bármelyikére történő hivatkozással forgalmazható az Unióban, feltéve hogy:

a) az adott harmadik ország tekintetében a 39. cikk alapján egyenértékűségre vonatkozó határozat került elfogadásra;

b) az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott követelmények teljesülnek, és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai hatósági felügyeletet gyakorolnak az ország vállalkozói felett;

c) a tagállam illetékes hatóságai és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai között megállapodás van érvényben az adott növényi szaporítóanyag forgalmazására vonatkozó releváns információk cseréjéről; és

d) olyan eljárás van érvényben, amelynek keretében az érintett harmadik ország illetékes hatóságai kérésre az előállításra vonatkozó összes releváns információt a végső minősítés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére bocsátják.

E bekezdés alkalmazásában az e cikk (3) bekezdésében az előállítás helye szerinti illetékes hatóságra történő hivatkozást az érintett harmadik ország illetékes hatóságára való hivatkozásként, az e cikk (1) bekezdésében a 8. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményekre történő hivatkozást pedig a harmadik országnak a 39. cikk (1) bekezdése szerint elismert egyenértékű követelményeire való hivatkozásként kell értelmezni.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja az (1) bekezdés c) pontjában említett hatósági címke méretére, megjelenésére, színére és tartalmára vonatkozó szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

33. cikk

Szigorúbb követelmények

(1) A Bizottság előzetes engedélyével a tagállamok adott esetben a 8. vagy 9. cikkben meghatározott követelményeknél szigorúbb követelményeket is elfogadhatnak a növényi szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozóan a teljes területüket vagy annak egy részét illetően, feltéve hogy ezek a szigorúbb követelmények megfelelnek az adott tagállamban az érintett növényi szaporítóanyag tekintetében fennálló piaci keresletnek, valamint sajátos előállítási körülményeknek, illetve mezőgazdasági-éghajlati szükségleteknek.

Az említett szigorúbb követelmények nem írhatnak elő, illetve nem eredményezhetnek semmilyen tilalmat vagy korlátozást a más tagállamokból származó vagy más tagállamokba szánt növényi szaporítóanyagoknak a mozgására vonatkozóan.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben engedélyezi a tagállamok számára az (1) bekezdésben említett szigorúbb követelmények előírását, e jogi aktusokkal biztosítva, hogy az említett követelmények végrehajtására egységes feltételek vonatkozzanak.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A (2) bekezdésben említett engedély megszerzése érdekében a tagállamok kérelmet nyújtanak be a Bizottsághoz, amely magában foglalja:

a) a javasolt szigorúbb követelményeket tartalmazó rendelkezések tervezetét; és

b) annak indoklását, hogy az említett követelmények szükségesek és arányosak az elérendő célokra tekintettel, a többletköltségeket és az előnyöket is figyelembe véve.

(4) A (2) bekezdésben említett engedély csak abban az esetben adható meg, ha:

a) a javasolt szigorúbb követelmények végrehajtása valószínűleg biztosítani fogja az érintett növényi szaporítóanyagok azonosságának és minőségének javulását, és az említett szigorúbb követelményeket az érintett tagállam sajátos mezőgazdasági vagy éghajlati viszonyai indokolják; valamint

b) a javasolt szigorúbb követelmények szükségesek és arányosak az elérendő célra tekintettel.

34. cikk

Eltérés az előállításra és forgalmazásra vonatkozó szabályoktól bizonyos fajok esetében

(1) Az I. mellékletben felsorolt bizonyos nemzetségekhez és fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagok – az e cikk (2) bekezdésére is figyelemmel – az 5–22. cikkben foglalt szabályok helyett valamely tagállam nemzeti szabályaival összhangban is előállíthatók vagy forgalmazhatók. Az érintett növényi szaporítóanyagok csak az érintett tagállamban forgalmazhatók, és azokat egy címkével kell ellátni, amelyen fel kell tüntetni ezt az információt.

Az e bekezdés első albekezdését alkalmazni kívánó tagállamok kérelmet nyújtanak be a Bizottsághoz, amelyben az érintett vállalkozókkal folytatott konzultációk alapján igazolják, hogy:

a) az adott nemzetség vagy faj termesztése a kérelmező tagállamban – az adott tagállam mezőgazdasági-éghajlati viszonyai következtében – gazdasági érték és termesztési terület szempontjából elhanyagolható; és

b) az adott nemzetséghez vagy fajhoz tartozó növényi szaporítóanyagok előállításának minősítése és ellenőrzése aránytalan adminisztratív terhet róna az adott tagállam illetékes hatóságára.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, ideiglenesen lehetővé téve a növényi szaporítóanyagoknak az (1) bekezdésben említettek szerinti előállítását és forgalmazását.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

35. cikk

Ipari célú mezőgazdasági nyersanyagok előállítására szánt növényi szaporítóanyagok

Növényi szaporítóanyagot előállíthat azon természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az adott növényi szaporítóanyagot a tulajdonos nevében szaporítja, vagy aki vagy amely az adott növényi szaporítóanyagból a tulajdonos által ipari célokra felhasználandó mezőgazdasági nyersanyagokat állít elő, illetve a növényi szaporítóanyag átruházható az adott növényi szaporítóanyag tulajdonosa és az említett természetes vagy jogi személy között, feltéve hogy:

a) az említett tevékenység a növényi szaporítóanyagok tulajdonosa és az említett személyek közötti szolgáltatási szerződés hatálya alá tartozik;

b) az említett természetes vagy jogi személy nem szerez jogcímet sem az adott növényi szaporítóanyagok, sem a betakarított termény felett;

c) biztosított az említett növényi szaporítóanyagok nyomonkövethetősége; és

d) az említett növényi szaporítóanyagok tulajdonosa előzetesen az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátotta az említett természetes vagy jogi személlyel kötött szolgáltatási szerződés vonatkozó részeinek másolatát, amelyek legalább a következőket tartalmazzák: a szerződő felek, az érintett növényi szaporítóanyagok, a szerződés időtartama, az előállítás helye és az adott növényi szaporítóanyagok által teljesítendő feltételek.

Az 5–22. cikk nem alkalmazandó az e cikk alapján előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra.

36. cikk

Vészhelyzeti intézkedések

(1) Amennyiben új vagy további tudományos bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy a növényi szaporítóanyagok előállítása, forgalmazása vagy termesztése, illetve a végtermék felhasználása súlyos kockázatot jelent az emberek, az állatok vagy a növények egészségére, a környezetre vagy más nemzetségek és fajok termesztésére, és ezt a kockázatot nem értékelték más uniós szabályok alapján, és az az érintett tagállam által hozott intézkedésekkel nem korlátozható kielégítő módon, a Bizottság – saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérésére – haladéktalanul végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megfelelő és arányos ideiglenes vészhelyzeti intézkedéseket állapít meg.

Ezeknek az intézkedéseknek időben korlátozottnak kell lenniük, és magukban foglalhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek korlátozzák vagy tiltják az érintett növényi szaporítóanyagok előállítását és forgalmazását.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az emberi egészség tekintetében fennálló súlyos kockázattal kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben a Bizottság azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 80. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében.

(2) Ha valamely tagállam hivatalosan tájékoztatja a Bizottságot vészhelyzeti intézkedések meghozatalának szükségességéről, de a Bizottság nem jár el az (1) bekezdésnek megfelelően, az említett tagállam megfelelő, arányos és időben korlátozott ideiglenes vészhelyzeti intézkedéseket fogadhat el. Ezek az intézkedések – a helyzet súlyosságától függően – tartalmazhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek korlátozzák, tiltják vagy megfelelő feltételekhez kötik a növényi szaporítóanyagok előállítását vagy forgalmazását az említett tagállam területén. Az érintett tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot az elfogadott intézkedésekről és az azok által lefedett időtartamról, és megindokolja a döntését.

(3) A Bizottság az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott intézkedésekről szóló értesítés kézhezvételétől számított 60 napon belül a 80. cikk (1) bekezdésében említett bizottság elé terjeszti ezeket az intézkedéseket azzal a céllal, hogy – a 80. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárás keretében – végrehajtási jogi aktust fogadjon el az érintett nemzeti ideiglenes vészhelyzeti intézkedés meghosszabbításáról, módosításáról vagy hatályon kívül helyezéséről.

37. cikk

Ideiglenes kísérletek e rendelet bizonyos rendelkezéseinél jobb alternatívák azonosítása céljából

(1) Az 1–78. cikktől eltérve a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azáltal történő kiegészítése céljából, hogy e cikk (2) bekezdésével összhangban ideiglenes kísérleteket alakít ki e rendelet lehetséges javításainak tesztelésére.

Ezek a kísérletek olyan tudományos vagy műszaki kísérletek formáját is ölthetik, amelyek új rendelkezéseknek az 1–78. cikkben meghatározott rendelkezésekhez viszonyított megvalósíthatóságát és megfelelőségét vizsgálják.

(2) Az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meg kell határozni a következő elemek közül egyet vagy többet:

a) az érintett nemzetségek vagy fajok;

b) a kísérletek feltételei nemzetségenként vagy fajonként;

c) a kísérlet időtartama;

d) a részt vevő tagállamok nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségei.

Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak tükrözniük kell az érintett növényi szaporítóanyagok előállításával kapcsolatos tudományos és szakmai ismeretek fejlődését, és azoknak a tagállamok által végzett összehasonlító kísérleteken kell alapulniuk.

(3) A Bizottság áttekinti az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alapján végzett kísérletek eredményeit, és összefoglaló jelentést készít azokról, szükség esetén jelezve az 1–78. cikk módosításának szükségességét.

8. SZAKASZ

HARMADIK ORSZÁGOKBÓL TÖRTÉNŐ BEHOZATAL

38. cikk

Növényi szaporítóanyagok behozatala

(1) Növényi szaporítóanyagok harmadik országokból történő behozatalára csak akkor kerülhet sor, ha a 39. cikk (1) bekezdése értelmében megállapítást nyert, hogy azok az Unióban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra vonatkozó követelményekkel egyenértékű követelményeknek felelnek meg.

(2) Nem kerülhet sor a 22. cikkben említett, megőrzést biztosító keverékekhez tartozó növényi szaporítóanyagok és a 23–26., 29., 31. és 34. cikkben meghatározott eltérések hatálya alá tartozó növényi szaporítóanyagok behozatalára, és azok esetében nem ismerhető el egyenértékűség a 39. cikk alapján.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a nyers vetőmagok standard vetőmagként történő feldolgozás és forgalmazás céljából behozhatók az Unióba anélkül, hogy meg kellene felelniük az említett bekezdésben foglalt követelményeknek. Az ilyen vetőmagoknak a következő feltételeknek kell megfelelniük:

a) azokat a 40. cikk (4) bekezdése szerinti címkének kell kísérnie és azonosságukat biztosítani kell; és

b) csak a feldolgozás helyéig forgalmazhatók, a feldolgozásukat megelőző továbbforgalmazás nélkül.

A vállalkozónak előzetesen értesítenie kell az illetékes hatóságot az említett vetőmagok behozataláról.

A behozott nyers vetőmagokért felelős vállalkozónak az illetékes hatóság kérésére tájékoztatást kell nyújtania az előállítás vagy a szaporítás körülményeiről, a feldolgozás helyéről, azokról a fajtákról, amelyekhez a vetőmagok tartoznak, valamint az e bekezdés alapján behozott vetőmagmennyiségekről.

39. cikk

Az egyenértékűség elismerése

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben – az alábbiak mindegyike alapján – elismeri, hogy egy adott nemzetséghez, fajhoz vagy kategóriához tartozó, harmadik országban vagy harmadik ország meghatározott régiójában előállított növényi szaporítóanyag az Unióban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra vonatkozó követelményekkel egyenértékű követelményeknek felel meg:

a) az említett harmadik ország által az érintett növényi szaporítóanyagra vonatkozóan szolgáltatott információk és adatok alapos vizsgálata;

b) a Bizottság által a harmadik ország tekintetében végzett ellenőrzés, amelyből kiderül, hogy a meglévő rendszer biztosítja, hogy az adott országban vagy az adott ország egy meghatározott régiójában előállított növényi szaporítóanyagok az Unióban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra vonatkozó követelményekkel egyenértékű követelményeknek felelnek meg, amennyiben az adott harmadik ország vonatkozásában ez az első, egyenértékűség elismerése iránti kérelem; és

c) az OECD-vetőmagrendszer hatálya alá tartozó fajhoz tartozó vetőmagok esetében az a tény, hogy az érintett harmadik ország részt vesz az OECD-vetőmagrendszerekben, és emellett alkalmazza az ISTA módszereit, illetve – adott esetben – végrehajtja a Hivatalos Vetőmagelemzők Szövetségének (AOSA) vagy más nemzetközi szabványügyi testületeknek és szervezeteknek a szabályait.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Szükség esetén és a Bizottság kérésére a tagállamok szakértői segítséget nyújthatnak a Bizottság számára az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett vizsgálat és ellenőrzés lefolytatásához.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a Bizottság megvizsgálja a következőket:

a) a harmadik országnak az érintett nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagok előállítására vonatkozó jogszabályai;

b) az érintett harmadik országban – vagy annak régiójában – működő illetékes hatóságok és ellenőrző szervek felépítése, az említett illetékes hatóságok hatáskörei, az adott harmadik országban vagy annak régiójában az érintett ágazatra alkalmazandó jogszabályok alkalmazására és érvényesítésére vonatkozóan nyújtható biztosítékok, valamint – adott esetben – a hatósági minősítési eljárások megbízhatósága;

c) az érintett nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó növényi szaporítóanyagok azonosítására és minőségére vonatkozó megfelelő hatósági ellenőrzéseknek az érintett harmadik ország illetékes hatóságai általi elvégzése;

d) a harmadik ország által arra vonatkozóan nyújtott biztosítékok, hogy:

   i. az Unióba importálandó növényi szaporítóanyagok előállítási helyeire alkalmazott követelmények egyenértékűek az Unióban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagok előállítási helyeire alkalmazandó követelményekkel; és

   ii. az i. pontban említett előállítási helyeken a harmadik ország illetékes hatóságai rendszeres és hatékony ellenőrzéseket végeznek.

Az (1) bekezdés b) pontjában említett ellenőrzés elvégzését követően a Bizottság további ellenőrzéseket végezhet annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy az érintett harmadik ország megfelel az e bekezdésben foglaltaknak. E célból és a Bizottság kérésére a tagállamok a Bizottság támogatása érdekében a rendelkezésére bocsáthatják szakértőiket.

(4) Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok a következők közül előírhatnak egyet vagy többet, amennyiben az releváns az érintett növényi szaporítóanyag szempontjából:

a) a harmadik országokban az előállítási helyen végzett ellenőrzésekre vonatkozó feltételek;

b) vetőmagok esetében az ISTA, vagy adott esetben az AOSA vagy más nemzetközi szabványügyi testületek és szervezetek által biztosított tanúsítványoknak az adott harmadik országban történő kiállítására vonatkozó feltételek;

c) a 32. cikkben említett eltérés hatálya alá tartozó növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos feltételek;

d) a növényi szaporítóanyagok csomagolására, lezárására és címkézésére vonatkozó feltételek;

e) a növényi szaporítóanyagok előállítására, azonosságára és forgalmazására vonatkozó feltételek, a harmadik ország jogszabályaiban előírt feltételeken túl, amennyiben ezt az adott növényi szaporítóanyagok azonosságával és minőségével kapcsolatos sajátos szempontok szükségessé teszik;

f) az adott növényi szaporítóanyagot előállító és forgalmazó vállalkozók által teljesítendő követelmények.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a harmadik országból vagy annak régiójából származó növényi szaporítóanyagok e cikk (1) bekezdésével összhangban egyenértékűnek történő elismeréséhez benyújtandó adatokat és információkat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A Bizottság … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben felsorolja azokat a harmadik országokat, valamint azokat a nemzetségeket, fajokat és kategóriákat, amelyek egyenértékűségét már elismerték:

a) a 2003/17/EK határozatban; és

b) a 2008/72/EK irányelv 16. cikke és a 2008/90/EK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási rendeletekben.

Az említett végrehajtási jogi aktust a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az említett jegyzékben szereplő országokból és területekről származó növényi szaporítóanyagokat úgy kell tekinteni, hogy azok az Unióban előállított és forgalmazott növényi szaporítóanyagokra vonatkozó követelményekkel egyenértékű követelményeknek felelnek meg, a Bizottság által e cikkel összhangban végzett jövőbeli értékelések sérelme nélkül.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben elismeri, hogy az adott harmadik országban a fajtafenntartásra vonatkozóan elvégzett ellenőrzések a 76. cikk (1), (2) és (5) bekezdésében előírtakkal megegyező garanciákat nyújtanak abban az esetben, ha egy nemzeti fajtajegyzékbe vagy az uniós fajtajegyzékbe regisztrált fajták esetében fajtafenntartást kell végezni az adott harmadik országban.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

40. cikk

Harmadik országokból behozott növényi szaporítóanyagok címkézése

(1) Prebázis, bázis és certifikált vetőmagok harmadik országokból történő behozatalára csak akkor kerülhet sor, ha OECD-címkével vagy – az olyan nemzetségek és fajok esetében, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre OECD-vetőmagrendszer – a harmadik ország illetékes hatósága által kiállított hatósági címkével vannak ellátva, és azokat adott esetben az ISTA vagy az AOSA, vagy más nemzetközi szabványügyi testületek és szervezetek által kibocsátott tanúsítvány kíséri.

(2) A prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagok harmadik országokból történő behozatalára csak akkor kerülhet sor, ha azok az érintett harmadik ország illetékes hatósága által kiállított hatósági címkével vannak ellátva.

(3) A standard vetőmagok és szaporítóanyagok harmadik országokból történő behozatalára csak akkor kerülhet sor, ha azok adott esetben egy vállalkozó által kiállított OECD-címkével vagy vállalkozói címkével vannak ellátva.

(4) A nyers vetőmagok behozatalára csak akkor kerülhet sor, ha azok vállalkozói címkével vannak ellátva, rajta a következő szavakkal: „Nyers vetőmag”.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az (1)–(4) bekezdésben említett címkék megjelenését, színét, nyelvét, méretét és tartalmát.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

41. cikk

A harmadik országokból behozott növényi szaporítóanyagokra vonatkozó információszolgáltatás

Növényi szaporítóanyagok csak azt követően hozhatók be az Unióba, hogy a vállalkozó a hatósági ellenőrzéseknek az (EU) 2017/625 rendelet 131. cikkében említett információkezelési rendszerén (IMSOC) keresztül elektronikus értesítést küldött arra vonatkozóan. Ennek az értesítésnek tartalmaznia kell a rendeltetési helyet.

III. Fejezet

A vállalkozókra vonatkozó követelmények

42. cikk

A vállalkozók kötelezettségei

A vállalkozóknak:

a) székhellyel kell rendelkezniük az Unióban;

b) szerepelniük kell az (EU) 2016/2031 rendelet 65. cikkében említett, e rendelet tekintetében alkalmazandó nyilvántartásban;

c) a hatósági ellenőrzések elvégzésének megkönnyítése érdekében személyesen elérhetőnek kell lenniük – vagy ki kell jelölniük egy másik, személyesen elérhető személyt – az illetékes hatóságokkal való kapcsolattartásra;

d) azonosítaniuk kell és nyomon kell követniük az előállítási folyamat vagy a forgalmazás azon kritikus pontjait, amelyek befolyásolhatják a növényi szaporítóanyagok azonosságát és minőségét;

e) nyilvántartást kell vezetniük az e cikk d) pontjában említett kritikus pontok nyomon követéséről, és azt az illetékes hatóságok kérésére vizsgálat céljából rendelkezésre kell bocsátaniuk;

f) biztosítaniuk kell, hogy a növényi szaporítóanyagok tételei elkülönülten azonosíthatók maradjanak;

g) naprakész információkkal kell rendelkezniük a 3. cikk 4. pontjában említett tevékenységek céljára használt telephelyek és egyéb helyszínek – köztük a szerződő felek ilyen telephelyeinek és egyéb helyszíneinek – címéről;

h) biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok hozzáférjenek azokhoz a telephelyekhez és egyéb helyszínekhez, ahol a 3. cikk 4. pontjában említett tevékenységekre sor kerül, a szerződő felek telephelyeit és szántóföldjeit is beleértve, valamint a nyomonkövetési nyilvántartásokhoz és az összes kapcsolódó dokumentumhoz;

i) adott esetben – e rendelet követelményeinek megfelelően – intézkedéseket kell hozniuk a növényi szaporítóanyagok azonosságának fenntartása érdekében; és

j) az illetékes hatóságok kérésére a rendelkezésükre kell bocsátaniuk a szerződő felekkel kötött szerződéseket.

Az illetékes hatóságoknak a j) pont alapján a rendelkezésükre bocsátott információkat a titoktartásra, az információkhoz való hozzáférésre és a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós és nemzeti szabályokkal összhangban kell kezelniük.

43. cikk

Nyilvántartásbavételi eljárás

(1) A 42. cikk b) pontjával összhangban nyilvántartásba veendő vállalkozóknak nyilvántartásba vétel iránti kérelmet kell benyújtaniuk az illetékes hatósághoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett, nyilvántartásba vétel iránti kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a vállalkozó neve és címe a nyilvántartásba vétel helye szerinti tagállamban, valamint az elérhetőségei;

b) nyilatkozat a vállalkozó azon szándékáról, hogy a 3. cikk 4. pontjában említett tevékenységek közül végezni kíván egyet vagy többet;

c) nyilatkozat a minősítési tevékenységek hatósági felügyelet mellett történő végzésére irányuló szándékról;

d) a vállalkozó által az érintett tagállamban a 3. cikk 4. pontjában említett tevékenységek végzésére használt telephelyek címe a nyilvántartásba vétel céljából; és

e) azon növényi szaporítóanyagok árutípusai és nemzetségei vagy fajai, amelyeket érintenek a 3. cikk 4. pontjában említett, a vállalkozó által végzett tevékenységek.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett, nyilvántartásba vétel iránti kérelem a (2) bekezdésben meghatározott valamennyi adatot tartalmazza, haladéktalanul nyilvántartásba kell vennie a vállalkozót.

(4) A nyilvántartásba vett vállalkozóknak haladéktalanul be kell nyújtaniuk a (2) bekezdésben említett adatokban a következő termelési idény vonatkozásában bekövetkező változásokat tükröző aktualizált információkat.

(5) Amennyiben az illetékes hatóság tudomására jut, hogy a vállalkozó már nem folytatja a 3. cikk 4. pontjában említett tevékenységeket, vagy hogy a vállalkozó által az e cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtott kérelemben szereplő adatok már nem helytállók, fel kell szólítania az említett vállalkozót, hogy azonnal vagy meghatározott időn belül javítsa az említett adatokat.

Amennyiben a vállalkozó az illetékes hatóság által előírt határidőn belül nem javítja az említett adatokat, az illetékes hatóságnak módosítania kell vagy vissza kell vonnia az említett vállalkozó nyilvántartásba vételét.

(6) Az illetékes hatóságoknak teljes körű hozzáféréssel kell rendelkezniük tagállamuknak az (EU) 2016/2031 rendelet 65. cikkének (1) bekezdésében említett nyilvántartásához.

44. cikk

A nyilvántartás tartalma

A vállalkozók nyilvántartásának tartalmaznia kell a 43. cikk (2) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában meghatározott adatokat, valamint:

a) a hivatalos nyilvántartási számot;

b) adott esetben azt, hogy a vállalkozó a 43. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett tevékenységek közül melyek végzésére rendelkezik felhatalmazással.

45. cikk

A vállalkozók kötelezettségeitől való eltérések

(1) A 42. cikk b) pontjától eltérve a vállalkozók nem kötelezhetők arra, hogy nyilvántartásba vetessék magukat, ha kizárólag a következő tevékenységek közül egyet vagy többet végeznek:

a) kizárólag nem hivatásos felhasználók általi felhasználásra szánt és számukra közvetlenül forgalmazott növényi szaporítóanyagok előállítása vagy forgalmazása a 24. cikk alapján;

b) növényi genetikai erőforrások megőrzésére szánt növényi szaporítóanyagoknak szervezetek és hálózatok általi előállítása vagy forgalmazása a 25. cikk alapján;

c) növényi szaporítóanyagoknak a mezőgazdasági termelők közötti cseréje a 26. cikk alapján.

(2) A 42. cikk e) pontjában foglalt követelmény nem vonatkozik azokra a vállalkozókra, akiknek vagy amelyeknek a tevékenységei a 23. cikkel összhangban a megőrzendő fajták vagy a helyileg alkalmazkodott fajták növényi szaporítóanyagainak előállítására és forgalmazására korlátozódnak.

(3) A 42. cikk d), e) és g) pontjában foglalt követelmények nem vonatkoznak azokra a vállalkozókra, akiknek vagy amelyeknek a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos tevékenységei a 24. cikkel összhangban a nem hivatásos felhasználók számára történő közvetlen forgalmazásra korlátozódnak, a tételek tartalmának, a csomagolásnak vagy a címkézésnek a megváltoztatása nélkül.

(4) A 42. cikk d) és e) pontjában foglalt követelmények nem vonatkoznak a 25. cikkel összhangban növényi genetikai erőforrások megőrzésében részt vevő szervezetekre és hálózatokra.

(5) A 42. cikk d), e), f), i) és j) pontjában foglalt követelmények nem vonatkoznak a 26. cikkel összhangban növényi szaporítóanyagokat cserélő mezőgazdasági termelőkre.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikk (1) bekezdésének azáltal történő módosítására vonatkozóan, hogy azt a vállalkozók olyan egyéb típusaival egészíti ki, akiket vagy amelyeket mentesíteni kell a 42. cikk b) pontjában foglalt követelmény alól, amennyiben a nyilvántartásba vétel aránytalan adminisztratív terhet róna az ilyen vállalkozókra a szakmai tevékenységeikhez kapcsolódó alacsony kockázathoz képest.

46. cikk

A hatósági nyilvántartásokban szereplő információk rendelkezésre bocsátása

(1) A 42. cikk b) pontjában említett nyilvántartást vezető illetékes hatóság tagállama indokolással ellátott megkeresésre a Bizottság vagy a többi tagállam rendelkezésére bocsátja a nyilvántartásban szereplő információkat.

(2) A nyilvántartást vezető illetékes hatóságnak – indokolással ellátott megkeresésre – az Unióban letelepedett bármely természetes vagy jogi személy rendelkezésére kell bocsátania – e személy saját felhasználására – a valamely konkrét, nyilvántartásba vett vállalkozóra vonatkozó, a 43. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint a 44. cikk b) pontjában említett információkat.

(3) Ez a cikk nem érinti a titoktartásra, az információhoz való hozzáférésre és a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós és nemzeti szabályokat.

47. cikk

Nyomonkövethetőség

(1) A vállalkozóknak biztosítaniuk kell, hogy a növényi szaporítóanyag az előállítás és egy másik vállalkozó számára vagy részéről történő forgalmazás valamennyi szakaszában nyomon követhető legyen.

(2) A vállalkozóknak meg kell őrizniük azokat az információkat vagy olyan nyilvántartásokat kell vezetniük, amelyek lehetővé teszik számukra a következők azonosítását:

a) azon vállalkozók vagy más természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek részükre az érintett növényi szaporítóanyagot beszállították;

b) azon vállalkozók, akik vagy amelyek részére növényi szaporítóanyagot beszállítottak, valamint az érintett növényi szaporítóanyag.

Kérésre ezeket az információkat az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk.

(3) A vállalkozóknak a növényi szaporítóanyag részükre vagy általuk történő beszállítását követően legalább hat évig nyilvántartást kell vezetniük a növényi szaporítóanyagról, valamint a (2) bekezdésben említett vállalkozókra és természetes vagy jogi személyekre vonatkozó információkról.

(4) Ez a cikk nem alkalmazandó a 25. és a 26. cikkben említett tevékenységekre.

48. cikk

Értesítés az előállításról

(1) A vállalkozóknak évente legalább egyszer előzetesen értesíteniük kell az illetékes hatóságot, annak utasításaival összhangban, a következőkről:

a) az adott évben tervezett prebázis, bázis és certifikált vetőmag- és szaporítóanyag-előállításuk; és

b) azon prebázis, bázis és certifikált vetőmag- és szaporítóanyag-előállításuk, amely az előző években kezdődött, és a tárgyévben is folytatódik.

Az említett értesítésben fel kell tüntetni a nemzetségeket vagy fajokat, a növényfajtákat vagy – adott esetben – a szelektált klónokat vagy a poliklonális anyagokat, az érintett növényi szaporítóanyag kategóriáit és az előállítás pontos helyét.

(2) A vállalkozóknak meg kell őrizniük az elmúlt hat évben előállított standard vetőmagok és szaporítóanyagok, valamint kereskedelmi vetőmagok mennyiségére vonatkozó adatokat az érintett nemzetségek vagy fajok tekintetében. A vállalkozóknak ezeket az adatokat az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk, annak kérésére és utasításaival összhangban.

IV. Fejezet
Fajtaregisztráció

1. SZAKASZ
FAJTAJEGYZÉKEK

49. cikk

Nemzeti fajtajegyzékek létrehozása

(1) Minden tagállam létrehozza, elektronikus formátumban közzéteszi, és naprakészen tartja az egységes nemzeti fajtajegyzéket (a továbbiakban: nemzeti fajtajegyzék), amely legalább a következőket tartalmazza:

a) a 3. szakaszban foglalt eljárás szerint regisztrált valamennyi fajta, beleértve azokat a fajtákat is, amelyek fajtaregisztrációját a 75. cikk (1) bekezdése alapján megszüntették;

b) azok a fajták, amelyekre vonatkozóan a 61. cikk alapján kérelmet nyújtottak be, és amelyeknek a 72. cikk szerinti regisztrációja még nem történt meg, beleértve azokat a fajtákat is, amelyekre vonatkozóan a kérelmet – a IV. melléklet f) pontjában említettek szerint – elutasították vagy visszavonták.

(2) A nemzeti fajtajegyzékben külön kell feltüntetni a nemzeti szabályokkal összhangban regisztrált fajtákat, beleértve az I. mellékletben fel nem sorolt nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó fajtákat is.

(3) E rendelettel összhangban a legalább egy nemzeti fajtajegyzékbe az (1) bekezdés a) pontjával összhangban regisztrált fajtához tartozó növényi szaporítóanyag haladéktalanul előállítható és forgalmazható az Unióban.

(4) A tagállamok – nemzeti fajtajegyzékeik létrehozását és azok bármely frissítését követően – haladéktalanul értesítik a Bizottságot e nyilvántartások minden olyan eleméről, amelyek az uniós fajtajegyzékbe való felvételük céljából e rendelet hatálya alá tartoznak.

(5) Azokat a fajtákat, amelyeket kizárólag hibrid fajták szülői komponensének szánnak, és amelyeket nem forgalmaznak egyedi fajtaként, nem kell e fejezet alapján regisztrálni.

50. cikk

Uniós fajtajegyzék létrehozása

(1) A Bizottság létrehozza, elektronikus formátumban közzéteszi, és naprakészen tartja az egységes fajtajegyzéket (a továbbiakban: az uniós fajtajegyzék).

(2) Az uniós fajtajegyzéknek tartalmaznia kell a nemzeti fajtajegyzékekben szereplő, a 49. cikk (4) bekezdése szerinti értesítés tárgyát képező elemeket, és azt ezen értesítések alapján haladéktalanul frissíteni kell.

(3) Az uniós fajtajegyzéket a Bizottság által létrehozott és kezelt elektronikus felületen keresztül elérhetővé kell tenni. E felületen keresztül hozzáférés biztosítható más növényfajta-nyilvántartásokhoz, a szelektált klónok és poliklonális anyagok jegyzékeihez vagy egyéb növényadatbázisokhoz, így többek között az erdészeti szaporítóanyagok és ökológiai heterogén anyagok adatbázisaihoz is.

51. cikk

A nemzeti fajtajegyzékek és az uniós fajtajegyzék tartalma

(1) A nemzeti fajtajegyzékeknek és az uniós fajtajegyzéknek tartalmazniuk kell a 49. cikk (1) bekezdésében említett fajtákra vonatkozóan a IV. mellékletben szereplő valamennyi elemet.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a IV. melléklet módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy figyelembe vegye a tudományos és szakmai ismeretek terén bekövetkező fejleményeket, valamint az illetékes hatóságok vagy a vállalkozók azon igényét, hogy pontosabb információkat szerezzenek a 49. cikk (1) bekezdésében említett fajtákról, amennyiben a tapasztalatok ezt alátámasztják.

52. cikk

Szelektált klónok és poliklonális anyagok nemzeti jegyzékeinek létrehozása

(1) Minden tagállam létrehozza, elektronikus formátumban közzéteszi, és naprakészen tartja a gyümölcstermő növényeknek és a szőlőnek az I. mellékletben felsorolt nemzetségeihez és fajaihoz tartozó fajták szelektált klónjainak és poliklonális anyagainak egységes nemzeti jegyzékét (a továbbiakban: a szelektált klónok és poliklonális anyagok nemzeti jegyzéke).

Ezeknek a szelektált klónoknak és poliklonális anyagoknak olyan fajtához kell tartozniuk, amelyet a 72. cikknek megfelelően regisztráltak a 49. cikkben említett nemzeti fajtajegyzékbe.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot a szelektált klónok és poliklonális anyagok nemzeti jegyzékéről, valamint annak bármely frissítéséről. A Bizottság közzéteszi a naprakész jegyzéket az 50. cikk (3) bekezdésében említett elektronikus felületen.

(3) Az Unióban letelepedett bármely természetes vagy jogi személy kérelmet nyújthat be az illetékes hatósághoz valamely szelektált klónnak vagy poliklonális anyagnak a szelektált klónok és poliklonális anyagok nemzeti jegyzékébe történő felvétele iránt. E kérelemben legalább a következőknek kell szerepelniük:

a) azon nemzetség vagy faj, valamint fajta, amelyhez a szelektált klón vagy a poliklonális anyag tartozik;

b) a szelektált klón vagy a poliklonális anyag javasolt megnevezése, a 60. cikk (4) bekezdésével összhangban;

c) a szelekciót végző természetes vagy jogi személy;

d) a szelektált klónt vagy a poliklonális anyagot fenntartó vállalkozó, ha eltér az e bekezdés c) pontjában említett természetes vagy jogi személytől;

e) a szelektált klónt vagy a poliklonális anyagot eredményező módszertan dokumentációja;

f) adott esetben a poliklonális anyag összetételének leírása;

g) az adott fajta általános teljesítményéhez viszonyított tényleges genetikai előnyök leírása, tekintettel az agronómiai vagy technológiai jellemzőkre vagy a fenntartható termesztéssel kapcsolatos jellemzőkre, így például a betegségekkel szembeni rezisztenciára, illetve a szelektált klón vagy a poliklonális anyag tűrőképességére;

h) arra vonatkozó információ, hogy a szelektált klón vagy a poliklonális anyag szerepel-e már a szelektált klónok és poliklonális anyagok egy másik tagállamhoz tartozó nemzeti jegyzékében.

(4) Az illetékes hatóság csak akkor veheti fel a szelektált klónt vagy a poliklonális anyagot a szelektált klónok és poliklonális anyagok nemzeti jegyzékébe, ha arra a megállapításra jut, hogy a kérelem hiánytalan, a megnevezést elfogadták, és teljesültek az V. mellékletben foglalt követelmények.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. melléklet módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy az említett mellékletet hozzáigazítsa a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások terén bekövetkező fejleményekhez.

(6) A szelektált klónok és poliklonális anyagok nemzeti jegyzékének tartalmaznia kell legalább a (3) bekezdésben említett valamennyi információt.

2. SZAKASZ

A FAJTAREGISZTRÁCIÓRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

53. cikk

A nemzeti fajtajegyzékekbe való regisztrációra vonatkozó követelmények

(1) Egy adott fajta csak akkor regisztrálható a 3. szakasznak megfelelően a nemzeti fajtajegyzékbe, ha:

a) rendelkezik a következőkkel:

i. az 54. cikk (1) bekezdésében említett hivatalos fajtaleírás, valamint – az I. melléklet 4. oszlopában feltüntetett nemzetségek és fajok esetében – megfelel az 59. cikkben foglalt kielégítő fenntartható gazdasági értékre vonatkozó követelményeknek; vagy

ii. megőrzendő fajta vagy helyileg alkalmazkodott fajta esetében az 54. cikk (2) bekezdésében említett hivatalosan elismert fajtaleírás és a származási régió megjelölése;

b) rendelkezik a 60. cikk alapján megfelelőnek tekintett megnevezéssel;

c) teljesülnek a fajtafenntartásra vonatkozóan a 76. cikkben foglalt követelmények;

d) amennyiben a fajta géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmaz vagy azokból áll, az említett géntechnológiával módosított szervezetet a 2001/18/EK irányelv 19. cikkével, az 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[30] 7. és 19. cikkével, vagy az (EU) 2026/1388 rendelet III. fejezetével összhangban termesztési céllal engedélyezték az Unióban, és e termesztést az érintett tagállamban a 2001/18/EK irányelv 26b. cikkével összhangban nem zárták ki;

e) amennyiben a fajta az (EU) 2026/1388 rendelet 3. cikkének 13. pontjában meghatározott 1. kategóriájú NGT-növényeket tartalmaz vagy azokból áll, ez a növény az említett rendelet 6. vagy 7. cikke alapján megkapta az 1. kategóriájú NGT-növény státuszt megállapító nyilatkozatot, vagy ilyen növények utóda; és

f) amennyiben a fajta ellenáll a gyomirtó szereknek, termesztési feltételek hatálya alá tartozik annak elkerülése érdekében, hogy használata miatt a gyomnövényekben gyomirtó szernek való ellenállás alakuljon ki, amennyiben ezeket a feltételeket az érintett tagállam területe szerinti illetékes hatóság határozza meg.

(2) Egy fajta nem vehető fel a nemzeti fajtajegyzékbe megőrzendő fajtaként vagy helyileg alkalmazkodott fajtaként, ha:

a) hivatalos fajtaleírással szerepel az uniós fajtajegyzékben;

---

[30] Az Európai Parlament és a Tanács 1829/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról (HL L 268., 2003.10.18., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2003/1829/oj).

b) az uniós fajtajegyzékbe hivatalos fajtaleírással rendelkező fajtaként történő regisztrációját az elmúlt két évben a 75. cikk alapján megszüntették;

c) a 2100/94/EK rendeletben előírt közösségi növényfajta-oltalmi jog vagy valamely tagállam nemzeti szabályai szerinti növényfajta-oltalmi jog védi; vagy

d) folyamatban van az e cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerinti fajtaregisztráció iránti kérelem, illetve folyamatban van a közösségi növényfajta-oltalmi jogok vagy a nemzeti növényfajta-oltalmi jogok iránti kérelem elbírálása.

54. cikk

Hivatalos fajtaleírás és hivatalosan elismert fajtaleírás

(1) Az 53. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett hivatalos fajtaleírásban igazolni kell, hogy a fajta megfelel a megkülönböztethetőségre, az egyöntetűségre és az állandóságra vonatkozóan az 55., az 56., illetve az 57. cikkben foglalt követelményeknek.

(2) Az 53. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett hivatalosan elismert fajtaleírásban meg kell határozni azokat a jellemzőket, amelyek alapján a fajta megőrzendő fajtának vagy helyileg alkalmazkodott fajtának minősül.

A hivatalosan elismert fajtaleírásnak a termesztés, a szaporítás és a felhasználás során szerzett gyakorlati tapasztalatokból származó ismereteken vagy egyéb – különösen a növényi genetikai erőforrásokért felelős hatóságoktól vagy a tagállamok által e célra elismert szervezetektől származó – információkon kell alapulnia.

A hivatalosan elismert fajtaleírásban hivatkozni kell a fajoknak a Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO) által megállapított előírásokban, vagy ilyen előírások hiányában az új növényfajták oltalmára létesült nemzetközi unió (UPOV) iránymutatásaiban, egyéb vonatkozó nemzeti előírásokban vagy egyéb vonatkozó forrásokban szereplő releváns jellemzőire.

Az illetékes hatóság hivatalosan elismert fajtaleírásként ismerheti el azt a hivatalos fajtaleírást, amely korábban valamely fajta regisztrációja céljából készült.

(3) Egy adott fajta nem regisztrálható egyszerre hivatalos fajtaleírással és hivatalosan elismert fajtaleírással.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben bizonyos nemzetségekre vagy fajokra vonatkozóan egyedi követelményeket állapít meg a következők tekintetében:

a) a fajták megkülönböztethetőségének, egyöntetűségének és állandóságának értékelése nemzetségenként vagy fajonként a hivatalos fajtaleírás elkészítése érdekében;

b) azok a jellemzők és információk, amelyeknek a (2) bekezdésben említett hivatalosan elismert fajtaleírásban szerepelniük kell, és – adott esetben – konkrét nemzetségekre vagy fajokra vonatkozóan.

Ezeknek a követelményeknek a CPVO által megállapított előírásokon, vagy ilyen előírások hiányában az UPOV alkalmazandó iránymutatásain vagy egyéb vonatkozó nemzeti előírásokon kell alapulniuk. Az (EU) 2018/848 rendelet 3. cikkének 19. pontjában meghatározottak szerinti, ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták esetében az egyöntetűségre vonatkozó követelmények egyes konkrét nemzetségek vagy fajok tekintetében kiigazíthatók. Az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett hivatalosan elismert fajtaleírás esetében ezek a követelmények egyéb releváns forrásokon is alapulhatnak.

Ezeket a követelményeket hozzá kell igazítani a tudományos és szakmai ismeretek, valamint az alkalmazandó nemzetközi előírások terén bekövetkező fejleményekhez.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

55. cikk

Megkülönböztethetőség

(1) Az 54. cikk (1) bekezdésében említett hivatalos fajtaleírás alkalmazása céljából valamely fajtát megkülönböztethetőnek kell tekinteni, ha egy adott genotípusból vagy genotípusok kombinációjából fakadó jellemzők kifejeződése tekintetében egyértelműen megkülönböztethető bármely más, a kérelem benyújtásának a 64. cikkel összhangban megállapított időpontjában közismerten létező fajtától.

(2) Az (1) bekezdésben említett másik fajta létezését a vonatkozó UPOV-iránymutatásokra is figyelemmel kell közismertnek tekinteni, különösen, ha az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:

a) a fajtát az Unióban vagy valamely harmadik országban regisztrálták egy nemzeti fajtajegyzékbe;

b) a fajta az Unióban vagy valamely harmadik országban növényfajta-oltalmi jogban részesül;

c) a fajtaregisztráció iránti kérelmet e rendelet 61. cikkével összhangban benyújtották, és a kérelem vizsgálat alatt áll; vagy

d) az adott fajtára vonatkozó növényfajta-oltalmi jog megadása iránti kérelmet a 2100/94/EK rendelettel vagy valamely tagállam nemzeti szabályaival összhangban benyújtották, és az vizsgálat alatt áll.

56. cikk

Egyöntetűség

Az 54. cikk (1) bekezdésében említett hivatalos fajtaleírás alkalmazása céljából valamely fajtát egyöntetűnek kell tekinteni, ha – a szaporításának egyedi tulajdonságaiból fakadó várható változatosság ellenére – elégségesen egyöntetű egyrészt azon jellemzők kifejeződésében, amelyeket a megkülönböztethetőség vizsgálatánál figyelembe vettek, másrészt a hivatalos fajtaleírására használt egyéb jellemzők kifejeződésében.

57. cikk

Állandóság

Az 54. cikk (1) bekezdésében említett hivatalos fajtaleírás alkalmazása céljából valamely fajtát állandónak kell tekinteni, ha a megkülönböztethetőség vizsgálatánál figyelembe vett jellemzők és a fajtaleírására használt egyéb jellemzők kifejeződése ismételt szaporítást követően, vagy – egyedi szaporítási ciklus esetén – minden egyes ilyen ciklus végén változatlan marad.

58. cikk

Megadott növényfajta-oltalmi jogok

(1) Amennyiben valamely fajta vonatkozásában a 2100/94/EK rendelet 62. cikke vagy egy tagállam nemzeti szabályai alapján megadásra kerül valamely növényfajta-oltalmi jog, úgy kell tekinteni, hogy az a fajta az e rendelet 54. cikkének (1) bekezdésében említett hivatalos fajtaleírás alkalmazása céljából megkülönböztethető, egyöntetű és állandó, valamint rendelkezik az e rendelet 60. cikkében említett megfelelő megnevezéssel.

(2) Ez a cikk csak akkor alkalmazandó, ha a hivatalos fajtaleírás a 67. cikk szerint megfelelőnek ítélt vizsgálóhivatal által végzett technikai vizsgálat alapján készült.

59. cikk

Fenntartható gazdasági érték

(1) Az 53. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában foglalt követelmények teljesítése céljából valamely fajta fenntartható gazdasági értékét akkor kell kielégítőnek tekinteni, ha az adott tagállam nemzeti fajtajegyzékébe regisztrált, ugyanazon fajhoz tartozó egyéb fajtákhoz képest jellemzői összességükben javulást mutatnak a fenntartható termesztés, valamint a haszonnövények vagy az azokból származó termékek felhasználása tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett jellemzők – az érintett fajoknak, régióknak, agroökológiai körülményeknek és felhasználásoknak megfelelően – a következők:

a) a terméshozam, beleértve a hozamstabilitást és az alacsony inputanyag-felhasználás mellett elért hozamot is;

b) a biotikus stresszekkel szembeni tolerancia vagy rezisztencia, beleértve a fonálférgek, gombák, baktériumok, vírusok, rovarok és egyéb károsítók által okozott növénybetegségeket is;

c) az abiotikus stresszel szembeni tolerancia vagy rezisztencia, beleértve az éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodást is;

d) a természeti erőforrások, így például a víz és a tápanyagok felhasználásának hatékonysága;

e) a külső inputanyagok, így például növényvédő szerek és műtrágyák iránti igény csökkenése;

f) a betakarítás – többek között a betakarítás előtti vagy utáni hulladékcsökkentés –, a tárolás, a feldolgozás, a forgalmazás és a felhasználás fenntarthatóságát fokozó jellemzők;

g) a minőségi vagy tápértékbeli jellemzők; és

h) a más fajokkal vagy fajtákkal együtt történő termesztés lehetősége.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következőkre vonatkozó minimumkövetelmények megállapítása révén történő kiegészítése céljából:

a) az e cikk (2) bekezdésében felsorolt jellemzők értékelése; és

b) a fenntartható gazdasági értékvizsgálat eredményeinek értékelése és bejelentése.

Az említett követelményeket hozzá kell igazítani a tudományos vagy szakmai ismeretek terén bekövetkező fejleményekhez, valamint a fenntartható mezőgazdaságra vonatkozó új uniós szakpolitikákhoz vagy szabályokhoz.

(4) Amennyiben a (3) bekezdés alapján nem került sor releváns minimumkövetelmények megállapítására, a tagállamok a területükön nemzeti szabályokat alkalmazhatnak. Ezeket a szabályokat bejelentik a Bizottságnak és a többi tagállamnak.

(5) Az (EU) 2018/848 rendelet 3. cikkének 19. pontjában meghatározottak szerinti, ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták regisztrációja céljából a fenntartható gazdasági értékvizsgálatot ökológiai körülmények között, az említett rendelettel és különösen annak 5. cikke d), e), f) és g) pontjával, 12. cikkével, valamint II. mellékletének I. részével összhangban kell elvégezni.

Amennyiben az illetékes hatóságok ökológiai körülmények között nem képesek elvégezni ezt a vizsgálatot vagy bizonyos jellemzők – többek között a betegségekre való fogékonyság – vizsgálatát, a vizsgálat elvégezhető átmeneti vagy alacsony inputanyag-felhasználású körülmények között is, de növényvédő szerekkel végzett kezelés esetén csak azon kezelésekkel és az egyéb, növényvédő szereket tartalmazó külső inputanyagok közül csak azon inputanyagokkal, amelyek feltétlenül szükségesek a vizsgálat elvégzéséhez. Amennyiben a tagállamok alkalmazzák ezt az albekezdést, évente jelentést tesznek a Bizottságnak az ökológiai körülmények között végzett vizsgálat elmaradásának okairól és a nem ökológiai körülmények között végzett vizsgálat végrehajtásáról.

60. cikk

A fajtamegnevezések megfelelősége

(1) Az 53. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a fajtamegnevezés nem tekintendő megfelelőnek, ha:

a) az Unió területén történő használatát harmadik fél korábban szerzett joga kizárja;

b) felismerése vagy reprodukálása általában nehézséget okozhatna a felhasználók számára;

c) azonos vagy összetéveszthető olyan megnevezéssel,

i. amellyel ugyanazon vagy közeli rokonságban álló faj másik fajtája felvételre került valamely nemzeti fajtajegyzékbe, vagy a 2100/94/EK rendelet, illetve valamely tagállam vagy az UPOV-ban tagsággal rendelkező harmadik ország nemzeti szabályai alapján növényfajta-oltalmi jogban részesült, kivéve, ha az adott fajta már nem létezik, és megnevezése nem bír különös jelentőséggel; vagy

ii. amellyel ugyanazon vagy közeli rokonságban álló faj másik fajtája forgalomba hozatalra került valamely tagállamban vagy az UPOV-ban tagsággal rendelkező harmadik országban, kivéve, ha az adott fajta már nem létezik, és megnevezése nem bír különös jelentőséggel;

d) azonos vagy összetéveszthető olyan egyéb megjelölésekkel, amelyeket az áruk forgalomba hozatalakor általában használnak, vagy amelyeket az uniós jog alapján szabadon kell tartani;

e) valamely tagállamban jogsértésnek minősülhet vagy ellentétes a közrenddel; vagy

f) a jellemzők, a fajta értéke vagy azonossága, illetve a nemesítő vagy a kérelmező azonossága tekintetében megtévesztő vagy összetéveszthető lehet.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben valamely fajta már regisztrálásra került más nemzeti fajtajegyzékekbe, a megnevezés csak akkor tekinthető megfelelőnek, ha megegyezik az említett fajtajegyzékekben szereplő megnevezéssel.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, ha:

a) a megnevezés egy vagy több tagállamban az érintett fajta vonatkozásában megtévesztő, sértő vagy összetéveszthető lehet; vagy

b) a szóban forgó fajta összefüggésében harmadik felek jogai akadályozzák az adott megnevezés szabad használatát.

(3) Megőrzendő fajták esetében a nemzeti fajtajegyzékben egy vagy több általánosan használt szinonima is feltüntethető. Hivatalos fajtaleírás alapján regisztrált, de nemzeti fajtajegyzékben már nem szereplő megőrzendő fajták megnevezését e cikk alkalmazása céljából meg kell tartani.

(4) A szelektált klón és a poliklonális anyag megnevezésében szerepelnie kell azon fajta megnevezésének, amelyhez a szelektált klón és a poliklonális anyag tartozik, és ezt a megnevezést egy alfanumerikus kód formátumú utótagnak kell követnie. Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt követelmények az említett kódra is alkalmazandók.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 79. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett elemek további pontosításával és a fajtamegnevezések megfelelőségére vonatkozó, az említett bekezdésekben meghatározott követelmények kidolgozásával, többek között az alábbiak tekintetében a fajtaelnevezések alkalmasságára vonatkozó egyedi kritériumok megállapításával:

a) a védjegyekkel való kapcsolatuk;

b) a mezőgazdasági termékekre vonatkozó földrajzi jelzésekkel vagy eredetmegjelölésekkel való kapcsolatuk;

c) korábbi jogok jogosultjainak írásbeli hozzájárulása azoknak az akadályoknak a felszámolásához, amelyek miatt az elnevezés nem megfelelő;

d) az elnevezés kód formájában való használata;

e) az (1) bekezdés c) pontjában említett, közeli rokonságban álló fajok fogalmának meghatározása; és

f) annak meghatározása, hogy az elnevezés az (1) bekezdés e) és f) pontjában említettek szerint megtévesztő, sértő vagy összetéveszthető-e.

Ezekben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban figyelembe kell venni az alkalmazandó nemzetközi előírásokat, valamint a CPVO által a fajtamegnevezésekre vonatkozóan kidolgozott releváns iránymutatásokat.

3. SZAKASZ

FAJTÁKNAK A NEMZETI FAJTAJEGYZÉKEKBE TÖRTÉNŐ REGISZTRÁCIÓJÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS

61. cikk

Kérelembenyújtás

Az Unióban letelepedett bármely természetes vagy jogi személy kérelmet nyújthat be az illetékes hatósághoz valamely fajtának a nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációja iránt.

62. cikk

A fajtaregisztráció iránti kérelem tartalma

(1) Valamely fajtának a nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációja iránti kérelemnek tartalmaznia kell legalább a IV. mellékletben említett valamennyi vonatkozó elemet és a kérelemhez csatolt szükséges dokumentációt, továbbá a kérelem tekintetében releváns következő elemek mindegyikét és a hozzájuk csatolt szükséges dokumentációt:

a) a kérelmező neve és címe, vagy – adott esetben – az együttes kérelmezők neve és címe, továbbá az eljárási képviselők meghatalmazása;

b) a vállalkozónak minősülő kérelmezőknek a 44. cikkben említett hivatalos nyilvántartási száma;

c) a javasolt fajtamegnevezés;

d) a fajta fő jellemzőinek és szaporítási módszerének adott esetben a CPVO által megállapított előírásokban, az UPOV egyéb vonatkozó iránymutatásaiban vagy más nemzeti előírásokban szereplő leírása, valamint az arra vonatkozó információ, hogy a fajta adaptációjára csak az év adott évszakaiban kerül-e sor;

e) amennyiben a kérelem megőrzendő fajtákra vagy helyileg alkalmazkodott fajtákra vonatkozik, a vonatkozó hivatalosan elismert fajtaleírás eredetére és létrehozására vonatkozó információk;

f) az arra vonatkozó információk, hogy a fajtát regisztrálták-e másik nemzeti fajtajegyzékbe, vagy nyújtottak-e be másik nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztráció iránti kérelmet;

g) az arra vonatkozó információk, hogy a fajta a 2100/94/EK rendelet vagy valamely tagállam nemzeti szabályai alapján részesül-e növényfajta-oltalmi jogokban, vagy nyújtottak-e be növényfajta-oltalmi jogok iránti kérelmet;

h) amennyiben a fajta géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmaz vagy azokból áll, annak igazolása, hogy e géntechnológiával módosított szervezetet a 2001/18/EK irányelv 19. cikkével, az 1829/2003/EK rendelet 7. és 19. cikkével, vagy az (EU) 2026/1388 rendelet III. fejezetével összhangban termesztési céllal engedélyezték az Unióban, és e termesztést az érintett tagállamban a 2001/18/EK irányelv 26b. cikkével összhangban nem zárták ki; és

i) a fajta tervezett felhasználása.

Amennyiben a c) pont alapján nem javasolnak fajtamegnevezést, azt a kérelmező egy későbbi szakaszban és észszerű időn belül javasolhatja.

(2) Valamely fajtának a nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációja iránti kérelemhez mintát kell mellékelni. Az illetékes hatóságnak határidőt kell megállapítania az említett minta benyújtására vonatkozóan, valamint pontosan meg kell határoznia az említett minta minőségét és mennyiségét.

63. cikk

A kérelem alaki vizsgálata

(1) Az illetékes hatóságnak a 61. cikkben említett minden egyes kérelmet nyilvántartásba kell vennie és meg kell vizsgálnia annak megállapítása érdekében, hogy a kérelem megfelel-e a 62. cikkben meghatározott követelményeknek.

(2) Ha a kérelem nem felel meg a 62. cikkben meghatározott követelményeknek, az illetékes hatóságnak lehetővé kell tennie a kérelmező számára, hogy a kérelmet megfelelően és meghatározott időn belül kiigazítsa. Ha a kérelem az említett határidő lejártáig nem felel meg az említett követelményeknek, az illetékes hatóságnak el kell utasítania a kérelmet.

64. cikk

A regisztráció iránti kérelem időpontja

A regisztráció iránti kérelem benyújtásának időpontja az a nap, amikor az illetékes hatóság kézhez kapja a kérelmet.

Az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell a kérelmezőt a kérelem sikeres benyújtásáról, megerősítve a kérelem kézhezvételének időpontját.

65. cikk

A megkülönböztethetőség, az egyöntetűség és az állandóság technikai vizsgálata

(1) Amennyiben az alaki vizsgálat eredményeként megállapítást nyer, hogy a kérelem megfelel a 62. cikkben említett követelményeknek, a 67. cikkben említett vizsgálóhivatalnak el kell végeznie a fajta technikai vizsgálatát – a megőrzendő fajták vagy a helyileg alkalmazkodott fajták kivételével – annak ellenőrzése érdekében, hogy a fajta megfelel-e a megkülönböztethetőségre, az egyöntetűségre és az állandóságra vonatkozóan az 55., az 56., illetve az 57. cikkben meghatározott követelményeknek.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza, hogy a vizsgálóhivatal milyen módon működhet együtt más természetes vagy jogi személyekkel az e cikk szerinti technikai vizsgálat céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A technikai vizsgálatot a fajta termesztésével kell elvégezni, figyelembe véve a fajta tervezett felhasználását és termesztési feltételeit. Az említett technikai vizsgálat alapján egy vizsgálati jelentést és adott esetben egy hivatalos fajtaleírást kell kiadni.

Ha azonban már rendelkezésre áll a fajta megkülönböztethetőségéről, egyöntetűségéről és állandóságáról szóló vizsgálati jelentés vagy a CPVO, másik illetékes hatóság vagy a 67. cikk szerinti vizsgálóhivatal által készített hivatalos fajtaleírás, az illetékes hatóság figyelembe veheti vagy elfogadhatja az említett jelentés eredményeit vagy az említett hivatalos fajtaleírást a fajta termesztése nélkül.

(4) A 67. cikkben említett vizsgálóhivatal igénybe vehet a (3) bekezdésben említettektől eltérő eszközöket is – így többek között biokémiai és biomolekuláris technikákat vagy más technikai módszereket – kötelező eszközökként, amennyiben erre a CPVO-előírások kötelezik, valamint kiegészítő eszközökként, amennyiben az a technikai vizsgálat, az érintett fajok vagy az ellenőrizendő jellemzők céljából megfelelő.

66. cikk

A fenntartható gazdasági érték technikai vizsgálata

(1) Az I. melléklet 4. oszlopában feltüntetett nemzetségekhez és fajokhoz tartozó fajták esetében, amennyiben az alaki vizsgálat eredményeként megállapítást nyer, hogy a kérelem megfelel a 62. cikkben említett követelményeknek, az illetékes hatóságnak el kell végeznie a fajta technikai vizsgálatát – a megőrzendő fajták vagy a helyileg alkalmazkodott fajták kivételével – annak ellenőrzése érdekében, hogy a fajta rendelkezik-e az 59. cikk szerinti fenntartható gazdasági értékkel.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza, hogy az illetékes hatóság milyen módon működhet együtt természetes vagy jogi személyekkel az e cikk szerinti technikai vizsgálat céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A technikai vizsgálatot a fajta termesztésével kell elvégezni, figyelembe véve a fajta tervezett felhasználását és termesztési feltételeit. A technikai vizsgálatot vizsgálati jelentés elfogadásával kell lezárni.

Ha azonban hasonló agroökológiai körülményekkel rendelkező másik tagállam illetékes hatósága már készített vizsgálati jelentést a fenntartható gazdasági értékre vonatkozó követelményekről, az illetékes hatóság figyelembe veheti vagy elfogadhatja ezt a jelentést a fajta termesztése nélkül.

(4) A tagállamok együttműködhetnek hasonló agroökológiai körülményekkel rendelkező más tagállamokkal. Ezek a tagállamok közös létesítményeket és erőforrásokat hozhatnak létre a fenntartható gazdasági értékvizsgálat egészének vagy egy részének az elvégzéséhez.

(5) Az illetékes hatóság igénybe vehet a (3) bekezdésben említettektől eltérő eszközöket is – így többek között biokémiai és biomolekuláris technikákat vagy más technikai módszereket – kötelező eszközökként, amennyiben erre az alkalmazandó nemzeti szabályok kötelezik, valamint kiegészítő eszközökként, amennyiben az a technikai vizsgálat, az érintett fajok vagy az ellenőrizendő jellemzők céljából megfelelő.

67. cikk

A megkülönböztethetőségre, az egyöntetűségre és az állandóságra vonatkozó technikai vizsgálatot végző vizsgálóhivatalok

(1) Valamely fajtának a 65. cikk szerinti technikai vizsgálatát olyan vizsgálóhivatalnak kell végeznie, amelyet a Bizottság az e cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus alapján az érintett nemzetségekre vagy fajokra vonatkozóan felhatalmazott.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben felhatalmazza a vizsgálóhivatalokat arra, hogy az érintett nemzetségek vagy fajok vonatkozásában elvégezzék a fajtának a 65. cikk szerinti technikai vizsgálatát.

Ezt a felhatalmazást a CPVO arra vonatkozó véleménye alapján kell elfogadni, hogy a vizsgálóhivatal alkalmas-e ilyen vizsgálatok elvégzésére.

Az említett végrehajtási jogi aktusokban szerepelniük kell azoknak a vizsgálóhivataloknak, amelyeket a CPVO a 2100/94/EK rendelet 55. cikkének (1) bekezdésével összhangban megbízott az adott nemzetségek vagy fajok tekintetében, figyelemmel a CPVO bármely további véleményére és – adott esetben – a vizsgálóhivataloknak az e cikk alkalmazása céljából való alkalmasságára vonatkozó egyéb értékelésre is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 80. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A CPVO-nak az e cikk (2) bekezdésében említett véleményét az érintett nemzetségekre vagy fajokra vonatkozó, a 2100/94/EK rendelet 30. cikkének (4) bekezdése és 55. cikkének (1) bekezdése alapján alkalmazott releváns megbízási követelmények alapján kell kiadni.

A CPVO a vizsgálóhivatal alkalmasságát az érintett nemzetségektől vagy fajoktól függően meghatározott időszakokon belül végzett rendszeres auditok alapján értékeli.

(4) Amennyiben bizonyos nemzetségek vagy fajok esetében az Unióban nincs olyan vizsgálóhivatal, amelyet a (3) bekezdéssel összhangban alkalmasnak találtak volna, az (1) bekezdésben említett technikai vizsgálatot valamely harmadik ország vizsgálóhivatalában is el lehet végezni. Ez esetben a (2) bekezdés második albekezdése és a (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.

68. cikk

Titoktartás

(1) Amennyiben a 65. cikkben előírt technikai vizsgálat céljából szükségesnek bizonyul a genealógiai komponensek vizsgálata, e vizsgálat eredményeit, valamint e komponensek leírását bizalmasan kell kezelni. Ezen információk bizalmas kezelése nem érinti annak lehetőségét, hogy az illetékes hatóságok információcserét folytassanak egymás között vagy a Bizottsággal.

(2) Ezt a cikket az (EU) 2017/625 rendelet 8. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni.

69. cikk

Vizsgálati jelentés és hivatalos fajtaleírás

(1) A 65. cikkben és – adott esetben – a 66. cikkben előírt technikai vizsgálatot követően az illetékes hatóságnak meg kell küldenie a kérelmező részére a vizsgálati jelentés tervezetét, és lehetőséget kell biztosítania a kérelmező számára, hogy észszerű időn belül észrevételeket tegyen.

(2) A kérelmező (1) bekezdésben említett észrevételeinek vizsgálatát követően az illetékes hatóságnak ki kell adnia a következőket:

a) végleges vizsgálati jelentés és a fajta megkülönböztethetőségére, egyöntetűségére és állandóságára vonatkozó hivatalos leírás; és

b) adott esetben a fenntartható gazdasági értékről szóló végleges vizsgálati jelentés.

(3) Az illetékes hatóságnak indokolt kérésre – a titoktartásra és a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós vagy nemzeti szabályokra is figyelemmel – harmadik felek rendelkezésére kell bocsátania a vizsgálati jelentéseket és a hivatalos fajtaleírást.

70 cikk

A megőrzendő és a helyileg alkalmazkodott fajták vizsgálata

Az illetékes hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy valamely megőrzendő fajta vagy helyileg alkalmazkodott fajta javasolt leírása megfelel-e az 54. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Ez a vizsgálat magában foglalhat termesztési vizsgálatot is.

Ha ez a megfelelés megállapítást nyer, az illetékes hatóságnak hivatalosan el kell ismernie az 54. cikk (2) bekezdése szerinti vonatkozó fajtaleírást.

71. cikk

A fajtamegnevezés vizsgálata

(1) Valamely fajtának a nemzeti fajtajegyzékbe történő, 72. cikk szerinti regisztrációját megelőzően az illetékes hatóságnak – a kérelmező által javasolt megnevezésről a CPVO-val folytatott konzultációt követően – határozatot kell hoznia a fajtamegnevezésről. E határozatban a 62. cikk (1) bekezdése szerinti, az adott megnevezésre vonatkozó javaslat időpontjában fennálló tények alapján határozni kell a megnevezés megfelelőségéről.

(2) A CPVO ajánlást tesz az illetékes hatóság részére a kérelmező által javasolt fajtamegnevezésnek a 60. cikk szerinti megfelelőségére vonatkozóan.

(3) Ha a CPVO kedvezőtlen ajánlást ad a fajtamegnevezés megfelelőségére vonatkozóan, vagy ha az illetékes hatóság a javasolt fajtamegnevezés elutasításáról határoz, az illetékes hatóságnak lehetőséget kell biztosítania a kérelmező számára ahhoz, hogy észszerű időn belül új megnevezést javasoljon.

(4) Amennyiben valamely fajta regisztrációját követően az illetékes hatóság megállapítja, hogy a fajtaregisztráció időpontjában a fajtamegnevezés a 60. cikk értelmében nem volt megfelelő, a kérelmezőnek új megnevezés iránti kérelmet kell benyújtania. Az illetékes hatóságnak a CPVO-val folytatott konzultációt követően kell döntenie erről a kérelemről.

Az illetékes hatóság engedélyezheti a javasolt megnevezés ideiglenes használatát.

72. cikk

Határozat valamely fajtának a nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációjáról

(1) Ha a 61–71. cikkben foglalt eljárás alapján az illetékes hatóság úgy határoz, hogy a fajta megfelel az 53. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, a fajtát regisztrálnia kell a nemzeti fajtajegyzékbe.

(2) Az illetékes hatóságnak a nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztráció elutasításáról szóló határozatot kell hoznia, ha:

a) megállapítja, hogy nem teljesülnek az 53. cikk (1) bekezdésében foglalt alkalmazandó követelmények;

b) a kérelmező nem tett eleget a 61–71. cikkben foglalt egy vagy több alkalmazandó követelmény teljesítésének;

c) a kérelmező nem fizette meg a 84. cikk alapján megállapított díjat.

(3) A valamely fajtának a nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációját elutasító határozatokban meg kell jelölni az elutasítás indokait.

(4) Az illetékes hatóságnak közölnie kell a kérelmezővel az (1) és a (2) bekezdésben említett határozatot.

(5) A kérelmező az érintett tagállam közigazgatási szabályaival összhangban fellebbezhet az (1) és a (2) bekezdésben említett határozatok ellen.

4. SZAKASZ

A REGISZTRÁCIÓ IDŐTARTAMA ÉS A FAJTAFENNTARTÁS

73. cikk

A regisztráció időtartama

(1) Egy fajta nemzeti fajtajegyzékbe való regisztrációjának időtartama (a továbbiakban: a regisztráció időtartama) a regisztráció időpontját követő 10. naptári év december 31-ig tart.

A megőrzendő fajták és a helyileg alkalmazkodott fajták, valamint a gyümölcstermő növények és a szőlő I. mellékletben felsorolt nemzetségeihez és fajaihoz tartozó fajták esetében azonban a regisztráció időtartama a regisztráció időpontját követő 30. naptári év december 31-ig tart.

(2) A fajta nemzeti fajtajegyzékbe való regisztrációjának időtartamát az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett fajták esetében további 10 évvel, az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett fajták esetében pedig további 30 évvel meg lehet hosszabbítani a 74. cikkben meghatározott eljárással és feltételekkel összhangban.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés ellenére a géntechnológiával módosított szervezetet tartalmazó vagy abból álló fajták esetében a regisztráció kezdeti időtartama és a regisztráció esetlegesen meghosszabbított időtartama nem haladhatja meg azt az időszakot, amelyre a géntechnológiával módosított szervezetet a 2001/18/EK irányelv, az 1829/2003/EK rendelet vagy az (EU) 2026/1388 rendelet III. fejezete alapján termesztési céllal engedélyezték.

A regisztráció időtartama nem hosszabbítható meg, amennyiben a termesztés ki van zárva az érintett tagállamban a 2001/18/EK irányelv 26b. cikkével összhangban.

74. cikk

A regisztráció meghosszabbítására vonatkozó eljárás és feltételek

(1) Minden olyan, jogos érdekkel rendelkező személynek, aki meg kívánja hosszabbítani egy fajta regisztrációját, a regisztráció időtartamának lejárta előtt legkorábban 36 hónappal, legkésőbb pedig 24 hónappal kérelmet kell benyújtania.

(2) A kérelmet arra vonatkozó bizonyítékkal együtt kell benyújtani az illetékes hatósághoz, hogy teljesülnek a (3) bekezdésben meghatározott feltételek.

(3) Egy fajta nemzeti fajtajegyzékbe való regisztrációjának meghosszabbítása csak akkor engedélyezhető, ha:

a) a fajta továbbra is megfelel az 53. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, a fenntartható gazdasági értékre vonatkozó követelmények kivételével; és

b) teljesülnek a fajtafenntartásra vonatkozó, 76. cikk szerinti követelmények.

(4) E cikk (3) bekezdése nem alkalmazandó a 90. és a 91. cikkben említett fajtákra, feltéve, hogy ezek a fajták a későbbiekben is megfelelnek a leírásuknak.

Az 53. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett fajták esetében az illetékes hatóság technikai vizsgálatot végezhet a 65. cikkel összhangban annak megállapítása céljából, hogy a fajta egyöntetű és állandó-e.

75. cikk

A fajtaregisztráció megszüntetése

(1) Az illetékes hatóságnak meg kell szüntetnie a fajta regisztrációját, ha:

a) új bizonyíték alapján arra a következtetésre jut, hogy a fajtaregisztrációra vonatkozóan az 53. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények – a fenntartható gazdasági értékre vonatkozó követelmények kivételével – már nem teljesülnek;

b) új bizonyíték alapján arra a következtetésre jut, hogy a fajtaregisztrációra vonatkozóan az 53. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények nem teljesültek a regisztráció időpontjában;

c) a kérelmező nem fizette meg a 84. cikk alapján megállapított díjat;

d) a fajtát már nem tartják fenn a 76. cikk szerinti követelményeknek megfelelően, vagy a szóban forgó cikkben említett, a fajtafenntartásért felelős természetes vagy jogi személy a fajtaregisztráció megszüntetését kéri, vagy ez a személy felhagyott a fajta fenntartásával, és senki más nem vált felelőssé a fajta fenntartásért;

e) megállapítást nyert, hogy a kérelmezés időpontjában valótlan vagy megtévesztő adatokat nyújtottak be, a fajtaregisztrációról pedig ezen adatok alapján született döntés;

f) a 74. cikk (1) bekezdésében meghatározott időszak alatt nem nyújtottak be meghosszabbítás iránti kérelmet, és a fajtaregisztráció időtartama lejárt; vagy

g) a kérelmező a fajtaregisztráció megszüntetését kérte, kivéve, ha egy másik természetes vagy jogi személy az adott fajtaregisztráció folytatódását kérelmezte, és átvette a kérelmező e fejezet szerinti feladatait.

(2) Az illetékes hatóság bármely, jogos érdekkel rendelkező természetes vagy jogi személy kérésére engedélyezheti az olyan fajta növényi szaporítóanyagának forgalmazását a megszüntetés időpontját követő harmadik év június 30-ig, amelynek regisztrációját az (1) bekezdés d), f) vagy g) pontjával összhangban megszüntették. Az ilyen értelmű határozatot fel kell tüntetni a nemzeti fajtajegyzékben.

(3) Regisztrációjának megszüntetését követően a fajtát továbbra is szerepeltetni kell a nemzeti és az uniós fajtajegyzékekben, regisztrációs státuszát a IV. melléklet f) pontjában említettek szerint feltüntetve.

76. cikk

Fajtafenntartás

(1) A nemzeti fajtajegyzékbe regisztrált fajtákat a kérelmezőnek vagy bármely más, unióbeli vagy a 39. cikk (7) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálya alá tartozó harmadik országbeli természetes vagy jogi személynek (a továbbiakban: fajtafenntartó) kell fenntartania. Az illetékes hatóságnak rögzítenie kell ezen másik természetes vagy jogi személynek a nevét és a címét. Ezt a másik természetes vagy jogi személyt az illetékes hatóság elfogadhatja az adott fajta fenntartójaként, ha az adott személy bizonyítani tudja, hogy képes a fenntartás elvégzésére.

(2) A fajtafenntartást az adott nemzetségekre, fajokra vagy bizonyos fajtatípusokra vonatkozó elfogadott gyakorlatok szerint kell végezni.

(3) A fajtafenntartónak nyilvántartást kell vezetnie a fajtafenntartásról. Az illetékes hatóság e nyilvántartások alapján bármikor ellenőrizheti a fajtafenntartást. E nyilvántartásoknak a növényi szaporítóanyagok előállításának valamennyi releváns szakaszára is ki kell terjedniük, a releváns kategóriákat is ideértve.

(4) A fajtafenntartónak kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania az érintett fajta referenciamintáját. A vegetatívan szaporított fajták esetében referenciaminta rendelkezésre bocsátása helyett a fajtafenntartó bizonyíthatja, hogy a megfelelő ellenőrzések és fenntartás céljából rendelkezik olyan élő növényekkel, amelyek az adott fajtába tartoznak.

(5) Az illetékes hatóságnak ellenőriznie kell a fajtafenntartás megvalósítási módját, és ebből a célból mintát vehet az érintett fajtából. Ezen ellenőrzések gyakoriságának az (1)–(4) bekezdésnek való meg nem felelés valószínűségén kell alapulnia.

(6) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy a fajta fenntartása nem felel meg e cikk (1)–(4) bekezdésének, kellő időt kell biztosítania a fajtafenntartó számára ahhoz, hogy korrekciós intézkedéseket hozzon, vagy egy másik személyt kérjen fel a fajtafenntartás elvégzésére. Ha az adott időn belül nem kerül sor ilyen intézkedésre, az illetékes hatóságnak a 75. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban meg kell szüntetnie a fajta regisztrációját.

(7) Amennyiben a fajtafenntartás a fajta nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációja szerinti tagállamtól eltérő tagállamban történik, az érintett két tagállam illetékes hatóságainak segíteniük kell egymást a fajtafenntartás ellenőrzésében. Ha a fajtafenntartás helye szerinti tagállam illetékes hatósága észszerű időn belül nem nyújt ilyen segítséget, vagy ha megállapítást nyer, hogy a fajtafenntartást nem e cikknek megfelelően végzik, a fajta nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációja szerinti tagállam illetékes hatóságának fel kell kérnie a fajtafenntartót, hogy hozzon korrekciós intézkedéseket. Ha észszerű időn belül nem kerül sor korrekciós intézkedésre, az említett illetékes hatóságnak a 75. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban meg kell szüntetnie a fajta regisztrációját.

(8) Amennyiben a fajtafenntartás harmadik országban történik, azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek nemzeti fajtajegyzékébe a fajtát regisztrálták, a fajtafenntartás ellenőrzéséhez segítséget kell kérnie a harmadik ország hatóságaitól, ha az adott fajtafenntartás a 39. cikk (7) bekezdésében említett egyenértékűség-elismerés tárgyát képezte. Ha az említett harmadik ország hatóságai észszerű időn belül nem nyújtanak ilyen segítséget, vagy ha megállapítást nyer, hogy a fajtafenntartást nem e cikknek megfelelően végzik, a fajta nemzeti fajtajegyzékbe történő regisztrációja szerinti tagállam illetékes hatóságának fel kell kérnie a fajtafenntartót, hogy hozzon korrekciós intézkedéseket. Ha észszerű időn belül nem kerül sor korrekciós intézkedésre, az illetékes hatóságnak a 75. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban meg kell szüntetnie a fajta regisztrációját.

5. SZAKASZ

A DOKUMENTÁCIÓ ÉS A MINTÁK MEGŐRZÉSE

77. cikk

A regisztrált fajtákról szóló dokumentáció

Az illetékes hatóságnak a nemzeti fajtajegyzékbe regisztrált minden egyes fajtára vonatkozóan meg kell őriznie legalább a következőket:

a) a hivatalos fajtaleírás vagy a hivatalosan elismert fajtaleírás; és

b) a vizsgálati jelentések vagy a hivatalosan elismert fajtaleírást alátámasztó dokumentumok.

78. cikk

A regisztrált fajták referenciamintái

(1) Az illetékes hatóságnak referenciamintákat kell tartania a nemzeti fajtajegyzékekbe regisztrált fajtákból, és azokat más illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania hivatalos célokra.

A vegetatívan szaporított fajták esetében az illetékes hatóság vagy a fajtafenntartó referenciaminta helyett tarthat olyan élő növényeket, amelyek az adott fajtába tartoznak.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a referenciaminták méretét és megállapítja a pótlásukra vonatkozó szabályokat – amennyiben az eredeti referenciaminta mennyisége túlságosan korlátozott vagy a minta más vizsgálatokban való felhasználása miatt már nem megfelelő –, valamint a más illetékes hatóságok számára történő rendelkezésre bocsátásukra vonatkozó szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

V. fejezet
Eljárási rendelkezések

79. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (4) bekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (6) bekezdésében, a 11. cikk (6) bekezdésében, a 12. cikk (4) bekezdésében, a 17. cikk (5) bekezdésében, a 18. cikk (4) bekezdésében, a 22. cikk (4) bekezdésében, a 29. cikk (4) bekezdésében, a 37. cikk (1) bekezdésében, a 45. cikk (6) bekezdésében, az 51. cikk (2) bekezdésében, az 52. cikk (5) bekezdésében, az 59. cikk (3) bekezdésében és a 60. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazása ötéves időtartamra szól e rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdődő hatállyal.

A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik ötéves időtartamokra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az első ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (4) bekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (6) bekezdésében, a 11. cikk (6) bekezdésében, a 12. cikk (4) bekezdésében, a 17. cikk (5) bekezdésében, a 18. cikk (4) bekezdésében, a 22. cikk (4) bekezdésében, a 29. cikk (4) bekezdésében, a 37. cikk (1) bekezdésében, a 45. cikk (6) bekezdésében, az 51. cikk (2) bekezdésében, az 52. cikk (5) bekezdésében, az 59. cikk (3) bekezdésében és a 60. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 2. cikk (4) bekezdése, a 7. cikk (4) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdése, a 9. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (6) bekezdése, a 11. cikk (6) bekezdése, a 12. cikk (4) bekezdése, a 17. cikk (5) bekezdése, a 18. cikk (4) bekezdése, a 22. cikk (4) bekezdése, a 29. cikk (4) bekezdése, a 37. cikk (1) bekezdése, a 45. cikk (6) bekezdése, az 51. cikk (2) bekezdése, az 52. cikk (5) bekezdése, az 59. cikk (3) bekezdése vagy a 60. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

80. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[31] 58. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottsága segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

---

[31] Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra [helyesen: élelmiszer-biztonságra] vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/oj).

Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül a bizottság elnöke úgy határoz, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

VI. fejezet
Jelentéstétel, szankciók, hatósági ellenőrzések, valamint az (EU) 2016/2031 és az (EU) 2017/625 rendelet módosításai

81. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamok … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított 5 évvel]-ig, majd azt követően ötévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a következőkről:

a) prebázis, bázis, certifikált és standard vetőmagból és szaporítóanyagból, valamint kereskedelmi vetőmagból előállított éves mennyiségek nemzetségenként vagy fajonként;

b) a megőrzendő fajták és a helyileg alkalmazkodott fajták előállított növényi szaporítóanyagainak éves mennyiségei nemzetségenként vagy fajonként, a 23. cikkel összhangban;

c) a 24. cikk szerinti, a növényi szaporítóanyagok nem hivatásos felhasználók számára történő előállítására és forgalmazására vonatkozó eltéréseket alkalmazó vállalkozók száma, valamint az általuk előállított éves mennyiségek nemzetségenként vagy fajonként;

d) a 25. cikk szerinti, a növényi szaporítóanyagok növényi genetikai erőforrások megőrzése érdekében történő előállítására és forgalmazására vonatkozó eltérést alkalmazó szervezetek és hálózatok száma, valamint az érintett nemzetségek vagy fajok;

e) a növényi szaporítóanyagok 28. cikk (2) és (4) bekezdésével összhangban engedélyezett éves mennyiségei nemzetségenként vagy fajonként;

f) a 30. cikk (5) bekezdésével összhangban forgalomba hozható növényi szaporítóanyagok éves mennyiségei nemzetségenként vagy fajonként;

g) a 42. cikk b) pontjának megfelelően nyilvántartásba vett vállalkozók száma; és

h) azon szabálysértések száma és típusai, amelyek miatt a 83. cikkel összhangban évente szankciókat szabtak ki.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (1) bekezdése szerinti jelentéstételhez használandó technikai formátumokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 80. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

82. cikk

A növényi szaporítóanyagok előállítási és forgalmazási követelményeknek való meg nem felelése

Amennyiben az illetékes hatóság által a növényi szaporítóanyagok előállítása és forgalmazása során végzett ellenőrzések meg nem felelést tárnak fel az e rendeletben említett vonatkozó követelményeket illetően, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a vállalkozó meghozza a szükséges korrekciós intézkedéseket az adott növényi szaporítóanyag, valamint a telephelyei és az előállítási módszerei tekintetében. Ezeknek az intézkedéseknek a következő célkitűzések közül egy vagy több megvalósítására kell irányulniuk:

a) az érintett növényi szaporítóanyag megfelel az alkalmazandó követelményeknek;

b) az érintett növényi szaporítóanyagot kivonják a forgalomból, vagy növényi szaporítóanyagtól eltérő anyagként használják fel; vagy

c) adott esetben az érintett növényi szaporítóanyagot alacsonyabb kategóriában állítják elő vagy forgalmazzák, az adott kategóriára alkalmazandó követelményeknek megfelelően.

83. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet csalás útján történő megsértése esetén a pénzügyi szankciók legalább az alábbiak egyikével egyenlőek legyenek:

a) a vállalkozó által szerzett gazdasági előny; vagy

b) a vállalkozó árbevételének bizonyos százaléka.

84. cikk

Díjak

A tagállamok megkülönböztetésmentes módon díjakat vagy illetékeket szedhetnek be az e rendelet alapján általuk végrehajtott intézkedések költségeinek fedezésére.

85. cikk

Az (EU) 2016/2031 rendelet módosításai

Az (EU) 2016/2031 rendelet 37. cikke a következőképpen módosul:

1. A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az uniós vizsgálatköteles nemzárlati károsítók és a 36. cikk d) pontjában említett meghatározott, ültetésre szánt növények jegyzékét, adott esetben az e cikk (7), (7a) és (7b) bekezdésében említett kategóriákra, konkrét esetekre és más, ültetésre szánt növényekre, valamint az e cikk (8) bekezdésében említett küszöbértékekre való hivatkozással együtt.”

2. A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság adott esetben végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben előírja a 36. cikk f) pontjában említett intézkedéseket, amelyek arra irányulnak, hogy megelőzzék az uniós vizsgálatköteles nemzárlati károsítóknak az érintett, ültetésre szánt növényeken való megjelenését. Ezen intézkedéseknek adott esetben e növényeknek az Unióba való behozatalára és az Unión belüli szállítására is vonatkozniuk kell. Ezen intézkedéseket a II. melléklet 2. szakaszában foglalt elvekkel összhangban kell elfogadni.”

3. A (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Amennyiben a 36. cikk e) pontjában meghatározott feltételt csak a növényi szaporítóanyagoknak az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet[*+] 6. cikkének (1) bekezdésében említett egy vagy több kategóriája teljesíti, az e cikk (2) bekezdésében említett jegyzékben fel kell tüntetni ezeket a kategóriákat, és ki kell mondani, hogy az e cikk (1) bekezdésében előírt behozatali és szállítási tilalom csak az említett kategóriákra vonatkozik.

(7a) Amennyiben a 36. cikk e) pontjában meghatározott feltétel csak az (EU) …/… rendelet[*++] 6. cikkének (2) bekezdésében említett egy vagy több esetben teljesül, az e cikk (2) bekezdésében említett jegyzékben fel kell tüntetni ezeket a konkrét eseteket, és ki kell mondani, hogy az e cikk (1) bekezdésében előírt behozatali és szállítási tilalom csak rájuk vonatkozik.

(7b) Amennyiben a 36. cikk e) pontjában meghatározott feltételt csak más, ültetésre szánt növények teljesítik a hozzájuk kapcsolódó növényegészségügyi kockázatok következtében, az e cikk (2) bekezdésében említett jegyzékben fel kell tüntetni ezeket az ültetésre szánt növényeket, és ki kell mondani, hogy az e cikk (1) bekezdésében előírt behozatali és szállítási tilalom csak rájuk vonatkozik.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) …/… rendelete (...) a növényi szaporítóanyagok Unióban történő előállításáról és forgalmazásáról, az (EU) 2016/2031 és az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK tanácsi irányelv és a 2003/17/EK és a 2005/834/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a növényi szaporítóanyagokról szóló rendelet) (HL L …, ELI: …).”

\+ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe e rendelet számát, a kapcsolódó lábjegyzetbe pedig annak számát, az elfogadásának dátumát és a kihirdetésére való hivatkozást.

++ HL: kérjük, illesszék be e rendelet számát.

86. cikk

Az (EU) 2017/625 rendelet módosításai

Az (EU) 2017/625 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„k) növényi szaporítóanyagok előállítása és forgalmazása, az (EU) …/… európai parlamenti és tanácsi rendelet[*+] IV. fejezetének (Fajtaregisztráció) kivételével.

---

[*] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) …/… rendelete (...) a növényi szaporítóanyagok Unióban történő előállításáról és forgalmazásáról, az (EU) 2016/2031 és az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK tanácsi irányelv és a 2003/17/EK és a 2005/834/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a növényi szaporítóanyagokról szóló rendelet) (HL …, ELI: …).”

2. A 3. cikk a következő ponttal egészül ki:

„52. »növényi szaporítóanyag«: az (EU) …/… rendelet[++] 3. cikkének 1. pontjában meghatározott növényi szaporítóanyag.”

[+] HL: kérjük, illesszék be a szövegbe e rendelet számát, a kapcsolódó lábjegyzetbe pedig annak számát, az elfogadásának dátumát és a kihirdetésére való hivatkozást.

[++] HL: kérjük, illesszék be e rendelet számát.

3. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„*22a. cikk*

A növényi szaporítóanyagokhoz kapcsolódóan az illetékes hatóságok által végzett hatósági ellenőrzésekre és az e hatóságok által hozott intézkedésekre vonatkozó különös szabályok

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésének k) pontjában említett szabályoknak való megfelelés ellenőrzését célzó hatósági ellenőrzéseknek magukban kell foglalniuk a növényi szaporítóanyagok, a vállalkozók és az említett szabályok hatálya alá tartozó más személyek hatósági ellenőrzését.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 144. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet azáltal történő kiegészítése céljából, hogy szabályokat állapít meg egyrészt azoknak a növényi szaporítóanyagokra irányuló hatósági ellenőrzéseknek az elvégzésére vonatkozóan, amelyek az 1. cikk (2) bekezdésének k) pontjában említett és az adott árukra alkalmazandó uniós szabályoknak való megfelelés ellenőrzését célozzák, másrészt pedig azokra az intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket az említett hatósági ellenőrzések elvégzését követően az illetékes hatóságok hoznak.

Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak szabályokat kell megállapítaniuk azokat az egyedi követelményeket illetően, amelyek az alábbiakra irányuló hatósági ellenőrzések elvégzésére vonatkoznak:

a) bizonyos, az azonosításuk és a minőségük tekintetében az 1. cikk (2) bekezdésének k) pontjában említett szabályok hatálya alá tartozó növényi szaporítóanyagoknak az Unióba történő behozatala és az Unión belüli forgalmazása; és

b) a vállalkozók által bizonyos, az 1. cikk (2) bekezdésének k) pontjában említett szabályok hatálya alá tartozó növényi szaporítóanyagok előállítása vagy forgalmazása során végzett tevékenységek.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben szabályokat állapít meg olyan egységes gyakorlati rendelkezésekre vonatkozóan, amelyek egyrészt azoknak a növényi szaporítóanyagokra irányuló hatósági ellenőrzéseknek az elvégzését szolgálják, amelyek az 1. cikk (2) bekezdésének k) pontjában említett és az adott árukra alkalmazandó uniós szabályoknak való megfelelés ellenőrzését célozzák, másrészt pedig azokat az intézkedéseket szolgálják, amelyeket az említett hatósági ellenőrzések elvégzését követően az illetékes hatóságok hoznak az alábbiak tekintetében:

a) az ilyen hatósági ellenőrzések egységes minimális gyakorisága, amennyiben szükség van a hatósági ellenőrzések minimális szintjére ahhoz, hogy reagálni lehessen a valamely meghatározott származású vagy eredetű növényi szaporítóanyagra vonatkozó szabályoknak való meg nem felelés felismert egységes kockázataira;

b) azoknak a hatósági ellenőrzéseknek az egységes gyakorisága, amelyeket az illetékes hatóságok a hatósági felügyelet mellett végzett minősítésre az (EU) …/… rendelet[+] 14. cikkének (1) bekezdésével összhangban felhatalmazott vállalkozók tekintetében végeznek.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 145. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

[+] HL: kérjük, illesszék be e rendelet számát.

(4) A 30. cikk alkalmazásában lehetővé kell tenni bizonyos, e cikkben említett hatósági ellenőrzési feladatok átruházását egy vagy több természetes személyre.”

4. A 144. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságnak a 18. cikk (7) bekezdésében, a 21. cikk (8) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (4) bekezdésében, a 47. cikk (3) bekezdésében, a 48. cikkben, az 50. cikk (4) bekezdésében, az 51. cikkben, az 53. cikk (1) bekezdésében, a 62. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (2) és (5) bekezdésében, a 77. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 92. cikk (4) bekezdésében, a 99. cikk (2) bekezdésében, a 100. cikk (6) bekezdésében, a 101. cikk (2) bekezdésében, a 126. cikk (1) bekezdésében, a 142. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 149. cikk (2) bekezdésében, a 150. cikk (3) bekezdésében, a 154. cikk (3) bekezdésében, a 155. cikk (3) bekezdésében és a 165. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. április 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottságnak a 22a. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2027. április 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az adott ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 18. cikk (7) bekezdésében, a 21. cikk (8) bekezdésében, a 41. cikkben, a 22a. cikk (2) bekezdésében, a 45. cikk (4) bekezdésében, a 47. cikk (3) bekezdésében, a 48. cikkben, az 50. cikk (4) bekezdésében, az 51. cikkben, az 53. cikk (1) bekezdésében, a 62. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (2) és (5) bekezdésében, a 77. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 92. cikk (4) bekezdésében, a 99. cikk (2) bekezdésében, a 100. cikk (6) bekezdésében, a 101. cikk (2) bekezdésében, a 126. cikk (1) bekezdésében, a 142. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 149. cikk (2) bekezdésében, a 150. cikk (3) bekezdésében, a 154. cikk (3) bekezdésében, a 155. cikk (3) bekezdésében és a 165. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 18. cikk (7) bekezdése, a 21. cikk (8) bekezdése, a 22a. cikk (2) bekezdése, a 41. cikk, a 45. cikk (4) bekezdése, a 47. cikk (3) bekezdése, a 48. cikk, az 50. cikk (4) bekezdése, az 51. cikk, az 53. cikk (1) bekezdése, a 62. cikk (3) bekezdése, a 64. cikk (2) vagy (5) bekezdése, a 77. cikk (1) vagy (2) bekezdése, a 92. cikk (4) bekezdése, a 99. cikk (2) bekezdése, a 100. cikk (6) bekezdése, a 101. cikk (2) bekezdése, a 126. cikk (1) bekezdése, a 142. cikk (1) vagy (2) bekezdése, a 149. cikk (2) bekezdése, a 150. cikk (3) bekezdése, a 154. cikk (3) bekezdése, a 155. cikk (3) bekezdése vagy a 165. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

87. cikk

Eltérés az (EU) 2017/625 rendeletben meghatározott hatósági ellenőrzésekre és más hatósági tevékenységekre vonatkozó szabályoktól

Az (EU) 2017/625 rendelet 6. cikke, 37. cikke (4) bekezdésének e) pontja és 109–113. cikke nem alkalmazandó az e rendelet hatálya alá tartozó hatósági ellenőrzésekre vagy más hatósági tevékenységekre.

Az illetékes hatóságoknak el kell végezniük a hatósági laboratóriumoknak az (EU) 2017/625 rendelet 39. cikkének (1) bekezdése szerinti auditját, kivéve, ha úgy ítélik meg, hogy ezek az auditok feleslegesek, egyrészt mert az ISTA ellenőrzi, hogy a hatósági laboratórium rendelkezik-e a hatósági laboratóriumok azirányú szakmai kompetenciájával, hogy vetőmagvizsgálati eljárásokat tudjon lefolytatni az ISTA nemzetközi szabályaival összhangban, másrészt pedig mert a hatósági laboratórium olyan minőségbiztosítási rendszert működtet, amely teljesíti az ISTA-szabványok szerinti követelményeket.

VII. fejezet
Záró és átmeneti rendelkezések

88. cikk

Hatályon kívül helyezések

A 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK irányelv, valamint a 2003/17/EK és a 2005/834/EK határozat hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett jogi aktusokra történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a VI. mellékletben szereplő megfelelési táblázatokkal összhangban kell értelmezni.

89. cikk

A … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] előtt előállított vagy forgalmazott növényi szaporítóanyagok

A … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] előtt a 88. cikkben említett jogi aktusokkal vagy a nemzeti szabályokkal összhangban előállított vagy forgalmazott növényi szaporítóanyagok a készletek kimerüléséig továbbra is forgalmazhatók az említett jogi aktusok vagy a nemzeti szabályok alapján kiállított megfelelő címkével.

90. cikk

A 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/55/EK, a 2008/62/EK, a 2008/90/EK és a 2009/145/EK irányelv alapján regisztrált vagy elfogadott fajták

(1) Az illetékes hatóságoknak – az e rendelet IV. fejezetének 3. szakaszában meghatározott fajtaregisztrációs eljárás alkalmazása nélkül – haladéktalanul regisztrálniuk kell nemzeti fajtajegyzékükbe minden hivatalosan elfogadott vagy a tagállamuk által a 68/193/EGK irányelv 5. cikke, a 2002/53/EK irányelv 3. cikke, a 2002/55/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése és a 2008/90/EK irányelv 7. cikkének (4) bekezdése alapján létrehozott katalógusokba, jegyzékekbe vagy nyilvántartásokba a … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] előtt regisztrált fajtát, adott esetben hivatalos fajtaleírással vagy hivatalosan elismert fajtaleírással együtt.

A 2008/62/EK irányelv 3. cikkével és a 2009/145/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban a … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] előtt elfogadott fajtákat – az e rendelet IV. fejezetének 3. szakaszában meghatározott fajtaregisztrációs eljárás alkalmazása nélkül – haladéktalanul regisztrálni kell a nemzeti fajtajegyzékekbe hivatalosan elismert fajtaleírással rendelkező megőrzendő fajtaként.

A 2009/145/EK irányelv 21. cikkével összhangban elfogadott fajtákat a kérelmező vagy a fajtafenntartó kérésére – az e rendelet IV. fejezetének 3. szakaszában meghatározott fajtaregisztrációs eljárás alkalmazása nélkül – a vonatkozó hivatalosan elismert fajtaleírással együtt regisztrálni lehet helyileg alkalmazkodott fajtaként.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett fajták regisztrációjának időtartama – a 73. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül – azon a napon kezdődik, amikor azokat az e cikk (1) bekezdésében említett irányelvek alapján regisztrálták vagy elfogadták. Szőlőfajták esetében a regisztráció időtartama … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-án/-én kezdődik.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a 68/193/EGK irányelv 5. cikke alapján elfogadott szelektált klónokra.

(4) A fajták megkülönböztethetőségének, egyöntetűségének és állandóságának, valamint fenntartható gazdasági értékének e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt megkezdett technikai vizsgálatait az e cikk (1) bekezdésében említett vonatkozó irányelvekkel összhangban kell elvégezni. A fajtaregisztrációról szóló határozatot e rendelet 71. és 72. cikkével összhangban kell meghozni.

91. cikk

A nemzeti szabályok alapján regisztrált fajok fajtái

Az I. mellékletben felsorolt nemzetségek vagy fajok azon fajtáit, amelyek nem tartoznak a 88. cikkben említett irányelvek hatálya alá, és amelyeket … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] előtt regisztráltak a nemzeti szabályok szerint valamely nemzeti fajtajegyzékbe, az említett időpontig regisztrálni kell – a IV. fejezet 3. szakaszában meghatározott fajtaregisztrációs eljárás alkalmazása nélkül – a vonatkozó nemzeti fajtajegyzékekbe.

92. cikk

A … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] előtt nyilvántartásba vett vállalkozók

A 43. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóságnak nyilvántartásba kell vennie a vállalkozót anélkül, hogy nyilvántartásba vétel iránti kérelem benyújtását írná elő, ha a vállalkozót korábban már nyilvántartásba vették a 88. cikkben említett irányelvekkel összhangban, és ha a 43. cikk (2) bekezdésében említett valamennyi adat az említett illetékes hatóság rendelkezésére áll. Adott esetben az érintett vállalkozónak az illetékes hatóság által meghatározandó határidőn belül be kell nyújtania az említett adatok aktualizált változatát.

93. cikk

A … [e rendelet hatálybalépésének időpontja] előtt elfogadott szigorúbb nemzeti szabályok

… [egy évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]-ig minden tagállam felülvizsgálja a 66/401/EGK irányelv 5. cikke, a 66/402/EGK irányelv 5. cikke, a 2002/54/EK irányelv 7. cikke, a 2002/55/EK irányelv 24. cikke, a 2002/56/EK irányelv 5. cikke és a 2002/57/EK irányelv 7. cikke alapján elfogadott intézkedéseit, és adott esetben vagy hatályon kívül helyezi, vagy módosítja az említett intézkedéseket annak érdekében, hogy megfeleljen az e rendelet 8. és 9. cikkében meghatározott vagy az említett cikkek alapján elfogadott előállítási és forgalmazási követelményeknek.

Az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot ezen intézkedésekről.

94. cikk

A Bizottság által végzett értékelés és jelentéstétel

(1) A Bizottság … [öt évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 24. és a 26. cikk alkalmazásáról.

(2) A jelentés megvizsgálja a 24 és a 26. cikkben foglalt eltéréseknek a növényi szaporítóanyagok hivatásos felhasználók részére történő értékesítésének piacára gyakorolt hatását. A jelentés különösen azt vizsgálja meg, hogy az eltérések alkalmazása vezetett-e – és ha igen, milyen mértékben – olyan helyzetekhez, amelyekben a nem hivatásos felhasználóknak szánt növényi szaporítóanyagokat hivatásos felhasználók részére értékesítettek, vagy velük természetben kicseréltek. Az említett jelentés megvizsgálja továbbá a növényfajta-oltalmi jogok megsértésének esetleges elterjedtségét is.

(3) A jelentés – amennyiben a Bizottság ezt szükségesnek ítéli – kiterjedhet az e rendelet 24. és 26. cikktől eltérő rendelkezéseinek alkalmazására is.

(4) A jelentésnek a rendelkezésre álló információkon és adatokon kell alapulnia, beleértve a tagállamok és a vállalkozók vagy szövetségek által benyújtott információkat és adatokat is.

(5) A jelentést adott esetben e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

95. cikk

A kielégítő fenntartható gazdasági értékre vonatkozó rendelkezések felülvizsgálata

(1) A Bizottság … [e rendelet alkalmazásának kezdőnapjánál 10 évvel későbbi időpont] után jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az 53. cikk (1) bekezdése a) pontjának a fenntartható gazdasági érték tekintetében történő alkalmazásáról.

(2) A jelentésnek adott esetben értékelnie kell, hogy szükség van-e az I. melléklet 4. oszlopának módosítására azon nemzetségek vagy fajok tekintetében, amelyek fajtáit csak akkor kell regisztrálni, ha a fenntartható gazdasági értékük kielégítőnek mutatkozik.

(3) Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján jogalkotási javaslatot nyújthat be a rendelet módosítása céljából.

96. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet … [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 48 hónap]-tól/-től kell alkalmazni.

Amennyiben azonban ez a rendelet felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, az említett rendelkezéseket … [az e rendelet hatálybalépésének napja]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt …, …

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

I. MELLÉKLET

A 2., 7., 29. és 53. cikkben említett nemzetségek és fajok

1.	2.	3.	4.
Nemzetségek vagy fajok tervezett felhasználásonként	Nemzetségek vagy fajok, amelyek növényi szaporítóanyagai a 7. cikkel összhangban kizárólag prebázis, bázis vagy certifikált vetőmagként vagy szaporítóanyagként állíthatók elő és forgalmazhatók	Nemzetségek vagy fajok, amelyek növényi szaporítóanyagai a 29. cikkel összhangban kereskedelmi vetőmagként is előállíthatók és forgalmazhatók	Nemzetségek vagy fajok, amelyek esetében az 53. cikkel összhangban kötelező a fenntartható gazdasági érték *Nem alkalmazandó a gyepalkotó fűféleként való felhasználásra szánt fajtákra
Szántóföldi növények			
Agrostis canina L.	X	X	X*
Agrostis capillaris L.	X		X*
Agrostis gigantea Roth	X	X	X*
Agrostis stolonifera L.	X		X*
Alopecurus pratensis L.	X		X*
Arachis hypogaea L.	X	X	X

1.	2.	3.	4.
Arrhenatherum elatius (L.) P. Beauv. ex J. Presl & C. Presl	X		X*
Avena nuda L.	X		X
Avena sativa L.	X		X
Avena strigosa Schreb.	X		X
Beta vulgaris L. (partim)	X		X
Biserrula pelecinus L.	X	X	X
Brassica juncea (L.) Czern.	X		X
Brassica napus L. (partim)	X		X
Brassica nigra (L.) W. D. J. Koch	X	X	X
Brassica oleracea L. (partim)	X		X
Brassica rapa L. (partim)	X		X
Bromus catharticus Vahl var. *elatus* (É. Desv.) Planchuelo	X	X	X*
Bromus sitchensis Trin.	X	X	X*
Camelina sativa (L.) Crantz	X	X	X
Cannabis sativa L.	X		X

1.	2.	3.	4.
Carthamus tinctorius L.	X		X
Carum carvi L.	X		X
Chenopodium quinoa Willd.	X	X	X
Cicer arietinum L.	X	X	X
Cichorium intybus L. (partim)	X	X	X
Cynodon dactylon (L.) Pers.	X	X	X*
Dactylis glomerata L.	X		X*
Fagopyrum esculentum Moench	X	X	X
Festuca arundinacea Schreb.	X		X*
Festuca filiformis Pourr.	X	X	X*
Festuca ovina L.	X		X*
Festuca pratensis Huds.	X		X*
Festuca rubra L.	X		X*
Festuca trachyphylla (Hack.) Hack.	X	X	X*
Galega orientalis Lam.	X	X	X
Glycine max (L.) Merr. (partim)	X		X

1.	2.	3.	4.
Gossypium L.	X		X
Helianthus annuus L.	X		X
Hordeum vulgare L.	X		X
Lathyrus cicera L.	X	X	X
Lathyrus sativus L.	X	X	X
Lens culinaris Medik.	X	X	X
Linum usitatissimum L.	X		X
Lolium multiflorum Lam.	X		X*
Lolium perenne L.	X		X*
Lolium x hybridum Hausskn.	X		X*
Lotus corniculatus L.	X		X
Lupinus albus L.	X		X
Lupinus angustifolius L.	X		X
Lupinus luteus L.	X		X
Medicago doliata Carmign.	X	X	X
Medicago italica (Mill.) Fiori	X	X	X

1.	2.	3.	4.
Medicago littoralis Rohde ex Loisel.	X	X	X
Medicago lupulina L.	X	X	X
Medicago murex Willd.	X	X	X
Medicago polymorpha L.	X	X	X
Medicago rugosa Desr.	X	X	X
Medicago sativa L.	X		X
Medicago scutellata (L.) Mill.	X	X	X
Medicago truncatula Gaertn.	X	X	X
Onobrychis viciifolia Scop.	X	X	X
Ornithopus compressus L.	X	X	X
Ornithopus sativus Brot.	X	X	X
Oryza sativa L.	X		X
Panicum miliaceum L.	X	X	X
Papaver somniferum L.	X		X
Phacelia tanacetifolia Benth.	X		X

1.	2.	3.	4.
Phalaris aquatica L.	X	X	X*
Phalaris canariensis L.	X	X	X
Phleum nodosum L.	X	X	X*
Phleum pratense L.	X		X*
Pisum sativum L. (partim)	X		X
Plantago lanceolata L.	X	X	X
Poa annua L.	X	X	X*
Poa nemoralis L.	X	X	X*
Poa palustris L.	X	X	X*
Poa pratensis L.	X		X*
Poa trivialis L.	X		X*
Raphanus sativus L. (partim)	X		X
Secale cereale L.	X		X
Sinapis alba L.	X		X
Sorghum bicolor (L.) Moench	X		X

1.	2.	3.	4.
Sulla coronaria (L.) B. H. Choi & H. Ohashi	X	X	X
Trifolium alexandrinum L.	X		X
Trifolium fragiferum L.	X	X	X
Trifolium glanduliferum Boiss.	X	X	X
Trifolium hirtum All.	X	X	X
Trifolium hybridum L.	X		X
Trifolium incarnatum L.	X		X
Trifolium isthmocarpum Brot.	X	X	X
Trifolium michelianum Savi	X	X	X
Trifolium pratense L.	X		X
Trifolium repens L.	X		X
Trifolium resupinatum L.	X		X
Trifolium squarrosum L.	X	X	X
Trifolium subterraneum L.	X	X	X
Trifolium vesiculosum Savi	X	X	X
Trigonella foenum-graecum L.	X	X	X

1.	2.	3.	4.
Trisetum flavescens (L.) P. Beauv.	X		X*
Triticum aestivum L. subsp. *aestivum*	X		X
Triticum aestivum L. subsp. *spelta* (L.) Thell.	X		X
Triticum durum Desf.	X		X
Vicia benghalensis L.	X	X	X
Vicia ervilia (L.) Willd.	X	X	X
Vicia faba L. (partim)	X		X
Vicia narbonensis L.	X	X	X
Vicia pannonica Crantz	X	X	X
Vicia sativa L.	X		X
Vicia villosa Roth	X		X
x Festulolium Asch. & Graebn.	X		X*
x Triticosecale Wittm. ex A. Camus	X		X
Zea mays L. **(**partim**)**	X		X

1.	2.	3.	4.
Burgonya			
Solanum tuberosum L.	X		X
Zöldségnövények			
Allium cepa L.			
Allium fistulosum L.			
Allium porrum L.			
Allium sativum L.			
Allium schoenoprasum L.			
Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.			
Apium graveolens L.			
Asparagus officinalis L.			
Beta vulgaris L. (partim)			
Brassica napus L. (partim)			
Brassica oleracea L. (partim)			
Brassica rapa L. (partim)			
Capsicum annuum L.			

1.	2.	3.	4.
Cichorium endivia L.			
Cichorium intybus L. (partim)			
Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. et Nakai			
Cucumis melo L.			
Cucumis sativus L.			
Cucurbita maxima Duchesne			
Cucurbita moschata Duchesne			
Cucurbita pepo L.			
Cynara cardunculus L.			
Daucus carota L.			
Foeniculum vulgare Mill.			
Glycine max (L.) Merr. (partim)			
Lactuca sativa L.			
Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A. W. Hill			
Phaseolus coccineus L.			
Phaseolus vulgaris L.			

1.	2.	3.	4.
Pisum sativum L. **(**partim**)**			
Raphanus sativus L. **(**partim**)**			
Rheum rhabarbarum L.			
Scorzonera hispanica L.			
Solanum lycopersicum L.			
Solanum melongena L.			
Spinacia oleracea L.			
Valerianella locusta (L.) Laterr.			
Vicia faba L. **(**partim**)**			
Zea mays L. **(**partim**)**			
Gyümölcstermő növények			
Actinidia Lindl.			
Castanea sativa Mill.			
Citrus L.			
Corylus avellana L.			

1.	2.	3.	4.
Cydonia oblonga Mill.			
Ficus carica L.			
Fragaria L.			
Juglans regia L.			
Malus Mill.			
Olea europaea L.			
Pistacia L.			
Prunus armeniaca L.			
Prunus avium (L.) L.			
Prunus cerasus L.			
Prunus domestica L.			
Prunus dulcis (Mill.) D.A. Webb			
Prunus persica (L.) Batsch			
Prunus salicina Lindl**.**			

1.	2.	3.	4.
Pyrus L.			
Ribes L.			
Rubus L.			
Vaccinium L.			
Szőlő			
Vitis L.			X

II. MELLÉKLET

A prebázis, bázis és certifikált vetőmagok és szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozó, a 8. cikkben említett követelmények

A. RÉSZ

A szántóföldi és zöldségnövények prebázis, bázis és certifikált vetőmagjainak és a valódi burgonyavetőmagnak az előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

1. A szántóföldi és zöldségnövények prebázis, bázis és certifikált vetőmagjainak és a valódi burgonyavetőmagnak az előállítására vonatkozó követelmények

A. Vetés vagy ültetés:

a) Az illetékes hatóságnak vagy a vállalkozónak meg kell határoznia az elvetett vetőmag fajtáját és azonosságát – beleértve adott esetben az elültetett anyanövényeket is –, és azt a nyomonkövethetőségének biztosítása érdekében nyilvántartásba kell venni.

b) A korábbi szántóföldi művelés nem lehet összeegyeztethetetlen az adott haszonnövény faja, fajtája és kategóriája vetőmagjának előállításával, és a szántóföldnek kellően mentesnek kell lennie a korábbi művelésből esetleg megmaradt (árvakelésű) növényektől.

c) A vetőmagokat vagy adott esetben az anyanövényeket olyan módon kell elvetni vagy elültetni, hogy elegendő távolság legyen a botanikai jellemzők által meghatározottak szerint ugyanazon nemzetséghez vagy ugyanazon fajhoz és különböző fajtákhoz tartozó pollenforrásoktól a nemkívánatos idegen beporzás elleni védelem biztosítása érdekében, beleértve a más növényekkel való keresztbeporzást is.

d) Adott esetben a vetőmagok előállítását a kizárólag az érintett vetőmagra vonatkozó követelmények teljesülésének biztosítása érdekében az élelmiszer vagy takarmány előállítására szánt, azonos nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó vetőmagok termesztésétől elkülönülten kell végezni.

e) Az *in vitro* szaporításból származó növények használhatók vetőmag előállítására.

B. Szántóföldi termesztés:

a) A szántóföldi haszonnövények fajtaazonosságának és fajtatisztaságának kielégítőnek kell lennie.

Biztosítani kell, hogy a szántóföldön ne legyenek jelen más fajokhoz vagy más fajtákhoz tartozó, sem pedig fajtaidegen növények. Amennyiben erre az érintett faj jellemzői miatt nincs lehetőség, az említett növényeknek csak a lehető legkisebb mértékben szabad előfordulniuk.

Ha a termesztési szakaszban fajtaidegen növények vagy más növényfajok vannak jelen, azokat el kell távolítani vagy megfelelő kezelést kell alkalmazni.

b) A növényeket kezelni kell vagy növényi szaporítóanyag-forrásként nem használhatók fel abban az esetben, ha – az (EU) 2016/2031 rendelettel összhangban – károsítók tekintetében a vizsgálatok pozitív eredménnyel zárulnak vagy a károsítóknak látható tünetei vannak, vagy ha hiányosságok vannak.

c) A szántóföldön található valamennyi állományt hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett ellenőrizni kell az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő fejlődési szakaszokban, a megfelelő gyakorisággal és a megfelelő módszerekkel, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése céljából. Ha a növekedési szakaszban nincs lehetőség a meg nem felelő növények eltávolítására vagy elkülönítésére, akkor a teljes szántóföldet vagy annak adott részét el kell utasítani a vetőmag-előállítás tekintetében, vagy azt – amennyiben lehetséges – alacsonyabb kategóriába vagy generációba tartozó vetőmag előállítására kell használni, kivéve, ha a nemkívánatos vetőmagok egy későbbi szakaszban mechanikusan elkülöníthetők.

C. Betakarítás és utólagos betakarítás:

a) A vetőmagot olyan módon kell betakarítani, amely biztosítja annak azonosságát, tisztaságát és nyomonkövethetőségét.

b) Minden egyes tételből hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett vetőmagmintát kell venni. A mintanagyság, valamint a mintavételi intenzitás, a felszerelés és a módszer meg kell, hogy feleljen az érintett fajnak, és figyelembe kell, hogy vegye az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

c) Az egyes fajokra vonatkozó minőségi követelmények teljesítésének biztosítása érdekében a mintát hatósági vagy hatósági felügyelet mellett történő laboratóriumi vizsgálatnak kell alávetni. A laboratóriumi vizsgálatokat az érintett fajnak megfelelő módszerekkel, felszereléssel és termesztőközegekkel összhangban és az alkalmazandó nemzetközi előírások figyelembevételével kell elvégezni.

2. A szántóföldi és zöldségnövények prebázis, bázis és certifikált vetőmagjainak és a valódi burgonyavetőmagnak a forgalmazására vonatkozó követelmények

A vetőmagnak az egyes nemzetségek vagy fajok jellemzőitől és az érintett kategóriától függően a következő minőségi követelményeknek kell megfelelnie:

a) megfelelő csírázóképességgel kell rendelkeznie, amelyet az adott fajra vonatkozó megfelelő időszakot követően végzett ismételt vizsgálattal kell megerősíteni;

b) legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben kell olyan vetőmaggal (keménymaggal) rendelkeznie, amely úgy tekinthető, hogy egy későbbi szakaszban csírázásra képes;

c) kielégítő analitikai tisztaságúnak kell lennie, és adott esetben talajt vagy idegen anyagot legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben tartalmazhat;

d) megfelelő nedvességtartalmúnak kell lennie;

e) más nemzetségbe vagy fajba tartozó vetőmagot legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben tartalmazhat;

f) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lennie.

B. RÉSZ

A gyümölcstermő növények és a szőlő prebázis, bázis és certifikált vetőmagjainak az előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

1. Gyümölcstermő növények és a szőlő prebázis, bázis és certifikált vetőmagjainak az előállítására vonatkozó követelmények

A. Vetés vagy ültetés:

a) Az illetékes hatóságnak vagy a vállalkozónak meg kell határoznia az elültetett vagy elvetett szaporítóanyag, anyanövények vagy vetőmag fajtáját és azonosságát, és azt a nyomonkövethetőségük biztosítása érdekében nyilvántartásba kell venni.

b) A szaporítóanyagot, az anyanövényeket vagy a vetőmagokat és adott esetben a beporzó növényeket olyan módon kell elültetni vagy elvetni, hogy elegendő távolság legyen a botanikai jellemzők által meghatározottak szerint ugyanazon nemzetséghez vagy ugyanazon fajhoz és különböző fajtákhoz tartozó más növényektől a nemkívánatos idegen beporzás elleni védelem biztosítása érdekében, beleértve a más növényekkel való keresztbeporzást is.

c) Adott esetben a vetőmag előállítását a kizárólag az érintett vetőmagra vonatkozó követelmények teljesülése érdekében az élelmiszer vagy takarmány előállítására szánt, azonos nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó növények termesztésétől elkülönülten kell végezni.

d) Az *in vitro* szaporításból származó növények használhatók vetőmag előállítására.

B. Szántóföldi termesztés:

a) A termesztés minden szakaszában el kell távolítani a fajtaidegen, valamint a torzult vagy sérült anyanövényeket és beporzó növényeket. Ezzel biztosítható, hogy a termesztett növények megfeleljenek a fajtaazonosságnak – vagy fajtához nem tartozó növények esetében a fajazonosságnak –, továbbá garantálható a megfelelő tisztaság és a hatékony termesztés.

b) Az anyanövényeket és a beporzó növényeket kezelni kell vagy növényi szaporítóanyag-forrásként nem használhatók fel abban az esetben, ha – az (EU) 2016/2031 rendelettel összhangban – károsítók tekintetében a vizsgálatok pozitív eredménnyel zárulnak vagy a károsítóknak látható tünetei vannak, vagy ha hiányosságok vannak.

c) Az anyanövények és a beporzó növények nem használhatók fel vetőmagforrásként abban az esetben, ha olyan, jelentős hiányosságok vannak, amelyek valószínűsíthetően rontják az ilyen vetőmag minőségét.

d) Az anyanövények és a beporzó növények termesztését a fejlődés valamennyi szakaszában olyan módon kell végezni, amely lehetővé teszi a vetőmagok előállítását, valamint az azonosításukat és a hivatalos fajtaleírásuknak vagy a hivatalosan elismert fajtaleírásuknak való megfelelés ellenőrzését. A fajtához nem tartozó anyanövények és beporzó növények esetében a megfelelés ellenőrzése azokra a fajokra kell, hogy vonatkozzon, amelyekhez az említett anyanövények és beporzó növények tartoznak.

e) Az anyanövényeket és a beporzó növényeket hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett ellenőrizni kell az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő fejlődési szakaszokban, a megfelelő gyakorisággal és a megfelelő módszerekkel, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése céljából.

C. Betakarítás és utólagos betakarítás:

a) A vetőmagot olyan módon kell betakarítani, amely biztosítja annak azonosságát, tisztaságát és nyomonkövethetőségét.

b) Minden egyes tételből hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett vetőmagmintát kell venni. A tételből veendő vetőmagminta meg kell, hogy feleljen az adott nemzetségekre vagy fajokra vonatkozó minőségi követelmények teljesítésének megállapításához szükséges megfelelő minimális méretnek. A mintanagyság, valamint a mintavételi intenzitás, a felszerelés és a módszer meg kell, hogy feleljen az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak, és figyelembe kell, hogy vegye az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

c) A minőségi követelmények teljesülésének biztosítása érdekében a laboratóriumi vizsgálatokat az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő módszerekkel, felszereléssel és termesztőközegekkel összhangban kell elvégezni.

2. Gyümölcstermő növények és a szőlő prebázis, bázis és certifikált vetőmagjainak a forgalmazására vonatkozó követelmények

A vetőmagnak az egyes nemzetségek vagy fajok jellemzőitől és az érintett kategóriától függően a következő minőségi követelményeknek kell megfelelnie:

a) megfelelő csírázóképességgel kell rendelkeznie;

b) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lennie;

c) kielégítő analitikai tisztaságúnak kell lennie, és adott esetben talajt vagy idegen anyagot legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben tartalmazhat;

d) megfelelő nedvességtartalmúnak kell lennie;

e) más nemzetségbe vagy fajba tartozó vetőmagot legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben tartalmazhat.

C. RÉSZ

A szántóföldi, zöldség- és gyümölcstermő növények és a szőlő prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagainak az előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények, beleértve a szelektált klónokat és a poliklonális anyagokat is

1. Szántóföldi, zöldség- és gyümölcstermő növények és a szőlő prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagainak az előállítására vonatkozó követelmények, beleértve a szelektált klónokat és a poliklonális anyagokat is

A. Vetés vagy ültetés:

a) Az illetékes hatóságnak vagy a vállalkozónak meg kell határoznia az elültetett vagy elvetett szaporítóanyag, anyanövények vagy vetőmag fajtáját és azonosságát, és azt a nyomonkövethetőségük biztosítása érdekében nyilvántartásba kell venni.

b) A szaporítóanyagot, az anyanövényeket vagy adott esetben a vetőmagot olyan módon kell elültetni vagy elvetni, amely az előállítási folyamat egésze során biztosítja azok életképességét és minőségét.

c) Adott esetben a szaporítóanyag termesztését az azonos nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó szaporítóanyagok élelmiszer- vagy takarmánycélú termesztésétől elkülönülten kell végezni.

d) Az *in vitro* szaporításból származó növények használhatók szaporítóanyag előállítására.

B. Szántóföldi termesztés:

a) A szántóföldi haszonnövények fajtaazonosságának és fajtatisztaságának kielégítőnek kell lennie.

b) A fajtaidegen, valamint a torzult vagy sérült anyanövényeket és szaporítóanyagokat a termesztés valamennyi szakaszában el kell távolítani.

c) Az anyanövényeket és a szaporítóanyagokat kezelni kell vagy növényi szaporítóanyag-forrásként nem használhatók fel abban az esetben, ha – az (EU) 2016/2031 rendelettel összhangban – károsítók tekintetében a vizsgálatok pozitív eredménnyel zárulnak vagy a károsítóknak látható tünetei vannak, vagy ha hiányosságok vannak.

d) Az anyanövények és a szaporítóanyag termesztését a fejlődés valamennyi szakaszában olyan módon kell végezni, amely lehetővé teszi a szaporítóanyag előállítását, valamint az azonosításukat és a fajtájuk, szelektált klónjuk vagy poliklonális anyaguk leírásának vagy hivatalosan elismert leírásának való megfelelés ellenőrzését. A fajtához nem tartozó anyanövények és szaporítóanyag esetében az ellenőrzés azokra a fajokra kell, hogy vonatkozzon, amelyekhez az említett anyanövény és szaporítóanyag tartozik.

e) Az anyanövényeket és a szaporítóanyagot hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett ellenőrizni kell az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő fejlődési szakaszokban, a megfelelő gyakorisággal és a megfelelő módszerekkel, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése céljából.

C. Betakarítás és utólagos betakarítás:

a) A szaporítóanyagot olyan módon kell betakarítani, amely biztosítja annak azonosságát, tisztaságát és nyomonkövethetőségét.

b) A hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett a tételből veendő minta meg kell, hogy feleljen az adott nemzetségekre vagy fajokra vonatkozó minőségi követelmények teljesítésének megállapításához szükséges megfelelő minimális méretnek. A mintavételi intenzitás, felszerelés és módszer meg kell, hogy feleljen az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak, és figyelembe kell, hogy vegye az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

c) A minőségi követelmények teljesülésének biztosítása érdekében a hatósági vagy hatósági felügyelet mellett történő vizsgálatokat az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő módszerekkel, felszereléssel és termesztőközegekkel összhangban kell elvégezni, és figyelembe kell venni az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

2. Szántóföldi, zöldség- és gyümölcstermő növények és a szőlő prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagainak a forgalmazására vonatkozó követelmények, beleértve a szelektált klónokat és a poliklonális anyagokat is

A szaporítóanyagnak az egyes nemzetségek vagy fajok jellemzőitől és az érintett kategóriától függően a következő követelményeknek kell megfelelnie:

a) elegendő életképességgel és adott esetben egyedi osztályozással kell rendelkeznie;

b) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lennie.

A poliklonális anyag összeállítását ezen anyag végső csomagolása előtt kell elvégezni, és annak a poliklonális anyagot alkotó valamennyi genotípusból azonos arányban kell anyagot tartalmaznia.

D. RÉSZ

A prebázis, bázis és certifikált vetőburgonyának és a burgonya más szaporítóanyagainak az előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

1. A prebázis, bázis és certifikált vetőburgonyának és a burgonya más szaporítóanyagainak az előállítására vonatkozó követelmények

A. Vetés vagy ültetés:

a) Az illetékes hatóságnak vagy a vállalkozónak meg kell határoznia az elültetett vagy elvetett szaporítóanyag, anyanövények vagy vetőmag fajtáját és azonosságát, és azt a nyomonkövethetőségének biztosítása érdekében nyilvántartásba kell venni.

b) A szaporítóanyagot, az anyanövényeket vagy adott esetben a vetőmagot olyan módon kell elültetni vagy elvetni, amely az előállítási folyamat egésze során biztosítja azok életképességét és minőségét.

c) Adott esetben a vetőburgonyák előállítását az élelmiszer vagy takarmány előállítására szánt burgonya termesztésétől elkülönülten kell végezni.

d) Az *in vitro* szaporításból származó növények használhatók vetőburgonyának és a burgonya más szaporítóanyagainak az előállítására.

B. Szántóföldi termesztés:

a) A szántóföldi haszonnövények fajtaazonosságának és fajtatisztaságának kielégítőnek kell lennie.

b) A fajtaidegen, valamint a torzult vagy sérült növényeket vagy gumókat a termesztés valamennyi szakaszában el kell távolítani.

c) Az anyanövényeket és a szaporítóanyagokat kezelni kell vagy növényi szaporítóanyag-forrásként nem használhatók fel abban az esetben, ha – az (EU) 2016/2031 rendelettel összhangban – károsítók tekintetében a vizsgálatok pozitív eredménnyel zárulnak vagy a károsítóknak látható tünetei vannak, vagy ha hiányosságok vannak.

d) Az anyanövényeket és a szaporítóanyagokat a fejlődés minden szakaszában úgy kell termeszteni, hogy lehetővé tegyék az anyagok előállítását, valamint a fajta hivatalos leírásának vagy hivatalosan elismert leírásának való megfelelés azonosítását és ellenőrzését.

e) Az anyanövényeket és a szaporítóanyagot hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett ellenőrizni kell a releváns növekedési szakaszaikban, a megfelelő gyakorisággal és a megfelelő módszerekkel, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése céljából.

C. Betakarítás és utólagos betakarítás:

a) A vetőburgonyákat olyan módon kell betakarítani, amely biztosítja azok azonosságát és nyomonkövethetőségét.

b) Minden egyes tételből hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett gumómintát kell venni. A mintanagyságnak, valamint a mintavételi intenzitásnak, a felszerelésnek és a módszernek megfelelőnek kell lennie a minőségi követelmények teljesülésének megállapítása céljából, és figyelembe kell vennie az alkalmazandó nemzetközi előírásokat. A mintavételre a szántóföldről is sor kerülhet.

c) A gumóminták a minőségi követelmények teljesítésének biztosítása érdekében hatósági vagy hatósági felügyelet mellett történő laboratóriumi vizsgálat és szemrevételezéses ellenőrzés tárgyát kell, hogy képezzék. A laboratóriumi vizsgálatokat a burgonyának megfelelő módszerekkel, felszereléssel és termesztőközegekkel összhangban és az alkalmazandó nemzetközi előírások figyelembevételével kell elvégezni.

2. A prebázis, bázis és certifikált vetőburgonyának és a burgonya más szaporítóanyagainak a forgalmazására vonatkozó követelmények

A vetőburgonyáknak és a burgonya más szaporítóanyagainak az érintett kategóriától függően a következő követelményeknek kell megfelelniük:

a) elegendő életképességgel, meghatározott mérettel és egyedi osztályozással kell rendelkezniük;

b) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lenniük.

E. RÉSZ

Az *in vitro* szaporítással előállított prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

1. Az *in vitro* szaporítással előállított prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagok előállítására vonatkozó követelmények

A. *In vitro* tenyészet

Az illetékes hatóságnak vagy a vállalkozónak meg kell határoznia az *in vitro* vagy adott esetben *in vivo* szaporítóanyag fajtáját és azonosságát, és azt a nyomonkövethetőségének biztosítása érdekében nyilvántartásba kell venni.

B. *In vitro* előállítás

a) Az A. pontban említett szaporítóanyagból származó szaporítóanyagot *in vitro* szaporítással kell előállítani.

b) Az *in vitro* szaporítással végzett egymást követő szaporítási ciklusok számát adott esetben az érintett nemzetségek vagy fajok tekintetében korlátozni kell.

c) A szaporítóanyag termesztését a fejlődés valamennyi szakaszában olyan módon kell végezni, amely lehetővé teszi az azonosítását és a hivatalos fajtaleírásának vagy a hivatalosan elismert fajtaleírásának való megfelelés ellenőrzését. Amennyiben a hivatalos vagy hivatalosan elismert leírás a növény adott növekedési szakasza miatt nem használható, a 8. cikk (4) bekezdésének i) pontjával összhangban elismert biokémiai és biomolekuláris technikák vagy más technikai módszerek használhatók, vagy pedig a szaporítóanyag *in vivo* elültetett mintája használható. A fajtához nem tartozó szaporítóanyag esetében a megfelelés ellenőrzése arra a fajra kell, hogy vonatkozzon, amelyhez az említett szaporítóanyag tartozik.

d) A szaporítóanyagot hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett ellenőrizni kell az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő gyakorisággal és megfelelő módszerekkel, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésének ellenőrzése céljából.

e) A hatóságilag vagy hatósági felügyelet mellett a tételből veendő minta meg kell, hogy feleljen az adott nemzetségekre vagy fajokra vonatkozó minőségi követelmények teljesítésének megállapításához szükséges megfelelő minimális méretnek. A mintavételi intenzitás, felszerelés és módszer meg kell, hogy feleljen az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak, és figyelembe kell, hogy vegye az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

f) A hatósági vagy hatósági felügyelet mellett történő vizsgálatokat az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő módszerekkel, felszereléssel és termesztőközegekkel összhangban kell elvégezni, és figyelembe kell venni az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

2. Az *in vitro* szaporítással előállított prebázis, bázis és certifikált szaporítóanyagok forgalmazására vonatkozó követelmények

Az *in vitro* szaporítóanyagnak az egyes nemzetségek vagy fajok jellemzőitől és az érintett kategóriától függően a következő követelményeknek kell megfelelnie:

a) a fajtához kell tartoznia, a fajtához nem tartozó szaporítóanyag esetében pedig az érintett fajhoz kell tartoznia;

b) elegendő életképességgel, meghatározott mérettel és adott esetben egyedi osztályozással kell rendelkeznie;

c) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lennie.

III. MELLÉKLET

A standard vetőmagok és szaporítóanyagok előállítására és forgalmazására vonatkozó, a 9. cikkben említett követelmények

A. RÉSZ

A szántóföldi és zöldségnövények standard vetőmagjainak és a valódi burgonyavetőmagnak az előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

1. A szántóföldi és zöldségnövények standard vetőmagjainak és a valódi burgonyavetőmagnak az előállítására vonatkozó követelmények

A. Vetés vagy ültetés:

a) A vállalkozónak meg kell határoznia az elvetett vetőmag fajtáját és azonosságát – beleértve adott esetben az elültetett anyanövényeket is –, és azt a nyomonkövethetőségének biztosítása érdekében nyilvántartásba kell vennie.

b) A korábbi szántóföldi művelés nem lehet összeegyeztethetetlen az adott haszonnövény faja és fajtája vetőmagjának előállításával, és a szántóföldnek kellően mentesnek kell lennie a korábbi művelésből esetleg megmaradt (árvakelésű) növényektől.

c) A vetőmagokat vagy adott esetben az anyanövényeket olyan módon kell elvetni vagy elültetni, hogy elegendő távolság legyen a botanikai jellemzők által meghatározottak szerint ugyanazon nemzetséghez vagy ugyanazon fajhoz és különböző fajtákhoz tartozó pollenforrásoktól a nemkívánatos idegen beporzás elleni védelem biztosítása érdekében, beleértve a más növényekkel való keresztbeporzást is.

d) Adott esetben a vetőmag előállítását az érintett vetőmagra vonatkozó követelmények teljesülése érdekében az élelmiszer vagy takarmány előállítására szánt, azonos nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó vetőmagok termesztésétől elkülönülten kell végezni.

e) Az *in vitro* szaporításból származó növények használhatók vetőmag előállítására.

B. Szántóföldi termesztés:

a) A szántóföldi haszonnövények fajtaazonosságának és fajtatisztaságának kielégítőnek kell lennie.

Biztosítani kell, hogy a szántóföldön ne legyenek jelen más fajokhoz vagy más fajtákhoz tartozó, sem pedig fajtaidegen növények. Amennyiben erre az érintett faj jellemzői miatt nincs lehetőség, az említett növényeknek csak a lehető legkisebb mértékben szabad előfordulniuk.

Amennyiben a termesztési szakaszban fajtaidegen növények vagy más növényfajok vannak jelen, azokat el kell távolítani vagy megfelelő kezelést kell alkalmazni.

b) A növényeket kezelni kell vagy növényi szaporítóanyag-forrásként nem használhatók fel abban az esetben, ha – az (EU) 2016/2031 rendelettel összhangban – károsítók tekintetében a vizsgálatok pozitív eredménnyel zárulnak vagy a károsítóknak látható tünetei vannak, vagy ha hiányosságok vannak.

c) A vállalkozónak a szántóföldön található valamennyi állományt ellenőriznie kell az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő fejlődési szakaszokban és a megfelelő gyakorisággal, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése céljából.

C. Betakarítás és utólagos betakarítás:

a) A vetőmagot olyan módon kell betakarítani, amely biztosítja annak azonosságát, tisztaságát és nyomonkövethetőségét.

b) A vállalkozó minden egyes tételből vetőmagmintát kell, hogy vegyen, és azt meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljenek az adott fajra vonatkozó minőségi követelmények. A mintanagyság, valamint a mintavételi intenzitás, a felszerelés és a módszer meg kell, hogy feleljen az érintett fajnak, és figyelembe kell, hogy vegye az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

2. A szántóföldi és zöldségnövények standard vetőmagjainak és a valódi burgonyavetőmagnak a forgalmazására vonatkozó követelmények

A vetőmagnak az egyes érintett nemzetségek vagy fajok jellemzőitől függően a következő minőségi követelményeknek kell megfelelnie:

a) megfelelő csírázóképességgel kell rendelkeznie, amelyet az adott fajra vonatkozó megfelelő időszakot követően végzett ismételt vizsgálattal kell megerősíteni;

b) legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben kell olyan vetőmaggal (keménymaggal) rendelkeznie, amely úgy tekinthető, hogy egy későbbi szakaszban csírázásra képes;

c) kielégítő analitikai tisztaságúnak kell lennie, és adott esetben talajt vagy idegen anyagot legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben tartalmazhat;

d) megfelelő nedvességtartalmúnak kell lennie;

e) más nemzetségbe vagy fajba tartozó vetőmagot legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben tartalmazhat;

f) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lennie.

B. RÉSZ

A gyümölcstermő növények és a szőlő standard vetőmagjainak az előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

1. A gyümölcstermő növények és a szőlő standard vetőmagjainak az előállítására vonatkozó követelmények

A. Vetés vagy ültetés:

a) A vállalkozónak meg kell határoznia szaporítóanyag, az anyanövények vagy a nyers vetőmag fajtáját és azonosságát, és azt a nyomonkövethetőségének biztosítása érdekében nyilvántartásba kell vennie.

b) A szaporítóanyagot, az anyanövényeket vagy a vetőmagokat és adott esetben a beporzó növényeket olyan módon kell elültetni vagy elvetni, hogy elegendő távolság legyen a botanikai jellemzők által meghatározottak szerint ugyanazon nemzetséghez vagy ugyanazon fajhoz és különböző fajtákhoz tartozó más növényektől a nemkívánatos idegen beporzás elleni védelem biztosítása érdekében, beleértve a más növényekkel való keresztbeporzást is.

c) Adott esetben a vetőmag előállítását a kizárólag az érintett vetőmagra vonatkozó követelmények teljesülése érdekében az élelmiszer vagy takarmány előállítására szánt, azonos nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó növények termesztésétől elkülönülten kell végezni.

d) Az *in vitro* szaporításból származó növények használhatók vetőmag előállítására.

B. Szántóföldi termesztés:

a) A termesztés minden szakaszában el kell távolítani a fajtaidegen, valamint a torzult vagy sérült anyanövényeket és beporzó növényeket. Ezzel biztosítható, hogy a termesztett növények megfeleljenek a fajtaazonosságnak – vagy fajtához nem tartozó növények esetében a fajazonosságnak –, továbbá garantálható a megfelelő tisztaság és a hatékony termesztés.

b) Az anyanövényeket és a beporzó növényeket kezelni kell vagy növényi szaporítóanyag-forrásként nem használhatók fel abban az esetben, ha – az (EU) 2016/2031 rendelettel összhangban – károsítók tekintetében a vizsgálatok pozitív eredménnyel zárulnak vagy a károsítóknak látható tünetei vannak, vagy ha hiányosságok vannak.

c) Az anyanövények és a beporzó növények nem használhatók fel vetőmagforrásként abban az esetben, ha olyan, jelentős hiányosságok vannak, amelyek valószínűsíthetően rontják az ilyen vetőmag minőségét.

d) Az anyanövények és a beporzó növények termesztését a fejlődés valamennyi szakaszában olyan módon kell végezni, amely lehetővé teszi a vetőmagok előállítását, valamint az azonosításukat és a hivatalos fajtaleírásuknak vagy a hivatalosan elismert fajtaleírásuknak való megfelelés ellenőrzését. A fajtához nem tartozó anyanövények és beporzó növények esetében a megfelelés ellenőrzése azokra a fajokra kell, hogy vonatkozzon, amelyekhez az említett anyanövények és beporzó növények tartoznak.

e) Az anyanövényeket és a beporzó növényeket ellenőrizni kell az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő fejlődési szakaszokban és a megfelelő gyakorisággal, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése céljából.

C. Betakarítás és utólagos betakarítás:

a) A vetőmagot olyan módon kell betakarítani, amely biztosítja annak azonosságát, tisztaságát és nyomonkövethetőségét.

b) A vállalkozó minden egyes tételből vetőmagmintát kell, hogy vegyen, és azt meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljenek az adott nemzetségekre vagy fajokra vonatkozó minőségi követelmények. A mintanagyság, valamint a mintavételi intenzitás, a felszerelés és a mintavételi módszer meg kell, hogy feleljen az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak, és figyelembe kell, hogy vegye az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

2. A gyümölcstermő növények és a szőlő standard vetőmagjainak a forgalmazására vonatkozó követelmények

A vetőmagnak az egyes érintett nemzetségek vagy fajok jellemzőitől függően a következő minőségi követelményeknek kell megfelelnie:

a) megfelelő csírázóképességgel kell rendelkeznie;

b) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lennie;

c) kielégítő analitikai tisztaságúnak kell lennie, és adott esetben talajt vagy idegen anyagot legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben tartalmazhat;

d) megfelelő nedvességtartalmúnak kell lennie;

e) más nemzetségbe vagy fajba tartozó vetőmagot legfeljebb a maximálisan megengedett mennyiségben tartalmazhat.

C. RÉSZ

A szántóföldi, zöldség- és gyümölcstermő növények és a szőlő standard szaporítóanyagainak az előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények, beleértve a poliklonális anyagokat is

1. A szántóföldi, zöldség- és gyümölcstermő növények és a szőlő standard szaporítóanyagainak az előállítására vonatkozó követelmények, beleértve a poliklonális anyagokat is

A. Vetés vagy ültetés:

a) A vállalkozónak meg kell határoznia az elültetett vagy elvetett szaporítóanyag, anyanövények vagy vetőmag fajtáját és azonosságát, és azt a nyomonkövethetőségük biztosítása érdekében nyilvántartásba kell vennie.

b) A szaporítóanyagot, az anyanövényeket vagy adott esetben a vetőmagot olyan módon kell elültetni vagy elvetni, amely az előállítási folyamat egésze során biztosítja azok életképességét és minőségét.

c) Adott esetben a szaporítóanyag termesztését az azonos nemzetségekhez vagy fajokhoz tartozó szaporítóanyagok élelmiszer- vagy takarmánycélú termesztésétől elkülönülten kell végezni.

d) Az *in vitro* szaporításból származó növények használhatók szaporítóanyag előállítására.

B. Szántóföldi termesztés:

a) A szántóföldi haszonnövények fajtaazonosságának és fajtatisztaságának kielégítőnek kell lennie.

b) A fajtaidegen, valamint a torzult vagy sérült anyanövényeket és szaporítóanyagokat a termesztés valamennyi szakaszában el kell távolítani.

c) Az anyanövények és a szaporítóanyag termesztését a fejlődés valamennyi szakaszában olyan módon kell végezni, amely lehetővé teszi a szaporítóanyag előállítását, valamint az azonosításukat és a fajtájuk vagy poliklonális anyaguk leírásának vagy hivatalosan elismert leírásának való megfelelés ellenőrzését. A fajtához nem tartozó anyanövények és szaporítóanyag esetében az ellenőrzés azokra a fajokra kell, hogy vonatkozzon, amelyekhez az említett anyanövények és szaporítóanyag tartoznak.

d) Az anyanövényeket és a szaporítóanyagot ellenőrizni kell az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő fejlődési szakaszokban és a megfelelő gyakorisággal, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése céljából.

e) Az anyanövényeket kezelni kell vagy növényi szaporítóanyag-forrásként nem használhatók fel abban az esetben, ha – az (EU) 2016/2031 rendelettel összhangban – károsítók tekintetében a vizsgálatok pozitív eredménnyel zárulnak vagy a károsítóknak látható tünetei vannak, vagy ha hiányosságok vannak.

C. Betakarítás és utólagos betakarítás:

A szaporítóanyagot olyan módon kell betakarítani, amely biztosítja annak azonosságát, tisztaságát és nyomonkövethetőségét.

2. Szántóföldi, zöldség- és gyümölcstermő növények és a szőlő standard szaporítóanyagainak a forgalmazására vonatkozó követelmények, beleértve a poliklonális anyagokat is

A szaporítóanyagnak az egyes érintett nemzetségek vagy fajok jellemzőitől függően a következő követelményeknek kell megfelelnie:

a) elegendő életképességgel és adott esetben egyedi osztályozással kell rendelkeznie;

b) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lennie.

A poliklonális anyag összeállítását ezen anyag végső csomagolása előtt kell elvégezni, és annak a poliklonális anyagot alkotó valamennyi genotípusból azonos arányban kell anyagot tartalmaznia.

D. RÉSZ

A standard vetőburgonyának és a burgonya más szaporítóanyagainak az előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

1. A standard vetőburgonyának és a burgonya más szaporítóanyagainak az előállítására vonatkozó követelmények

A. Vetés vagy ültetés:

a) A vállalkozónak meg kell határoznia az elültetett vagy elvetett szaporítóanyag, anyanövények vagy vetőmag fajtáját és azonosságát, és azt a nyomonkövethetőségük biztosítása érdekében nyilvántartásba kell vennie.

b) A szaporítóanyagot, az anyanövényeket vagy adott esetben a vetőmagot olyan módon kell elültetni vagy elvetni, amely az előállítási folyamat egésze során biztosítja azok életképességét és minőségét.

c) Adott esetben a vetőburgonyák előállítását az élelmiszer vagy takarmány előállítására szánt burgonya termesztésétől elkülönülten kell végezni.

d) Az *in vitro* szaporításból származó növények használhatók vetőburgonyának és a burgonya más szaporítóanyagainak az előállítására.

B. Szántóföldi termesztés:

a) A szántóföldi haszonnövények fajtaazonosságának és fajtatisztaságának kielégítőnek kell lennie.

b) A fajtaidegen, valamint a torzult vagy sérült növényeket vagy gumókat a termesztés valamennyi szakaszában el kell távolítani.

c) Az anyanövényeket és a szaporítóanyagokat kezelni kell vagy növényi szaporítóanyag-forrásként nem használhatók fel abban az esetben, ha – az (EU) 2016/2031 rendelettel összhangban – károsítók tekintetében a vizsgálatok pozitív eredménnyel zárulnak vagy a károsítóknak látható tünetei vannak, vagy ha hiányosságok vannak.

d) Az anyanövények és a szaporítóanyag termesztését a fejlődés valamennyi szakaszában olyan módon kell végezni, amely lehetővé teszi a szaporítóanyag előállítását, valamint az azonosításukat és a fajtájuk leírásának vagy hivatalosan elismert leírásának való megfelelés ellenőrzését.

e) Az anyanövényeket és a szaporítóanyagot ellenőrizni kell a megfelelő fejlődési szakaszokban, a megfelelő gyakorisággal és a megfelelő módszerekkel, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése céljából.

C. Betakarítás és utólagos betakarítás:

a) A vetőburgonyákat olyan módon kell betakarítani, amely biztosítja azok azonosságát és nyomonkövethetőségét.

b) Minden egyes tételből gumómintát kell venni. A mintavételre a szántóföldről is sor kerülhet.

c) A gumóminták a minőségi követelmények teljesítésének biztosítása érdekében vizsgálat és szemrevételezéses ellenőrzés tárgyát kell, hogy képezzék.

2. A standard vetőburgonyának és a burgonya más szaporítóanyagainak a forgalmazására vonatkozó követelmények

A vetőburgonyáknak és a burgonya más szaporítóanyagainak mind a két következő követelménynek meg kell felelniük:

a) elegendő életképességgel, meghatározott mérettel és egyedi osztályozással kell rendelkezniük;

b) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lenniük.

E. RÉSZ

Az *in vitro* szaporítással előállított standard szaporítóanyag előállítására és forgalmazására vonatkozó követelmények

1. Az *in vitro* szaporítással előállított standard szaporítóanyag előállítására vonatkozó követelmények

A. *In vitro* tenyészet:

A vállalkozónak meg kell határoznia az *in vitro* vagy adott esetben *in vivo* szaporítóanyag fajtáját és azonosságát, és azt a nyomonkövethetőségének biztosítása érdekében nyilvántartásba kell vennie.

B. *In vitro* előállítás:

a) Az A. pontban említett szaporítóanyagból származó szaporítóanyagot *in vitro* szaporítással kell előállítani.

b) Az *in vitro* szaporítással végzett egymást követő szaporítási ciklusok számát adott esetben az érintett nemzetségek vagy fajok tekintetében korlátozni kell.

c) A szaporítóanyag termesztését a fejlődés valamennyi szakaszában olyan módon kell végezni, amely lehetővé teszi az azonosítását és a hivatalos fajtaleírásának vagy a hivatalosan elismert fajtaleírásának való megfelelés ellenőrzését. Amennyiben a hivatalos vagy hivatalosan elismert leírás a növény adott növekedési szakasza miatt nem használható, a 9. cikk (4) bekezdésének i) pontjával összhangban elismert biokémiai és biomolekuláris technikák vagy más technikai módszerek használhatók, vagy pedig a szaporítóanyag *in vivo* elültetett mintája használható. A fajtához nem tartozó szaporítóanyag esetében a megfelelés ellenőrzése azokra a fajokra kell, hogy vonatkozzon, amelyekhez az említett szaporítóanyag tartozik.

d) A vállalkozónak a szaporítóanyagot ellenőriznie kell az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő gyakorisággal, a vonatkozó követelményeknek való megfelelésének ellenőrzése céljából.

e) A vállalkozó által a tételből veendő minta meg kell, hogy feleljen az adott nemzetségekre vagy fajokra vonatkozó minőségi követelmények teljesítésének megállapításához szükséges megfelelő minimális méretnek. A mintavételi intenzitás, felszerelés és módszer meg kell, hogy feleljen az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak, és figyelembe kell, hogy vegye az alkalmazandó nemzetközi előírásokat.

f) A vizsgálatokat az érintett nemzetségeknek vagy fajoknak megfelelő módszerekkel, felszereléssel és termesztőközegekkel összhangban és az alkalmazandó nemzetközi előírások figyelembevételével kell elvégezni.

2. Az *in vitro* szaporítással előállított standard szaporítóanyag forgalmazására vonatkozó követelmények

Az *in vitro* szaporítóanyagnak az egyes érintett nemzetségek vagy fajok jellemzőitől függően a következő követelményeknek kell megfelelnie:

a) a fajtához kell tartoznia, a fajtához nem tartozó szaporítóanyag esetében pedig az érintett fajhoz kell tartoznia;

b) elegendő életképességgel, meghatározott mérettel és adott esetben egyedi osztályozással kell rendelkeznie;

c) jelentős hiányosságoktól és sérüléstől gyakorlatilag mentesnek kell lennie.

IV. MELLÉKLET

Az 51. cikkben említett nemzeti és uniós fajtajegyzékek tartalma

A nemzeti fajtajegyzékeknek és az uniós fajtajegyzéknek adott esetben a következő elemek mindegyikét tartalmazniuk kell:

a) annak a nemzetségnek vagy fajnak a tudományos neve, amelyhez a fajta tartozik;

b) kizárólag a nemzeti fajtajegyzékek esetében azon nemzetség vagy faj közönséges neve, amelyhez a fajta tartozik;

c) a nemesítői jelzés, a fajta megnevezése és az adott fajta esetében használt, ismert szinonimák;

d) a kérelmező neve és adott esetben a kérelmező képviselőjének neve;

e) a fajtaregisztráció iránti kérelem időpontja;

f) a fajta státusza, beleértve annak feltüntetését, hogy a fajta regisztrálva van-e vagy megszüntették-e a fajta regisztrációját, vagy folyamatban van-e a regisztrációja iránti kérelem, vagy hogy a kérelmező visszavonta-e a kérelmet, vagy azt az illetékes hatóság elutasította-e;

g) a fajta regisztrációjának időpontja és a státuszának az f) pont szerinti bármely változása;

h) a regisztráció megszüntetésének időpontja és adott esetben a 75. cikk (2) bekezdése szerinti forgalmazás befejezésének időpontja;

i) a hivatalos fajtaleírás vagy a hivatalosan elismert fajtaleírás hivatkozása;

j) annak feltüntetése, hogy megőrzendő vagy helyileg alkalmazkodott fajtáról van-e szó, és ha igen, a származási régió megjelölése;

k) a fajtafenntartó neve, címe és adott esetben a 44. cikk a) pontjában említett hivatalos nyilvántartási száma;

l) az uniós jegyzék esetében az érintett nemzeti fajtajegyzékeket létrehozó tagállamok neve;

m) az egyedi fajtaazonosító, amely alatt a fajtát regisztrálták a nemzeti fajtajegyzékekbe;

n) annak feltüntetése, hogy a fajta az (EU) 2018/848 rendelet szerinti „ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajta”;

o) annak feltüntetése, hogy a fajta géntechnológiával módosított szervezeteket tartalmaz vagy azokból áll;

p) annak feltüntetése, hogy a fajta egy másik regisztrált fajta komponens fajtája;

q) annak feltüntetése, hogy a fajtához tartozó növényi szaporítóanyagot csak alanyként állítják elő és forgalmazzák;

r) a fajta szaporítási módjának feltüntetése, beleértve az arra vonatkozó információt is, hogy az alábbiak egyikéről van-e szó:

   i. hibrid;

   ii. szintetikus fajta; vagy

   iii. vegetatív úton szaporított vagy magról szaporított fajta (mindkét típusú szaporítással rendelkező fajok esetében);

s) annak feltüntetése, hogy a fajta az (EU) 2026/1388 rendelet 3. cikkének 13. pontjában meghatározott 1. kategóriájú NGT-növényeket tartalmaz-e vagy abból áll-e, valamint az említett rendelet 9. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett, a fajta forrását jelentő 1. kategóriájú NGT-növényekhez rendelt azonosító számok;

t) a gyomirtó szerekkel szemben ellenálló fajták esetében ennek a ténynek és annak a feltüntetése, hogy a fajta mely hatóanyaggal szemben ellenálló;

u) a fajta típusa, felhasználása és technikai jellemzői, beleértve a téli vagy tavaszi típust, valamint a gyepalkotó fűféleként való, illetve az ipari, vagy élelmiszer- vagy takarmánycélú felhasználást is.

V. MELLÉKLET

A szelektált klónok és a poliklonális anyagok regisztrációjára vonatkozó technikai követelmények

A. Az 52. cikk (1) bekezdésében említett jegyzékbe való felvételhez a szelektált klón meg kell, hogy feleljen a következő követelményeknek:

a) azon a fajtán belül kell szelektálni, amelybe tartozik – a nemzetközileg elfogadott módszerekkel összhangban, a szőlő esetében pedig a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet által előírt módszerek alapján –, bizonyos, fajtán belüli fenotípusos jellemzők és a növényegészségügyi állapota tekintetében, amelyek jobb teljesítményt biztosítanak a szelektált klónnak;

b) meg kell felelnie azon fajta azonosságának, amelyhez tartozik, és ezt a fenotípusos jellemzők megfigyelésével és adott esetben nemzetközileg elfogadott szabványok szerinti molekuláris elemzéssel kell biztosítani;

c) a nemzetközileg elfogadott gyakorlatoknak megfelelően fenn kell tartani.

B. Az 52. cikk (1) bekezdésében említett jegyzékbe való felvételhez a poliklonális anyag meg kell, hogy feleljen a következő követelményeknek:

a) azt egyetlen olyan szántóföldi kísérletben kell szelektálni, amely a fajta teljes genetikai sokféleségének reprezentatív mintáját tartalmazza, nemzetközileg elfogadott – a szőlő esetében pedig a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet által előírt – módszereken alapuló, statisztikailag érvényes kísérleti elrendezéssel összhangban;

b) a szőlő esetében 7–20 különböző genotípusból kell állnia;

c) a poliklonális anyagának minden egyes genotípusa meg kell, hogy feleljen azon fajta azonosságának, amelyhez tartozik, és ezt a fenotípusos jellemzők megfigyelésével és adott esetben nemzetközileg elfogadott szabványok szerinti molekuláris elemzéssel kell biztosítani;

d) a nemzetközileg elfogadott gyakorlatoknak megfelelően fenn kell tartani.

VI. MELLÉKLET

Megfelelési táblázatok

A Tanács 66/401/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
1a. cikk	2. cikk, (2) és (5) bekezdés, 3. cikk, 3. pont, 35. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, A. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 3. és 8. cikk, I. melléklet
2. cikk, (1) bekezdés, B.1. pont	3. cikk, 9. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, B.2. pont	23. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, C. pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, Ca. pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, Cb. pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, D. pont	29. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, E. pont	–
2. cikk, (1) bekezdés, F. pont	21. cikk, (9) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, G. pont	21. cikk, (9) bekezdés
2. cikk (1a) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk (1b) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk (1d) bekezdés	34. cikk
2. cikk, (2) bekezdés	–
2. cikk, (3) bekezdés	12. cikk
2. cikk, (4) bekezdés	12. cikk
3. cikk (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (1a) bekezdés	–
3. cikk, (2) bekezdés	6. és 29. cikk
3. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés, 86. cikk

A Tanács 66/401/EK irányelve	Ez a rendelet
3a. cikk	8., 27. és 32. cikk
4. cikk	30. és 31. cikk
4a. cikk	2. cikk, (4) bekezdés, 27. és 28. cikk
5. cikk	33. cikk
5a. cikk	8. cikk, (4) bekezdés, 33. cikk
6. cikk	68. cikk
7. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 10. cikk
7. cikk, (1a) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
7. cikk, (1b) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
7. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	15. és 16. cikk
8. cikk, (2) bekezdés	24. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	16. cikk
9. cikk, (2) bekezdés	20. cikk
9. cikk, (3) bekezdés	16. és 20. cikk
10. cikk, (1) bekezdés, a) pont	17. cikk, 19. cikk (6) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés, b) pont	–
10a. cikk	17. cikk
10b. cikk	17. cikk
10c. cikk	17. és 20. cikk
10d. cikk	16. cikk, (4) bekezdés
11. cikk	–
11a. cikk	19. cikk
12. cikk	19. cikk
13. cikk	21. és 22. cikk
13a. cikk	37. cikk

A Tanács 66/401/EK irányelve	Ez a rendelet
14. cikk, (1) bekezdés	–
14. cikk (1a) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
14a. cikk	8., 17. és 19. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	32. és 38. cikk
15. cikk, (2) bekezdés	32. cikk
15. cikk, (3) bekezdés	32. és 38. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	39. cikk
16. cikk, (2) bekezdés	–
16. cikk, (3) bekezdés	–
16. cikk, (4) bekezdés	–
17. cikk	30. cikk
18. cikk	2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
19. cikk, (1) bekezdés	10. és 86. cikk
19. cikk, (2) bekezdés	41. cikk
20. cikk	–
21. cikk	80. cikk
21a. cikk	79. és 80. cikk
22. cikk	–
22a. cikk	22. és 23. cikk
23. cikk	–
23a. cikk	34. cikk
24. cikk	–
I. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
II. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
III. melléklet	15. cikk, (4) bekezdés
IV. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés
V. melléklet	32. cikk, (5) bekezdés

A Tanács 66/402/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
1a. cikk	2. cikk, (2) és (5) bekezdés, 3. cikk, 3. pont, 35. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, A. pont	2. cikk, (1) bekezdés, 3. és 8. cikk, I. melléklet
2. cikk, (1) bekezdés, B. pont	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, C. pont	3. cikk, 9. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, Ca. pont	3. cikk, 9. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, D. pont	3. cikk, 9. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, E. pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, F. pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, G. pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, H. pont	–
2. cikk (1a) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk (1b) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (1c) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk (1e) bekezdés	–
2. cikk, (2) bekezdés	–
2. cikk, (3) bekezdés	12. cikk
2. cikk, (4) bekezdés	12. cikk
3. cikk (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	8. cikk (4) bekezdés, 9. cikk (4) bekezdés, 86. cikk
3a. cikk	8., 27. és 32. cikk
4. cikk	30. és 31. cikk
4a. cikk	2. cikk, (4) bekezdés, 27. és 28. cikk
5. cikk	33. cikk
5a. cikk	8. cikk, (4) bekezdés, 33. cikk

A Tanács 66/402/EK irányelve	Ez a rendelet
6. cikk	68. cikk
7. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 10. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (1a) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
7. cikk, (1b) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
7. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	15. és 16. cikk
8. cikk, (2) bekezdés	24. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	16. cikk
9. cikk, (2) bekezdés	20. cikk
9. cikk, (3) bekezdés	16. és 24. cikk
10. cikk, (1) bekezdés, a) pont	17. cikk, 19. cikk (6) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés, b) pont	–
10. cikk, (2) bekezdés	16. és 24. cikk
10. cikk, (3) bekezdés	–
10a. cikk	16. cikk, (4) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	–
11. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
11a. cikk	19. cikk
12. cikk	19. cikk
13. cikk	21. cikk
13a. cikk	37. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	–
14. cikk (1a) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
14a. cikk	8., 17. és 19. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	32. és 38. cikk
15. cikk, (2) bekezdés	32. cikk

A Tanács 66/402/EK irányelve	Ez a rendelet
15. cikk, (3) bekezdés	32. és 38. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	39. cikk
16. cikk, (2) bekezdés	–
16. cikk, (3) bekezdés	–
16. cikk, (4) bekezdés	–
17. cikk	30. cikk
18. cikk	2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
19. cikk, (1) bekezdés	10. és 86. cikk
19. cikk, (2) bekezdés	41. cikk
20. cikk	–
21. cikk	80. cikk
21a. cikk	79. és 80. cikk
21b. cikk	8. cikk, (4) bekezdés
22. cikk	–
22a. cikk	22. és 23. cikk
23. cikk	–
23a. cikk	34. cikk
24. cikk	–
I. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
II. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
III. melléklet	15. cikk, (4) bekezdés
IV. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés
V. melléklet	32. cikk, (5) bekezdés

A Tanács 68/193/EGK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, A. pont	3. cikk, 1. pont
2. cikk, (1) bekezdés, AA. pont	3. cikk, 24. pont
2. cikk, (1) bekezdés, A. rész, AB. pont	3. cikk, 20. pont
2. cikk, (1) bekezdés, B. pont	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, C. pont	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, D. pont	8. cikk, (4) bekezdés
UVK FJA, 2. cikk, (1) bekezdés, D) pont	3. cikk, 12. pont
2. cikk, (1) bekezdés, E. pont	3. cikk, 13. pont
2. cikk, (1) bekezdés, F. pont	3. cikk, 14. pont
2. cikk, (1) bekezdés, G. pont	3. cikk, 15. pont
2. cikk, (1) bekezdés, H. pont	–
2. cikk, (1) bekezdés, I. pont	3. cikk, 3. pont
2. cikk, (2) bekezdés	–
3. cikk (1) bekezdés	7. cikk
3. cikk, (2) bekezdés	–
3. cikk, (3) bekezdés	–
3. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, b) pont, 9. cikk, (4) bekezdés, b) pont
3. cikk, (5) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés
4. cikk	33. cikk
5. cikk	49. és 52. cikk
5a. cikk	53. cikk, (1) bekezdés
5b. cikk, (1) bekezdés	55. cikk
5b. cikk, (2) bekezdés	57. cikk
5b. cikk, (3) bekezdés	56. cikk
5ba. cikk, (1) bekezdés	–

A Tanács 68/193/EGK irányelve	Ez a rendelet
5ba. cikk, (2) bekezdés	–
5ba. cikk, (3) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, d) pont
5c. cikk	–
5d. cikk, (1) bekezdés	65. cikk
5d. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (4) bekezdés
5e. cikk, (1) bekezdés	75. cikk, (1) bekezdés
5e. cikk, (2) bekezdés	49. cikk, (4) bekezdés
5f. cikk	51. cikk, (1) bekezdés, IV. melléklet, o) pont
5g. cikk	76. cikk
7. cikk	15. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	15. és 16. cikk
8. cikk, (2) bekezdés	24. cikk
9. cikk	16. cikk
10. cikk	17. cikk
10a. cikk	19. cikk
11. cikk, (1) bekezdés	86. cikk
11. cikk, (2) bekezdés	41. cikk
12. cikk	–
12a. cikk	–
13. cikk	32. cikk
14. cikk	30. cikk
14a. cikk	37. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
15. cikk, (2) bekezdés	39. cikk
16. cikk	–
16a. cikk	–

A Tanács 68/193/EGK irányelve	Ez a rendelet
16b. cikk	–
17. cikk	79. és 80. cikk
17a. cikk	–
18. cikk	–
18a. cikk	34. cikk
18b. cikk	–
19. cikk	–
20. cikk	–
I. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
II. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
III. melléklet	16. cikk, (5) bekezdés
IV. melléklet	19. cikk, (5) bekezdés

A Tanács 2002/53/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, 2. cikk (1) bekezdés
1. cikk (2) bekezdés	50. cikk, (2) bekezdés
1. cikk (3) bekezdés	2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
2. cikk	–
3. cikk (1) bekezdés	49. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	49. cikk, (5) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	49. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés	55. cikk
5. cikk, (2) bekezdés	57. cikk
5. cikk, (3) bekezdés	56. cikk
5. cikk, (4) bekezdés	59. cikk
6. cikk	49. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés	65. cikk
7. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (4) bekezdés, 59. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	68. cikk
7. cikk, (4) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés	–
8. cikk	62. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	49., 51. és 76. cikk, IV. melléklet
9. cikk, (2) és (3) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, b) pont, 60. cikk
9. cikk, (4) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, a) pont, IV. melléklet
9. cikk, (5) bekezdés	51. cikk, IV. melléklet
9. cikk (6) bekezdés	60. cikk

A Tanács 2002/53/EK irányelve	Ez a rendelet
10. cikk	49. cikk, (4) bekezdés, 50. cikk, 51. cikk, (1) bekezdés, IV. melléklet
11. cikk	76. cikk
12. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (2) bekezdés
13. cikk	71. cikk, 75. cikk, (1) bekezdés, b) pont
14. cikk	75. cikk
15. cikk	75. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	49. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, (2) bekezdés	36. cikk
17. cikk	50. cikk
18. cikk	36. cikk
19. cikk	49. és 76. cikk
20. cikk, (1) bekezdés	–
20. cikk, (2) és (3) bekezdés	23. cikk, 54. cikk, (4) bekezdés, b) pont
21. cikk	–
22. cikk	39. cikk
23. cikk	80. cikk
24. cikk	–
25. cikk	–
26. cikk	–
27. cikk	96. cikk
28. cikk	–

A Tanács 2002/54/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk, 2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
2. cikk, (1) bekezdés, a) pont	2. cikk, (5) bekezdés, 3. cikk, 3. pont, 35. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont	2. cikk, (1) bekezdés, I. melléklet
2. cikk, (1) bekezdés, c) pont	3. cikk, 9. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, d) pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, e) és f) pont	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, g) pont	–
2. cikk, (1) bekezdés, h) pont	–
2. cikk, (2) bekezdés	8. cikk
2. cikk, (3) és (4) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
3. cikk (1) bekezdés	6. cikk
3. cikk, (2) bekezdés	8. cikk (4) bekezdés, 9. cikk (4) bekezdés, 86. cikk
4. cikk	8., 27. és 32. cikk
5. cikk	30. és 31. cikk
6. cikk	2. cikk, (4) bekezdés, 27. és 28. cikk
7. cikk	33. cikk
8. cikk	68. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 10. cikk, (3) bekezdés
9. cikk (1a) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
9. cikk, (1b) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
9. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés	15. és 16. cikk
10. cikk, (2) bekezdés	24. cikk
11. cikk	16. cikk
12. cikk, a) pont	17. cikk, 19. cikk, (6) bekezdés
12. cikk, b) pont	–

A Tanács 2002/54/EK irányelve	Ez a rendelet
13. cikk	–
14. cikk	–
15. cikk	20. cikk
16. cikk	–
17. cikk	19. cikk
18. cikk	19. cikk
19. cikk	37. cikk
20. cikk	–
21. cikk	8., 17. és 19. cikk
22. cikk, (1) bekezdés	32. és 38. cikk
22. cikk, (2) bekezdés	32. cikk
22. cikk, (3) bekezdés	32. és 38. cikk
23. cikk, (1) bekezdés	39. cikk
23. cikk, (2) bekezdés	–
24. cikk	30. cikk
25. cikk, (1) bekezdés	10. és 86. cikk
25. cikk, (2) bekezdés	41. cikk
26. cikk	–
27. cikk	79. és 80. cikk
28. cikk	80. cikk
29. cikk	–
30. cikk	22. és 23. cikk
30a. cikk	34. cikk
31. cikk	–
32. cikk	–
33. cikk	–

A Tanács 2002/54/EK irányelve	Ez a rendelet
34. cikk	96. cikk
35. cikk	–
I. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
II. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
III. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés
IV. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés, 32. cikk
V. melléklet	–
VI. melléklet	–

A Tanács 2002/55/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk, 2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
2. cikk, (1) bekezdés, a) pont	2. cikk, (5) bekezdés, 3. cikk, 3. pont, 35. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont	2. cikk, (1) bekezdés, I. melléklet
2. cikk, (1) bekezdés, c) pont	3. cikk, 9. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, d) pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, e) pont	3. cikk, 11. pont, 9. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, f) pont	–
2. cikk, (1) bekezdés, g) pont	–
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	8. és 9. cikk
2. cikk, (4) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
3. cikk (1) bekezdés	5. cikk
3. cikk, (2) bekezdés	49. cikk
3. cikk, (3) bekezdés	50. cikk
3. cikk, (4) bekezdés	49. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, a) pont
4. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, d) pont
4. cikk, (3) bekezdés	–
4. cikk, (4) bekezdés	23. cikk, 54. cikk, (4) bekezdés, d) pont
5. cikk, (1) bekezdés	55. cikk
5. cikk, (2) bekezdés	57. cikk
5. cikk, (3) bekezdés	56. cikk
6. cikk	49. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés	65. cikk
7. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	68. cikk

A Tanács 2002/55/EK irányelve	Ez a rendelet
7. cikk, (4) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, d) pont
8. cikk	62. cikk, (1) bekezdés, f) pont
9. cikk, (1) bekezdés	49., 51. és 76. cikk, IV. melléklet
9. cikk, (2) és (3) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, b) pont, 60. cikk
9. cikk, (4) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, a) pont, IV. melléklet
9. cikk, (5) bekezdés	51. cikk, IV. melléklet
9. cikk (6) bekezdés	60. cikk
10. cikk	49. cikk, (4) bekezdés, 50. cikk, 51. cikk, (1) bekezdés, IV. melléklet
11. cikk	76. cikk
12. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (2) bekezdés
13. cikk	71. cikk, 75. cikk, (1) bekezdés, b) pont
14. cikk	75. cikk
15. cikk	75. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	49. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, (2) bekezdés	36. cikk
17. cikk	50. cikk
18. cikk	36. cikk
19. cikk	49. és 76. cikk
20. cikk, (1) és (2) bekezdés	6. és 7. cikk
20. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 33. cikk
20. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés, 86. cikk
21. cikk	8. és 27. cikk, 38. cikk, (3) bekezdés
22. cikk	30. és 31. cikk
23. cikk	2. cikk, (4) bekezdés, 27. és 28. cikk
24. cikk	33. cikk

A Tanács 2002/55/EK irányelve	Ez a rendelet
25. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés, 10. és 11. cikk
25. cikk (1a) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
25. cikk, (1b) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
25. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
26. cikk, (1) bekezdés	15. cikk
26. cikk, (2) bekezdés	24. cikk
26. cikk, (3) bekezdés	21. cikk
27. cikk	16. és 20. cikk
28. cikk	17. és 18. cikk, 19. cikk, (6) bekezdés
29. cikk	20. cikk
30. cikk	–
31. cikk	19. cikk
32. cikk	19. cikk
33. cikk	37. cikk
34. cikk, (1) bekezdés	–
34. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés, 33. cikk
35. cikk	8., 17. és 19. cikk
36. cikk, (1) bekezdés	32. és 38. cikk
36. cikk, (2) bekezdés	32. cikk
36. cikk, (3) bekezdés	32. és 38. cikk
37. cikk, (1) bekezdés	39. cikk
37. cikk, (2) bekezdés	–
38. cikk	30. cikk
39. cikk, (1) bekezdés	10., 11. és 86. cikk
39. cikk, (2) bekezdés	41. cikk
40. cikk	10. és 11. cikk
41. cikk	11. és 42. cikk

A Tanács 2002/55/EK irányelve	Ez a rendelet
42. cikk	82. cikk
43. cikk	–
44. cikk, (1) bekezdés	–
44. cikk, (2) és (3) bekezdés	23. cikk
45. cikk	79. és 80. cikk
46. cikk	80. cikk
47. cikk	–
48. cikk	22. és 23. cikk
49. cikk	34. cikk
50. cikk	–
51. cikk	–
52. cikk	96. cikk
53. cikk	–
I. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
II. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
III. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
IV. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés
V. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés
VI. melléklet	–
VII. melléklet	–

A Tanács 2002/56/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk, 2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
2. cikk, a) pont	2. cikk, (5) bekezdés, 3. cikk, 3. pont, 35. cikk
2. cikk, b) pont	3. cikk, 13. pont, 8. cikk
2. cikk, c) pont	3. cikk, 14. pont, 8. cikk
2. cikk, d) pont	–
3. cikk (1) bekezdés	6. cikk
3. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
4. cikk	8., 27. és 28. cikk
5. cikk	33. cikk
6. cikk	2. cikk, (4) bekezdés, 27. és 32. cikk
7. cikk	8. cikk, (4) bekezdés
8. cikk	8. cikk, (4) bekezdés
9. cikk	8. cikk, (4) bekezdés
10. cikk	8. cikk, (4) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	15. cikk
11. cikk, (2) bekezdés	–
12. cikk	16. cikk
13. cikk, (1) bekezdés, a) pont	17. cikk, 19. cikk, (6) bekezdés
13. cikk, (1) bekezdés, b) pont	–
13. cikk, (2) bekezdés	–
14. cikk	–
15. cikk	19. cikk
16. cikk	19. cikk
17. cikk, (1) bekezdés	–

A Tanács 2002/56/EK irányelve	Ez a rendelet
17. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
18. cikk	8., 17. és 19. cikk
19. cikk	37. cikk
20. cikk	–
21. cikk, (1) bekezdés	39. cikk
21. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés	–
22. cikk	30. cikk
23. cikk, (1) bekezdés	86. cikk
23. cikk, (2) bekezdés	41. cikk
24. cikk	79. és 80. cikk
25. cikk	80. cikk
26. cikk	–
27. cikk	23. cikk
28. cikk	–
29. cikk	–
30. cikk	96. cikk
31. cikk	–
I. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
II. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
III. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés
IV. melléklet	–
V. melléklet	–

A Tanács 2002/57/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk, 2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
2. cikk, (1) bekezdés, a) pont	2. cikk, (5) bekezdés, 3. cikk, 3. pont, 35. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont	2. cikk, (1) bekezdés, I. melléklet
2. cikk, (1) bekezdés, c) és d) pont	3. cikk, 9. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, e), f), g), h) és i) pont	3. cikk, 10. pont, 8. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, j) pont	29. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, k) pont	–
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk (3a) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (5) és (6) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
3. cikk (1) bekezdés	6. cikk
3. cikk, (2) bekezdés	6. és 29. cikk
3. cikk, (3) bekezdés	7. cikk
3. cikk, (4) bekezdés	8. cikk (4) bekezdés, 9. cikk (4) bekezdés, 86. cikk
4. cikk	8., 27. és 32. cikk
5. cikk	30. és 31. cikk
6. cikk	2. cikk, (4) bekezdés, 27. és 28. cikk
7. cikk	33. cikk
8. cikk	68. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
9. cikk (1a) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
9. cikk, (1b) bekezdés	12., 13. és 14. cikk
9. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés	15. és 16. cikk

A Tanács 2002/57/EK irányelve	Ez a rendelet
10. cikk, (2) bekezdés	24. cikk
11. cikk	16. cikk
12. cikk, (1) bekezdés, a) pont	17. cikk, 19. cikk, (6) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, b) pont	–
12. cikk, (2) bekezdés	–
12. cikk, (3) bekezdés	–
13. cikk	–
14. cikk	19. cikk
15. cikk	19. cikk
16. cikk	37. cikk
17. cikk	–
18. cikk	8., 17. és 19. cikk
19. cikk, (1) bekezdés	32. és 38. cikk
19. cikk, (2) bekezdés	32. cikk
19. cikk, (3) bekezdés	32. és 38. cikk
19a. cikk	21. cikk
20. cikk, (1) bekezdés	39. cikk
20. cikk, (2) bekezdés	–
21. cikk	30. cikk
22. cikk, (1) bekezdés	10. és 86. cikk
22. cikk, (2) bekezdés	41. cikk
23. cikk	–
24. cikk	79. és 80. cikk
25. cikk	80. cikk
26. cikk	–
27. cikk	22. és 23. cikk

A Tanács 2002/57/EK irányelve	Ez a rendelet
28. cikk	34. cikk
29. cikk	–
30. cikk	–
31. cikk	–
32. cikk	96. cikk
33. cikk	–
I. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
II. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
III. melléklet	8. cikk, (4) bekezdés
IV. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés, 21. cikk, (9) bekezdés, 29. cikk, (5) bekezdés
V. melléklet	19. cikk, (6) bekezdés, 32. cikk
VI. melléklet	–
VII. melléklet	–

A Tanács 2008/72/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk
1. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk	2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
3. cikk, a) és b) pont	3. cikk, 1. pont
3. cikk, c) pont	3. cikk, 4. pont
3. cikk, d) pont	3. cikk, 3. pont
3. cikk, e) pont	3. cikk, 6. pont
3. cikk, f), g) és h) pont	–
3. cikk, i) pont	3. cikk, 32. pont
3. cikk, j) pont	–
4. cikk	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
5. cikk, (1) és (2) bekezdés	42. és 47. cikk
5. cikk, (3) bekezdés	–
5. cikk, (4) bekezdés	–
6. cikk	12. és 13. cikk
7. cikk	–
8. cikk, (1) bekezdés	42. cikk
8. cikk, (2) és (3) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés, 27. és 28. cikk
9. cikk, (1) és (2) bekezdés	5. cikk
9. cikk, (3) bekezdés	50. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	15. cikk
10. cikk, (2) bekezdés	20. cikk
11. cikk, (1) bekezdés	15. cikk
11. cikk, (2) bekezdés	24. cikk
12. cikk	2. cikk, (5) bekezdés

A Tanács 2008/72/EK irányelve	Ez a rendelet
13. cikk	30. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	–
14. cikk, (2) bekezdés	–
15. cikk	–
16. cikk, (1) bekezdés	39. cikk
16. cikk, (2) bekezdés	–
17. cikk	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés, 86. cikk
18. cikk	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés, 86. cikk
19. cikk	82. cikk
20. cikk	–
21. cikk	80. cikk
22. cikk	79. és 80. cikk
23. cikk, (1) bekezdés	86. cikk
23. cikk, (2) bekezdés	4. és 86. cikk
24. cikk	–
25. cikk	–
26. cikk	96. cikk
27. cikk	–
I. melléklet	II. és III. melléklet
II. melléklet	I. melléklet
III. melléklet	–

A Tanács 2008/90/EK irányelve	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk
1. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés	4. cikk
1. cikk, (4) bekezdés	2. cikk, (5) bekezdés, c) pont
2. cikk, 1. és 2. pont	3. cikk, 1. pont
2. cikk, 3. pont	3. cikk, 24. pont
2. cikk, 4. pont	3. cikk, 19. és 20. pont
2. cikk, 5. pont	3. cikk, 12. pont
2. cikk, 6. pont	3. cikk, 13. pont
2. cikk, 7. pont	3. cikk, 14. pont
2. cikk, 8. pont	3. cikk, 15. pont
2. cikk, 9. pont	3. cikk, 4. pont
2. cikk, 10. pont	3. cikk, 3. pont
2. cikk, 11. pont	3. cikk, 6. pont
2. cikk, 12. pont	–
2. cikk, 13. pont	3. cikk, 32. pont
3. cikk, (1) bekezdés	6. cikk
3. cikk, (2) bekezdés	51. cikk, (1) bekezdés, d) pont
3. cikk, (3) bekezdés	–
3. cikk, (4) bekezdés	–
4. cikk	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés	42. cikk, b) pont
5. cikk, (2) bekezdés	45. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	45. cikk, (6) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés	42. cikk
6. cikk, (2) bekezdés	4. cikk
6. cikk, (3) bekezdés	47. cikk

A Tanács 2008/90/EK irányelve	Ez a rendelet
6. cikk, (4) bekezdés	–
7. cikk, (1) bekezdés	5. cikk
7. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, 60. cikk
7. cikk, (4) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés	54. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (6) bekezdés	50. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	15. cikk
8. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, 20. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	15., 17., 18. és 19. cikk
9. cikk, (2) bekezdés	24. cikk
9. cikk, (3) bekezdés	19. cikk, (4) bekezdés
10. cikk	2. cikk, (5) bekezdés, 24. cikk
11. cikk	30. cikk
12. cikk, (1) bekezdés	39. cikk
12. cikk, (2) bekezdés	–
13. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, 9. cikk, (4) bekezdés, 86. cikk
13. cikk, (2) bekezdés	12. cikk
14. cikk	–
15. cikk	86. cikk
16. cikk	82. cikk
17. cikk	–
18. cikk	79. és 80. cikk
19. cikk	80. cikk
20. cikk	–

A Tanács 2008/90/EK irányelve	Ez a rendelet
21. cikk	89. cikk
22. cikk	–
23. cikk	96. cikk
24. cikk	–
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	–
III. melléklet	–

A Tanács 2003/17/EK határozata	Ez a rendelet
1., 2. és 3. cikk, I. és II. melléklet	38. és 39. cikk
6. cikk	96. cikk
7. cikk	–

A Tanács 2005/834/EK határozata	Ez a rendelet
1., 2. és 3. cikk, melléklet	39. cikk, (7) bekezdés
4. cikk	–
5. cikk	96. cikk
6. cikk	–